

HOHOTE

„Hohotitori din toată țara, uniți-vă!”

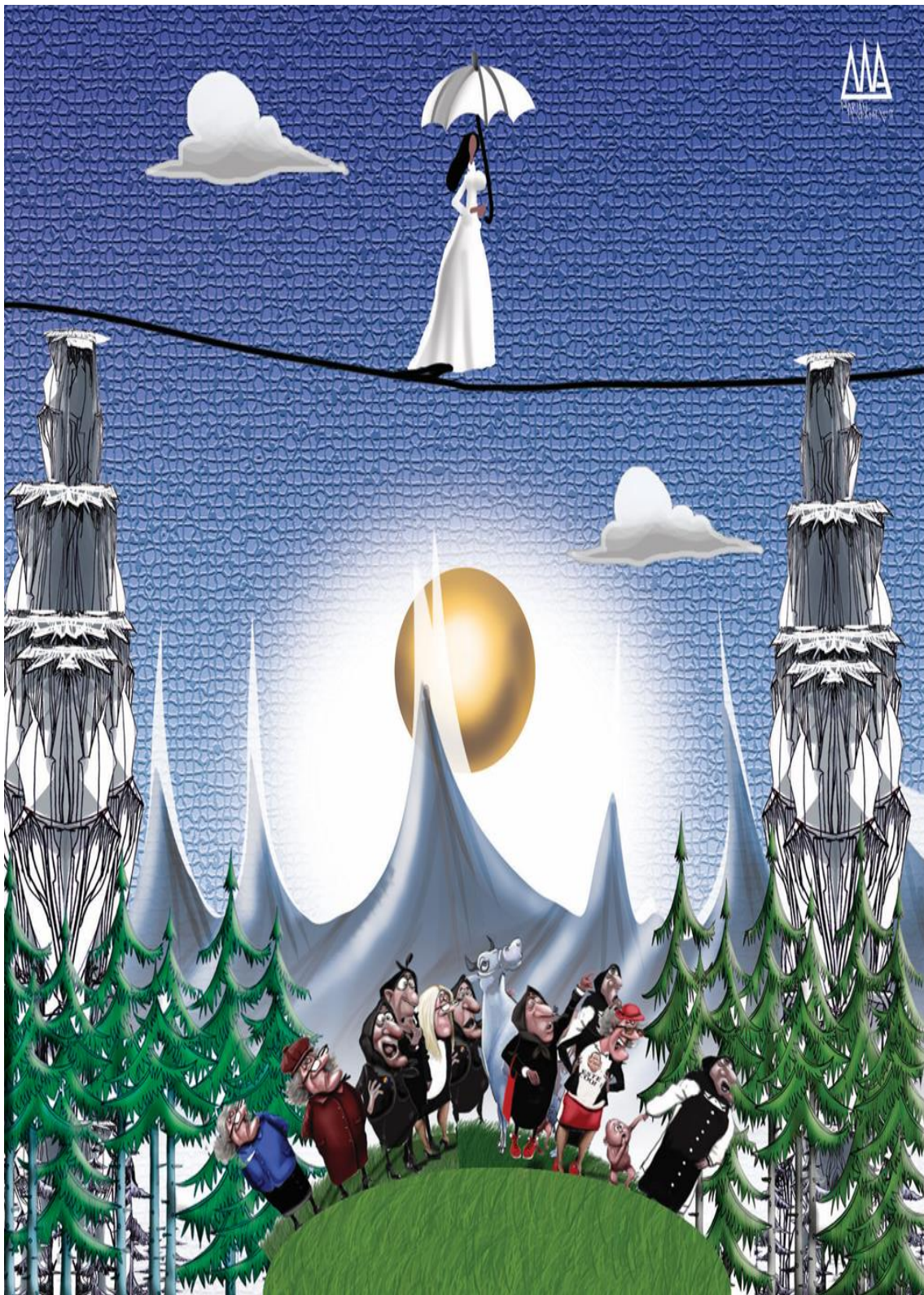
PUBlicație Națională de Divertisment, Satiră și Umor
EDITATĂ DE CENACLUL „HOHOTE” - TÂRGU JIU

APARE TRIMESTRIAL SUB EGIDA
UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

'26 ANINOAR

Anul X nr. 79 (nr. 37 serie nouă) Iunie 2026
Redactor Șef: **Doru-Mihai Lungescu**

Marian Avramescu

„A învinge înseamnă a convinge”

(Valeriu Butulescu)

Vă mai amintiți finalul editorialului anterior?... în minte își face loc un gând ca un refren: „Drumul e lung și tare-aș vrea...!” un festival HOHOTE cu prezența umoriștilor, juraților, conducerii UER și a colectivului redacțional al revistei noastre, aici, în spațiul ospitalier gorjenesc. De ce nu? „Gândurile sunt arhitecții vieții!”

Și au fost multe gânduri. Dar mai ales multe inimi care au bătut în același ritm, într-o mobilizare fără egal. Primul mare câștig l-a reprezentat sprijinul oferit de Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu”, prin inimosul său director, Domnul Dumitru Hortopan, cofinanțator și gazdă a primelor activități gândite pe agenda festivalului. Membrii cenaclului „Hohote” au pornit munca asiduă pentru identificarea tuturor resurselor financiare necesare susținerii evenimentului. Misiune grea, dar puterea de convingere a depășit nehotărârea micilor antreprenori gorjeni, impresionați de anvergura propusă manifestării. În foarte mare viteză a fost creionat și publicat regulamentul festivalului, au fost stabilite criteriile participării, perioada și locațiile desfășurării activităților. Clepsidra timpului a început să-și cearnă, parcă, mai accelerat secunde. Creațiile au început să curgă. Au fost depuse circa 140 de lucrări la cele trei secțiuni din concurs. Jurizarea s-a desfășurat în limitele riguros stabilite, rezultatele fiind publicate în avans față de termenul din regulament. În paralel, s-a pornit o confruntare asiduă în stabilirea formatului și conținutului materialelor publicitare, alegerea suportului material, a tehnicii de imprimare și a prestatorului potrivit. Programul a fost gândit pe etape, cu rigoare matematică, în cele mai amănunțite detalii: cazare, meniu, rapsozi, colaborări cu primării zonale, obiceiuri și tradiții, invitați-surpriză, trei săli de expoziție grafică în incinta muzeului pe o durată de 30 de zile, sală de premiere și de workshop pe teme grafice în incinta aceluiași muzeu, organizare spații de expoziție în Rânca, spațiu pentru gala laureaților, locuri de cazare suplimentare pentru excedentul de invitați, zone de servire a meselor, ringuri de dans, traseu turistic pe pârtia de schi etc. Și totul s-a desfășurat conform scenariului. În paginile revistei sunt descrise pe larg activitățile desfășurate și sunt prezentate creațiile câștigătoare. Mulțumesc membrilor cenaclului „Hohote” și, în numele lor, le aduc mulțumiri umoriștilor și graficienilor (tineri sau consacrați) prezenți în concursuri, participanților direcți la festival, invitaților-surpriză, sponsorilor și, nu în ultimul rând, familiei. Deja nostalgici, gândim formatul viitorului festival, pe care ne propunem să-l mediatizăm cu mult timp în avans.

De-acum ne așezăm la masa de scris, ne așteaptă noi provocări în susținerea literaturii umoristice: participarea la festivalurile naționale de umor, ședințe periodice de cenaclu, apariția altor două numere ale revistei până la sfârșitul anului, lansări de carte, întâlniri cu iubitorii de umor, apariții TV etc.

Și un alt gând, ca un refren nou, își face loc în minte: „Vreau o minune...!” să putem reînvia nucleul spiritual creat în localitatea Tismana din Gorj, de George Coșbuc, la începutul secolului trecut. Demersul a început și are sprijinul proprietarilor vilei Ursu din localitate, unde celebrul poet a tradus capodopera lui Dante Alighieri și una dintre cele mai importante opere ale literaturii universale, „Divina Comedie”.

Ne vom bizui pe același citat care și-a arătat deja roadele: „Gândurile sunt arhitecții vieții!”

Doru-Mihai Lungescu
Președintele Cenaclului HOHOTE

Nelu VASILE

CAPTIV ÎN LABIRINTUL EPIGRAMEI (6)

– urmare din numărul 36 –

Pe 13 aprilie 2003, la Turceni, a fost Festivalul Al. C. Calotescu-Neicu, anterior județean, din acel an interJUVEȚEAN, prin atragerea epigramaștilor din toate cele cinci județe ale Olteniei, la acea ediție fiind prezenți: Nichi Ursei, Marin Bulugea și Mihai Sporiș (Vâlcea), Nicolae Zărnescu și Nicolae Topor (Olt), Marian Rățulescu și Gabriel Bratu (Dolj), Vasile Vulpașu și Marcel Păunescu (Mehedinți) și gorjenii Alexandru Doru Șerban, Aurelian Iulius Șuță-ȘAI, George Drăghescu, Gheorghe Filiș, Nicolae Brelea, Valentin Groza, Nelu Vasile, Dan-Stelian Bura, Nelu Pochea, Marian Dobreanu, conducătorii din „Cultura” gorjeană, Ion Sanda, Constantin Popescu, Viorel Gârbaciu, iar președinte al juriului a fost un fiu al satului Strâmba-Jiu, care ținea de comuna Turceni...

Să-i cunoaștem pe câțiva dintre participanții la manifestare:

– **Alexandru Păsărin**, Director al publicațiilor Flacăra-Rebus și Președintele Ligii Fiii Gorjului, care a prezentat o comunicare privindu-l pe cel care dă numele festivalului; profesorul Gâlceavă, ex-primar al localității, a vorbit despre o posibilă incompatibilitate a numelui festivalului cu calitatea de moșier „feroce” a lui Calotescu-Neicu, apoi Viorel Gârbaciu, ex-șef al culturii gorjene, părea să lămurească lucrurile definitiv: *gorjenii îl cinstesc, cum nu se poate mai nimerit, pe omul de cultură gorjean, nu pe moșier; iar punctul pe i*, cum se spune, a fost pus de Nicolae Zărnescu: *Știm că problema este gravă, / Deci, rog atenție să-i dăm, / Că nu putem s-o rezolvăm, / Dacă în sală e GÂLCEAVĂ!*, la mai puțin de un minut după aceea, domnul Gâlceavă părăsind sala. Prezența anuală a lui Alexandru Păsărin la acest festival avea să devină benefică pentru mine, la un moment dat cerându-mi insistent să colaborez cu rebus la publicațiile pe care le conducea, unde gorjenii lipseau aproape cu desăvârșire; acum am peste 100 de careuri publicate în Rebus, Rebusache, Rebus bis, Almanahul Rebus, ba chiar și câteva enigme.

– **Nicolae Zărnescu**, poet, epigramist, inginer automatist, informatician, ofițer; prieten apropiat, am corespondat intens, din păcate retras din activitatea epigramatică; l-am publicat în *Hohote* (71 de epigrame, 3 cărți), *Constelații diamantine*/iulie 2016 (cu biografie și 24 de epigrame), sporadic în *Turburele* și *Viața noastră*; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramaști* (biografie și 6 epigrame); în *Biblioteca de umor* am cartea sa **Muze, dive și neveste** (format mic, 23.09.2005, Cluj-Napoca, „*Bunului meu prieten, N.V., cu bucuria revederii*”) și cartea în colaborare **Cu toporul printre epigramaști** (02.04.2004, Buzău, oferită de Zărnescu și Topor-ul său, cu dedicația: „*Hohotitorului de largă răspândire națională, N.V.: Noi în umor nu ne-am dezis: / Am tot tăiat și tot am scris; / Acum, în clipe triumfale, / Ne-așteaptă HOHOTE-le tale!*”); bănuiesc că tot el mi-a oferit și: **Oltenii &... restu’ lumii / ediția a IX-a, 2003** (2004) și **Oltenii &... restu’ lumii / edițiile a X-a – 2004 și a XI-a – 2005** (2006).

– **Nicolae Topor**, pe numele adevărat **Nicolae Gonț**, epigramist, profesor de istorie, bun prieten; l-am publicat în *Hohote* (37 de epigrame), *Constelații diamantine*/iulie 2019 (cu biografie și 9 epigrame) și sporadic în *Turburele*; în *Biblioteca de umor* am cărțile sale

Umor... din topor (2007, „Lui N.V., cu stimă și simpatie”), **Cu toporu’ peste tot** (2019, „Lu’ nea Nelu, steaua Olteniei și a Teleormanului în literatura epigramatică, cu stimă”), **De la Dumnezeu venite** (cu Ștefania Marineanu, 2021), **Doamna cu TOPORU’** (cu Ștefania Marineanu, 2021).

– **Vasile Vulpașu**, epigramist, publicist, inginer, bun prieten; am colaborat la două publicații fondate de el: *Epigrama de Strehaia*, în calitate de redactor-șef adjunct și *Informația de Strehaia*; în Biblioteca de umor am cărțile: **Epigrame și estimații** (13.04.2003, Turceni, „D-lui V.N., ... cu stimă și considerație”), **Epigrame (scrise între anii 1972-2015)** (2016), **Cu epigrama în ring** (2016); l-am publicat în *Turburele* (2 epigrame, 2 cărți, 1 careu rebus); într-o fotografie suntem la festivalul de epigramă de la Craiova.

Pe 18 și 19 aprilie 2003, am participat la ediția a IV-a a *Festivalului Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare”*; am vizionat expoziția de caricatură a localnicului Milică Ene și a fost lansată cartea **Vesela tristețe**, a lui Mihai Sălcuțan; la recitalul de epigramă au participat: George Zarafu, George Corbu, Ștefan Cazimir, Elis Râpeanu, Valerian Lică, Gheorghe Penciu (toți din București), Mircea Constanda, Gheorghe Leu (ambii din Brăila), Gheorghe Constantinescu (Brașov), Constanța Apostol, Ion Grosu, Ion Moraru (toți din Galați), Marian Doboreanu, Nelu Vasile (ambii din Gorj), Eugen Albu, Vasile Gădălin (ambii din Cluj-Napoca), Nicolae Nicolae, Ioan Jorz (ambii din Caransebeș), Vasile Larco, Eugen Deutsch, George Petrone (toți din Iași), Ion Diviza, Gheorghe Bălici (ambii din Chișinău), Ananie Gagniuc (Constanța), Ioan Miclescu, Nicolae-Paul Mihail, Constantin Tudorache, Geo Olteanu (toți din Prahova), Nicolae Petrescu (Pitești), Nicolae Mihu (Sibiu) și gazdele buzoiene: Mihai Sălcuțan, Gheorghe Culicovschi și elevii Mihai Cătălin Albu, Nicoleta Costache, Diana Grigore, Mihaela Onica, Alina Liliana Stoichiță.

Mă voi referi la câțiva dintre epigramaștii cu care m-am întâlnit acum:

– **Mihai Sălcuțan** (Buzău), avocat, epigramist, avem de atunci o frumoasă relație de prietenie; l-am publicat în *Hohote* (63 de epigrame, 2 cărți), *Turburele* (4 epigrame, 1 careu rebus, 3 enigme, 5 cărți), *Viața noastră* (5 epigrame și un careu rebus cu epigrama „Meditație”), *Constelații diamantine*/dec. 2012 (biografie și 24 ep.); iată ce-mi scria la 25.12.2004: „Am primit revistele, pentru care îți mulțumim și te felicităm, apreciind performanța de a asigura apariția ei”. (n.a.: revista *Hohote* pentru toți colaboratorii din Buzău); în Biblioteca de umor am cărțile sale: **Vesela tristețe** (19.04.2003, „Confratelui N.V. spre amintirea clipelor petrecute împreună la Buzău, ..., când a fost lansată această carte”), **Metamorfozele vinului / Legende și povestiri despre viața de vie și despre vin** (29.04.2006, „D-lui N.V., cu reînnoită prietenie, această carte pe care am îngrijit-o spre o mai bună înțelegere a rostului viei și vinului în viața noastră și a cunoașterii minunatelor legende țesute în jurul acestora”), **Catrene de căpătâi** (29.04.2006, „Confratelui de rime și de poante V.N., cu prietenie și prețuire a tot ceea ce face în folosul epigramei și a slujitorilor ei, ...”), **Zodia balanței / Publicistică** (1-2 iun.2006, „D-lui N.V., prieten și confrate epigramist, în amintirea întâlnirii noastre la sărbătorirea împlinirii a 600 de ani de la atestarea documentară a orașului Târgu Jiu”), **Mic îndreptar pentru năravuri mari**

/ **Rondeluri epigramatice** (25.09.2010, Cluj-Napoca, „D-lui ing. N.V., distins epigramist și aplecat cronicar al fenomenului epigramatic românesc, cu prietenie și considerație”), **Cronica unui început de mileniu** (19.10.2012, „Confratelui N.V., cu prețuire și prietenie: Ai tot scos, din piatră rară, / Aur negru pentru țară. / Pentru tine, grijuliu, / Numai aur cenușiu!”), **Zbor cu parapoanta** (19.10.2012, „D-lui N.V., confrate și prieten, ...”), **Constelația Nicomah / Nicolae-Paul Mihail – 90 / în memoria celor care l-au cunoscut** (colaborare cu Viorel Dinescu, din Galați; 15.07.2013, „Colegului N.V., care în această carte este o stea din Constelația Nicomah”), **Umor pe toate fețele** (oct. 2014, Vaslui), **Douăzeci trecute fix** (2019, Timișoara), **Nigrimiada** (2020, volum omagial Nicolae Grigore Mihăescu-Nigrim), **Nunta de argint** (2024, Cenaclul umoriștilor „Nicolae Grigore Mihăescu-Nigrim” Buzău – 25 de ani); ne-am întâlnit la numeroase festivaluri de epigramă și apărem în multe fotografii de grup, iar din Gorj, de la Runcu, avem una numai cu noi doi.

– **Gheorghe Culicovschi** (Buzău), avocat, epigramist, bun prieten, m-am numărat printre cei cărora le-a publicat epigrame în ziarele *Viața Buzăului*, *Șansa buzoiană*, *Amprenta*, precum și pe *Wikipedia* (un proiect amplu susținut de el) și apoi în cartea sa **Pledoarie pentru epigramă**, (2007, vol. I-II) pe care o am în *Biblioteca de umor*, alături de **Desene altoite pe catrene avocațești** (în colaborare, ediție bilingvă, 2002, „D-lui N.V. în semn de recunoștință pentru contribuția sa la propășirea epigramei”), **Anuarul epigramiștilor români – 2005** (apr. 2005, „Celui mai cumsecade gorjean dintre prietenii noștri, N.V., ale cărui HOHOTE se aud și la Buzău”), **Omagiu francofoniei** (în colaborare, ediție bilingvă, 2006), **Anuarul epigramiștilor români – 2007** (2007), **Un zâmbet din eternitate** (2023, postumă, îngrijită de Mihai Sălcuțan și Roxana Mihaela Constantinescu); l-am publicat în *Hohote* (sporadic cu epigrame, dar și 3 cărți) și i-am dedicat un careu rebus în *Turburele*; mi-a predat ștafeta întocmirii *Anuarului epigramiștilor români 2010*, apoi am colaborat în colectivul de patru autori care au realizat ediția 2012.

– **Mircea Constanda** (Brăila), avocat, epigramist, l-am publicat sporadic în *Hohote*; în *Biblioteca de umor* am cartea sa **Și magistrații râd – epigrame** (procurată din altă sursă).

– **Ioan Miclescu** (Câmpina), publicist, epigramist, realiza revista *Haz de necaz*, în care am fost publicat sporadic și am primit numerele respective de la Mihai Danielescu și Gheorghe Culicovschi; l-am publicat în *Hohote* (11 ep.), revistă pe care i-o trimiteam la Câmpina.

– **Geo Olteanu** (Ploiești), inginer utilaje petroliere, poet, epigramist, făcusem cunoștință toamna trecută la Brașov, dar la Buzău am dormit în aceeași cameră și ne-a împrietenit instantaneu o țuică de prună de la Turburea, timp în care mi-a povestit despre obârșia sa gorjenească (din Albeni, porecla „olteanu” a străbunicului pandur în oastea lui Tudor Vladimirescu devenind în timp, din renume... nume), precum și o parte dintre întâmplările trăite pe șantierele de construcție ale rafinăriilor din India și Iran (la Shiraz, în anii '70, a tradus și publicat *Rubaiate de Omar Khayyam*); l-am publicat în *Hohote* (19 ep. și 1 carte), *Constelații diamantine*/iunie 2013 și *Labirint* nr. 47/noiembrie 2018 (în fiecare cu biografie și 24 de epigrame) și sporadic în *Turburele* și *Viața noastră*; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 epigrame); în *Biblioteca de umor* am cărțile

sale **Studii și eseuri despre epigramă** (29.09.2002, Brașov, „Confratelui N.V. cu prietenie și urări de sănătate și succes”) și **Urme pe nisip** (mai 2010, „D-lui N.V. cu simpatie din partea autorului”).

Cronicile manifestărilor de la Râmnicu Vâlcea, Turceni și Buzău le-am publicat în *Hohote* nr. 25/mai 2003 și ulterior în cartea *Intelligenti pauca verba*.

În zilele de 16 și 17 mai 2003, am participat la ediția a III-a a *Festivalului Național de Epigramă „Nicolaus Olahus”*, la Sibiu; s-a făcut turului orașului, ținta principală fiind „Podul minciunilor”, pe care au pășit toți participanții la festival, pentru o fotografie care să le ateste peste ani calitatea de susținători ai... adevărului; la recitalul de umor au participat: Florina Dinescu (Ploiești), Ioan Miculescu (Câmpina), Nichi Ursei (Râmnicu Vâlcea), Valerian Lică, Gheorghe Penciu, Elis Râpeanu (toți din București), Marian Dobreanu, Nelu Vasile (ambii din Gorj), Ananie Gagniuc (Constanța), Marian Popescu, Eugen Albu (ambii din Cluj-Napoca), Ionel Iacob-Bencei, Arcadie Chirșbaum (ambii din Timiș), Mihai Sălcuțan (Buzău), Gheorghe Constantinescu-Geco (Brașov), Ioan Jorz (Caransebeș) și gazdele sibiene: Nicolae Mihiu, Ion Mărgineanu, Nicolae Muntean, Gheorghe Șchiop, Nicolae Cuteanu, Ion Coteț, Nicolae Ivan, Constantin Părăianu, Andrei Benedict, Teodor Portărescu; la agapa finală, desfășurată la Pensiunea „Emigrantul”, Nichi Ursei s-a oferit să-i obțină lui Geco o viză definitivă pentru America, aceasta fiind considerată singura variantă corectă, pentru a-l menaja pe brașovean de efortul de a tot primi premii; am subscris, cu condiția ca viitorul „emigrant” să accepte postul de corespondent pentru America al revistei *Hohote*; cronică manifestării am publicat-o în revista *Hohote* nr. 26/august 2003 și ulterior în cartea *Intelligenti pauca verba*.

Anterior îl cunoscusem pe Nicolae Mihiu, iar acum i-am cunoscut pe ceilalți epigramiști sibieni:

– **Nicolae Mihiu**, învățător, epigramist, ne-am cunoscut în septembrie 2002, la Caransebeș; am avut o bogată corespondență, iată un exemplu: 04.07.2005. „Îți mulțumesc pentru revistele trimise, care sunt deja la destinatari. ... Îți trimit două cărți de cenaclu și două reviste „ACUS”; l-am publicat în *Hohote* (82 epigrame, 2 cărți), *Turburele* (1 careu, 10 enigme, 1 carte), *Constelații diamantine*/octombrie 2011 și *Labirint* nr. 64/martie 2023 (în ambele cu biografie și 24 de epigrame), *Viața noastră* (5 epigrame); l-am inclus în *Antologia de umor politic-os* (biografie și 7 epigrame); în *Biblioteca de umor* am cărțile sale sau de cenaclu: **Pe un plan subțire** (21.XII.2004, „Confratelui N.V., toată admirația, simpatia și prietenia autorului”), **Paradigme sibiene** (2.VII.2005, Sibiu, „Energicului confrate N.V., toată simpatia și admirația autorilor”), **Junii umorului** (2.XI.2007, Râmnicu-Vâlcea, „Bunului confrate și amic N.V., din partea cenaclului Umoristic „Nicolaus Olahus”, din Sibiu”), **Risipiri** (16.X.2010, „Loialului meu amic N.V., toată considerația și admirația autorului”), **Fabule** (16.X.2016, „Distinsului om de cultură N.V., din partea unui umil ucenic al lui Esop”), **Popas la borna 80** (14.XII.2017, „Pentru bunul meu prieten, cu aleasă prețuire”); a avut parte și de o surpriză din partea mea și a confrăților Valentin Groza și Nichi Ursei: la întoarcerea de la „Eterna Epigramă” de la Cluj-Napoca, fiind cu mașina mea, i-am făcut o vizită acasă, la Sibiu, în perioada în care nu se putea deplasa datorită accidentului la picior, evenimentul fiind descris în *Hohote* și

ulterior inclus în cartea mea *Intelligenti pauca verba*; atunci ne-a arătat scrisoarea pe care Nic Petrescu i-a trimis-o de la Pitești, inversând destinatarul cu strada, dar poștașul s-a prins de poantă: *D-lui Anatole France, str. Nicolae Miha nr.10, Sibiu*.

– **Nicolae Munteanu**(u), ofițer de aviație, apoi tehnician, poet, prozator, epigramist, ne-a legat o frumoasă prietenie; l-am publicat în *Hohote* (6 ep., 1 carte), *Turburele* (1 careu, 1 carte), *Labirint* nr. 65/iunie 2023 (biografie și 24 de epigrame), *Constelații diamantine*/decembrie 2018 (biografie și 9 epigrame), *Viața noastră* (4 epigrame); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 epigrame); epigrama „*Doamna mea*” a fost inclusă într-un careu rebus publicat în *Hohote*, seria nouă nr. 8/martie 2019; redau din corespondența purtată: 29.03.2006, când mi-a trimis și cartea tipărită în anul anterior: „*Am primit revistele... marți 4 aprilie avem ședință de cenacul și le voi da confrăților... Vă felicit pentru munca pe care o desfășurați cu Hohote...*”; 23.04.2016: „*Am primit revista Turburele... mulțumesc pentru onoarea ce mi s-a făcut...*”; în *Biblioteca de umor* am cărțile sale: **Epigrame, rondeluri și...** (19.03.2006, „*D-lui N.V., toată stima și înalta apreciere*”), **Leacuri împotriva tristeții** (iun. 2009, „*Confratelui N.V., toată stima și un zâmbet de leac*”; ediția a II-a, revăzută și adăugită – mai 2014, „...”), **Clepsidra** (ian. 2012, „*Confratelui N.V. toată stima și aleasă prețuire*”), **Mărturisiri** (ian. 2013, „*Confratelui N.V., neobosit în munca pe tărâmul culturii, toată stima și aleasa prețuire...*”), **În prelungiri** (ian. 2019, „*Confratelui N.V. cu aleasă prietenie*”), **Sterparul** (20.02.2019, „*Confratelui N.V. cu deosebită stimă și aleasa prietenie a autorului*”), **Străbunicul și nepoata / versuri și desene** (2019).

– **Gheorghe Șchiop**, medic, epigramist, foarte bun prieten; l-am publicat în *Hohote* (86 de epigrame, 1 carte), *Turburele* (2 careuri gigant „70”, la împlinirea vârstei respective, 2 cărți, 1 enigmă incluzând epigrama „*Credo*”), *Labirint* nr. 57/mai 2021 și *Constelații diamantine*/decembrie 2018 (în fiecare cu biografie și 24 de epigrame); un careu incluzând epigrama „*Saltul înapoi*” a fost publicat în *Lumea epigramei* nr. 20/iunie 2019, iar alt careu, cu epigrama „*Cursul vieții*” a apărut în *Viața noastră* nr. 34/martie 2017; l-am inclus în *Antologia de umor politic-os* (biografie și 8 epigrame); în *Biblioteca de umor* am cărțile sale **Hm!** (07.09.2002, Caransebeș, „*Confratelui V.N., ca semn al aprecierii autorului pentru strădania cu care trudește în folosul epigramei românești*”), **Între sabie și floretă** (28.VI.2008, Cluj-Napoca, „*Lui NeVa, cu dragoste și stimă pentru tot ce săvârșește slujind epigrama românească*”), **Șchiopătări vesele** (23 mai 2012, „*Prietenului N.V., cu aleasă prețuire și admirație pentru voinicească strădanie de a menține epigrama la cele mai înalte cote*”), **Șchiopârlițe** (4 sep.2016, „*Confratelui drag N.V., cu iubire multă*”), **Madrigrame** (28 iun.2018, „*Confratelui și prietenului N.V., cu iubire frățească*”); **Aș!** (2024, „*Bunului prieten N.V., epigramist și rebusist redutabil, întruchipare a bonomiei și șarmului oltenesc*”); la familia Șchiop am ajuns în vizită, cu mai mulți ani în urmă, în timp ce mă întorceam de la Brașov, cu unul dintre ginerii mei la volan; doamna Sabina ne-a ospătat boierește, am plecat la un moment dat și după vreo 20 de kilometri mi-am dat seama că mi-am lăsat borseta cu acte și cu telefonul la Porumbacu de Jos; ne-am întors, dar între timp Gheorghiuță dăduse alarma în țară: a căutat în telefonul meu o femeie cu numele Vasile și crezând că e soția, mi-a alertat mama în Teleorman; apoi l-a sunat pe Dobreanu la Târgu-Jiu, acesta a sunat la soția mea la Turburea, unde sunase și

mama, dar tocmai atunci noi eram înapoi lângă el, că în borsetă mai aveam și banii, și doar atunci când am vrut să cumpăr cașcaval am constatat că borseta rămăsese la ospitaliera noastră gazdă.

– **Ion Coteț**, ulterior **Ion Brâncuși**, medic, epigramist; retras mult timp din activitate, l-am publicat sporadic; fiind născut la Târgu-Jiu, l-am semnalat lui Marian Dobreanu, care l-a inclus în două culegeri cu umoriști gorjeni.

– **Teodor Portărescu**, actor, epigramist, l-am publicat sporadic în *Hohote* (2 epigrame) și *Turburele* (1 careu rebus, 1 carte); în *Biblioteca de umor* am cartea sa **La oglindă** (14.07.09, „*Distinsului confrate N.V. cu profundă mulțumire pentru vol. „Intelligenti pauca verba”. Cu deosebită stimă și aleasă considerație*”).

– **Nicolae Cutean**, tehnician proiectant, epigramist, l-am publicat sporadic; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 3 epigrame).

– **Constantin Părăian**, inginer electromecanic, epigramist, l-am publicat sporadic; l-am prezentat în *Constelații diamantine*/aprilie 2019 (biografie și 9 epigrame); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 3 epigrame); în *Biblioteca de umor* am cartea sa, editată postum de Ștefan-Cornel Rodean, **Ploaie cu bulbuci** (07.02.2012, „*D-lui V.N., cu deosebit respect din partea familiei autorului și a celui care s-a îngrijit de editarea volumului*”).

În perioada 26-28 iunie 2003 am participat la ediția a XIV-a a *Festivalului Național „Eterna Epigramă”*, la Cluj-Napoca, o manifestare-unicat în arealul festivalurilor de epigramă, unde am ajuns joi seara și am plecat duminică dimineața; vineri a fost o excursie la Turda (s-a vizitat salina) și Valea Ierii în Munții Apuseni (masa la cabana „Cetina”), iar sâmbătă a fost un spectacol grandios, sub „bagheta” maestrului de ceremonii Cornel Udrea, cu participarea primarului Gheorghe Funar (a înmănat premiile) și a actorului Florin Piersic. Au fost lansări de cărți, expoziții de tot felul (la cea de caricatură am fost portretizați de către lugojeanul Cristian Vecerdea-Criv și de către clujeanul Virgil Tomuleț), spectacol cu dansuri, muzică ușoară, iar recitalul de epigramă a fost susținut de peste 70 de participanți la manifestare; de întreaga organizare s-a ocupat formidabila familie SILVIA și MARIAN POPESCU.

Din țară și din Republica Moldova au fost 37 de epigramiști: Alexandru Misiuga (Bistrița), Gheorghe Constantinescu (Brașov), Alexandru Hanganu (Brăila), Ștefan Cazimir, Nicușor Constantinescu, George Corbu, Valerian Lică, Gheorghe Penciu, Elis Râpeanu, George Zarafu (București), Vasile Til Blidaru, Gheorghe Culicovschi, Mihai Sălcutan (Buzău), Ioan Jorz, Nicolae (Caransebeș), Gheorghe Bălici, Ion Diviza (Chișinău), Ioan Toderașcu (Costești, VS), Constanța Apostol, Dan Căpruciu, (Galați), Andreea Merțan, Lucia Rudaci (eleve din Hunedoara pregătite de Marian Popescu), Ion Berghia, Eugen Deutsch, Vasile Larco, George Petrone (Iași), Nicolae Petrescu (Pitești), Florina Dinescu, Nelu Quintus (Ploiești), Nicolae Mihu (Sibiu), Nicolae-Paul Mihail (Sinaia), Nicolae Zărnescu (Slatina), Vasile Vorobeț (Suceava) Marian Dobreanu, Valentin Groza (Târgu Jiu), Ionel Iacob-Bencei (Timișoara), Nelu Vasile (Turburea, GJ).

– Va urma –

Buzău 2003: N. Vasile, G. Petrone, M. Sălcuțan, C. Tudorache, N. Petrescu.

Cluj-Napoca 2003, un festival grandios, cu recitalul a peste 70 de epigramiști

2003, Salina Turda: N. Vasile, I. Diviza, V. Groza, E. Râpeanu, M. Dobreanu

Cabana „Cetina”, Valea Ierii (M-ții Apuseni)
V. Groza, G. Zarafu, N. Vasile, V. Larco,
Șt. Cazimir, G. Corbu, Gheorghe Culicovschi,
M. Sălcuțan, Silvia Popescu, I. Diviza

Mihai SĂLCUȚAN

Brâncuși, departe de casă

Despre Philadelphia numai de bine, am conchis cu deplină convingere la sfârșitul documentării făcute înainte de a porni în călătorie spre faimosul oraș din Statele Unite ale Americii. Capitală a statului Pennsylvania între anii 1683-1799, a jucat un rol esențial în politica antibritanică, a fost locul primului și al celui de al doilea Congres Continental, centru al Războiului purtat între 1775-1783 pentru eliberarea coloniilor engleze din America de Nord, aici a fost semnată celebra „Declarație de Independență”. A fost capitală a SUA între 1790 și 1800 fiind, la acea vreme, cel mai mare și mai important centru urban al țării, nucleu al mișcării antislavagiste.

Ajuns la destinație, m-am grăbit să ajung la Muzeul de artă, una dintre marile pinacoteci ale lumii și acolo la sala unde se află o importantă colecție de lucrări semnate Constantin Brâncuși, artistul de origine română care a revoluționat sculptura mondială, exponent al modernismului și avangardei, intrat în corpul elitei mondiale din domeniul artei. În opera sa a exprimat esența lucrurilor, vitalitatea formei, a creat unitatea dintre sensibil și spiritual, a oglindit viziunea țaranului român asupra lumii, tradițiile, miturile și funcția magică a artei populare românești. A fost ales postum membru al Academiei Române în anul 1990.

Am amânat pe mai târziu vizitarea edificiilor istorice în stil colonial ale localității: Palatul Independenței (Independence Hall), unde, la 4 iulie 1776, a fost semnată Declarația de Independență ce a proclamat separarea a 13 colonii de Marea Britanie și Constituția SUA, adoptată în 1787, care a stabilit cadrul legal al statului federal, structura guvernului și drepturile fundamentale ale democrației americane; Clopotul libertății (Liberty Bell), simbol de referință al suveranității Statelor Unite ale Americii care a fost tras la citirea în public a Declarației de Independență, în ziua de 8 iulie 1776; impunătoarea clădire care a adăpostit Banca federală între 1817-1836; Primăria, cea mai înaltă clădire din lume construită din zidărie în vârful căreia, la 167 m, se află statuia fondatorului orașului William Penn; renumita Casă vamală a guvernului federal între 1824-1837 (Custom Hall); marele port fluvio-maritim de pe fluviul Delawar, reputatele sale Universități...

Sculpturile lui Brâncuși sunt răspândite în întreaga lume, la persoane particulare și în colecții muzeale importante, precum cele aflate la Muzeul Național de Artă Modernă din Paris, Centrul Pompidou din capitala Franței, Muzeul de Artă Modernă din New York, Muzeul de Artă din Philadelphia, Institutul de Artă din Chicago, Galeria Națională de Artă din Washington, Hirshhorn Museum din Washington, Tate Gallery din Londra, Muzeul Național de Artă al României, Muzeul de Artă din Craiova, Galeria Națională de Artă din Canberra, Muzeul de Artă din Rio de Janeiro.

După trecerea la viața veșnică, o mare galerie și o primă retrospectivă a fost organizată în Franța, la Centrul Pompidou, în 1995, ce a reunit cel mai mare număr al lucrărilor sale, la reușită contribuind toate muzeele lumii, inclusiv Muzeul de Artă din Philadelphia, unde expunerea a fost itinerantă în 1996. Au fost prezentate 120 de sculpturi, peste 400 de

desene, fotografii și documente personale. Manifestarea a atras 390.000 de vizitatori, aproape 5.000 pe zi, un record nemaîntâlnit.

Retrospectiva Brâncuși de la Centrul Pompidou a rămas în analele Muzeului de artă modernă din Paris și din acel an instituția găzduiește atelierul sculptorului de origine română, născut la 19 februarie 1876 în satul Hobița din comuna Peștișani, județul Gorj, decedat în Paris, la 16 martie 1957, unde a fost înmormântat (cimitirul Montparnasse).

În anul 2004, Tate Gallery din Londra a organizat, în colaborare cu Muzeul Guggenheim, o expoziție restrânsă cu opere brâncușiene, sub titulatura „Esența lucrurilor“.

Philadelphia Art Museum, ținta principală a voiajului meu, este situat pe fastuosul bulevard John Fitzgerald Kennedy din centrul orașului, permanent drapat cu steagurile tuturor națiunilor lumii. A fost întemeiat în 1876, ca instituție de artă cu scopul de a ilustra centenarul Statelor Unite, principala sa clădire fiind ridicată mai târziu, în 1928. Muzeul administrează colecții diferite ce conțin peste 240.000 de obiecte de mare valoare artistică: picturi, sculpturi, tipărituri, desene, sculpturi, tipărituri, desene, acuarele, fotografii, arme și armuri, artă decorativă, case englezești.

Cu ghidul muzeului în mână, m-am îndreptat spre sectorul artei contemporane, parcurgând în treacăt secțiile cu exponate provenind din America, Europa, China, Japonia, din Africa, privirea și memoria înregistrând imagini captivante.

În sfârșit, am ajuns la o încăpere zugrăvită în alb strălucitor, precum casele noastre țărănești, în care razele soarelui se reflectau asupra minunatelor opere, dispuse măiestrit în generosul spațiu. Inima a tresărit, pulsul s-a accelerat și am fost nevoit să mă așez pe bancheta din mijlocul sălii. Când emoția s-a atenuat, mi-am amintit că Brâncuși nu obișnuia să-și comenteze creațiile, să facă confesiuni asupra concepției ce a stat la temelia nașterii lor, că nu oferea precizări asupra anilor când le-a creat. Celor care îl întrebau, le descria cum a lucrat piesa, dar nu și procesul mental cuprins în ea, limitându-se a evoca faptele de viață, amintirile asprei și zbuciumatei sale existențe. Îi îndemna să privească lucrările până la înțelegere, păstrând în jurul lor un aer de taină, atitudine ce a fost explicată prin faptul că privea creația în permanentă devenire, în continuă completare și desăvârșire.

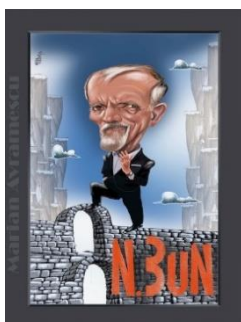
Brâncuși spunea că „simplitatea este complexitatea însăși“ și cu această maximă rămasă în minte am contemplat îndelung cele 18 opere de artă durate pentru eternitate în marmură albă și galbenă, în piatră, bronz poleit și în lemn. Privirea a zăbovit îndelung asupra renumitelor lucrări: „Sărutul“, „Păsări în spațiu“, „Domnișoara Pogany“, „Măiastra“, „Prințesa X“, „Negresa albă“, „Prometeu“, „Nașterea“, „Trei pinguini“, „Fiul lui Prodigal“...

În acea zi l-am perceput mai bine pe Brâncuși ca om, ca artist, ca sol al tradiției și modernității, al culturii române și a celei universale. Urmărind reacțiile vizitatorilor, am înțeles cât de sigură și inebranabilă este calea de a pătrunde în conștiința lumii prin artă, activitate capabilă să genereze și să comunice emoții estetice complexe, simțite și resimțite în același fel pe întregul mapamond.

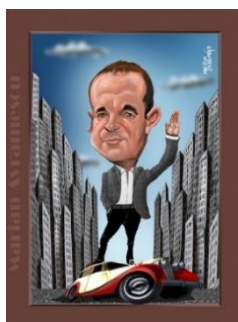
GALERIA INVITAȚILOR

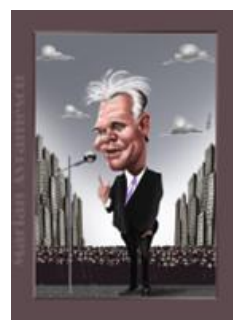
Marian Avramescu

Nicolae Bunduri

Florin Rotaru

Gheorghe Bălici

Grigore Cotul

Ioan Toderașcu

Petru-Ioan Gârda

Laurențiu Ghiță

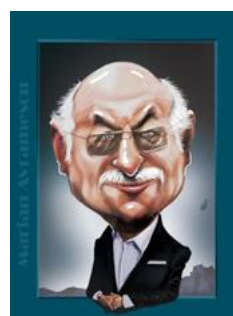
Mihai Sălcuțan

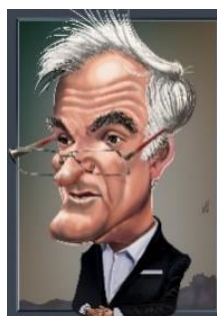
Mirela Grigore

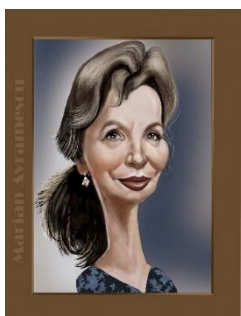
Ion Diviza

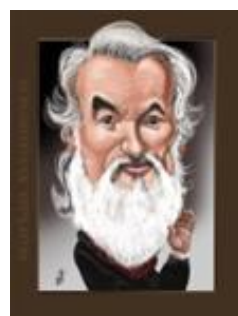
Valentin David

Vasile Larco

Daria Dumescu

Vasile Vajoga

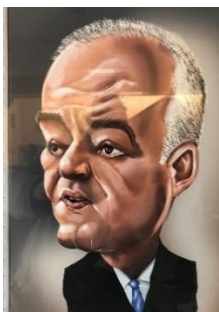
Ionuț-Daniel Țucă

Dan Norea

Constantin Moldovan

Liviu Kaiter

Cătălina Orșivski

Elena Mândru

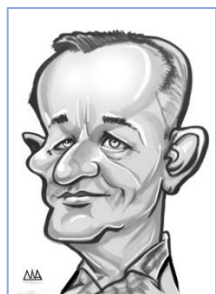
Alexandru Hanganu

Mihai Frunză

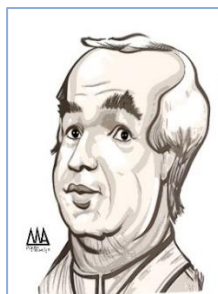
Alexandru Oltean

Mihai Haivas

Camelia Ardelean

Victor Bivol

Daniel Bratu

Florina Dinescu

George Eftimie

Valentin Ursu

Liviu Gogu

Radu Păcurar

Dorin Ștefănescu

Gheorghe Șchiop

Elena Neacșu

Maria Vulpașu

Vasile Vulpașu

Ion Moraru

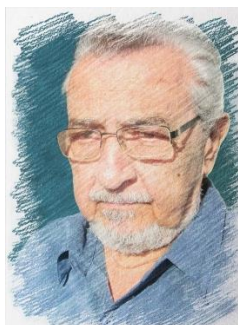
(†) Viorel Martin

Traian Brătianu

Rozalia Iașura

Constantin Bidulescu

Ion Micuț

(†) Teodora Pascale

Cornel Rodean

Alexandra Dogaru-Aldo

Liviu Zanfirescu

Vasile Predescu

Violeta Urdă
(Cuțurescu)

Nicolae Topor

Gheorghe I. Gheorghe

Cristian-Grigore Cotul, elev – Mențiune

Nicolae Bunduri**ALEASA INIMII**

Cu-a mea aleasă, prin minuni,
Atât de tare ne-am plăcut,
Că o cunosc de două luni
Și-n luna-a treia a născut.

CONSTATARE

În țara asta milenară,
Trăiesc așa, ca vai de mine,
Și aş alege altă țară,
Dar unde pot fura mai bine?

„SEXPIRIANĂ”

În România sunt hoinar
Și cum petrec o viață solo,
Aleg în Danemarca, dar
Ceva e putred și pe-acolo!

PARTAJ LA DIVORȚ

Am divorțat, ce-i drept, cu sila
Și iată că începe jaful:
Soția își alege vila,
De mine se alege praful.

SCUMPIRI

Cu micuța mea chenzină,
Astăzi tot mai greu îmi pare,
Și la pompa de benzină,
Și la pompe funerare.

CUGETAREA DIN MORMÂNT

Pe groapa-n care odihnesc,
Mai bine de un an și-o vară,
Impozit n-am să mai plătesc,
Sperând că mă vor da afară.

Laurențiu Ghiță**OPTIMISM**

Octogenar, dar tare cum e piatra,
Eu încă sper s-ajung precum aceia
Ce se îndrăgostesc la vârsta-a patra
Precum un tinerel de vârsta-a treia!

„PICANTERII” LA VÂRSTA A TREIA

Vârsta-și spune,-n general, cuvântul,
Când cu soața ne mai giugiulim:
Cu lumina-aprinsă,-mi pierde-avântul,
Cu lumina stinsă adormim!

„RECLAMAȚII” ALE SOȚIEI

Vezi la vârsta-a treia, la bărbați, ușor,
Elemente de porniri frivole:
Nu-i mai satisface-o oră de amor,
Cât o ciorbă bună de fasole!

DUPĂ O VARĂ „FIERBINTE”

Cum vara aceasta la mare-a fost bine,
Cu chefuri pe plajă, cu sex, estimez
Că sunt iminente în anul ce vine:
În martie nuntă, în august botez!

CONDIȚIE SINE-QUA-NON

Nu bléstem și nu-njur ca un birjar,
Și nu te scuip atunci când îmi vorbești,
Îmi este imposibil, așadar,
Să fiu un bun șofer de București!

CONCLUZIE BIBLICĂ

Cum Eva-i geloasă,
Ca orice nevastă,
Adam stă în casă
Cu „paza de coastă”!

Florina Dinescu

„PRIETENUL LA NEVOIE SE CUNOAȘTE”

Pe-amici chiar prin Maldive i-am plimbat,
Am petrecut și-am cheltuit avutul,
Dar când am sărăcit nu m-au lăsat,
Mi-au dat și ei, cum au putut, cu șutul!

ÎN TON CU VREMURILE

N-am vapor, dar sunt confuz!
Mă frământă întrebarea:
„Cu răbdarea treci și marea”
...Prin Ormuz?!

A FI SAU A NU FI...

Chiar la azil, ciudat mister,
C-o babă eu avui idilă
Și mâna chiar aș vrea să-i cer,
Dar ce mă fac de-o fi sterilă?!

FRUMUSEȚEA N-ARE VÂRSTĂ

Pictură pare pe simeză,
Mă bucur de așa trofeu
Și are baba o proteză
Exact, exact pe gustul meu!

PROGRES

Am studiat ce-au scris mari genii
Și simt cum am făcut un salt
Că iată, nu mai fac tâmpenii
Decât la un nivel înalt.

DIFICULTATE

Eu de diete nu mă tem:
Mănânc fripturi, mezeluri, gem,
Dar mi-este-acum mai greu încât
Îmi stau regimurile-n gât.

Mihai Sălcuțan

DESTIN

O viață e cum e ursită
Și-a lui Brâncuși fu minunată...
Coloana sa e nesfârșită
Pe când a mea e terminată.

FATALITATE

Cu tezaurul la ruși
Suntem chiar și azi în boală,
Doar au masa lui Brâncuși...
Totdeauna goală, goală.

LUNG E DRUMUL GORJULUI

Fie drumul cât de lung,
Plin de gropi și cărăuși,
Eu în Gorj tot am s-ajung
Să simt duhul lui Brâncuși!

LA O POMENIRE A LUI BRÂNCUȘI

Un demagog nu se dezmințe
Și spune multe, fel de fel,
Dar de Brâncuși vreo trei cuvinte,
Și-o oră numai despre el.

ANATEMĂ

*„Când am plecat, v-am lăsat săraci și proști.
Acum, vă găsesc și mai săraci și mai proști”
Constantin Brâncuși*

Vorba lui Brâncuși fu dură,
A trecut de-atunci un veac
Și n-avem o corectură...
La prostie nu e leac!

LA MORMÂNTUL LUI BRÂNCUȘI

Mintea este răvășită,
Lacrimile-s calde-reci...
Viața e mereu sfârșită,
Opera trăiește-n veci!

Florin Rotaru

PRECAUȚIE PE VREME DE PANDEMIE

În vremea asta de năpastă,
De șase luni și chiar mai bine,
Nu m-am atins de-a mea nevastă
Că nu știu de la cine vine...

ADAPTABILITATE

Vecina mea nu poate să muncească,
Salariu – nu, cerințele sunt mari
Și, încercând să supraviețuiască,
A adoptat vreo trei pensionari.

VREMURI DE PANDEMIE

A fost un an de-a dreptul anormal
Ce ne-a înfîpt în inimă un cui,
S-a consumat la spirt medicinal
Cam cât se bea-ntr-o lună la Vaslui.

GOSPODINA

Își ține casa cu succes
Și face totul cu folos:
Cu mine șterge praful des,
Cu soțul mătură pe jos.

VORBE

I-am spus nevastei mele c-o iubesc,
Că-mi este dragă fără de măsură,
Că o respect și că o prețuiesc,
Dar câte nu se spun la băutură...

ZVONURI

Nevasta lui cea devotată
E o cetate ferecată
În care totuși, de vreun an,
Mai intră câte-un cal troian.

Ion Diviza

ETERNA POVESTE

Femeia e o tainică iubire,
Creată să ne înmulțească harul,
Dar ea găsește, din nefericire,
Puțini bărbați, să-i țină buzunarul...

JURAȚII CONCURSULUI „TOATE AU UN PREȚ”

Constat că l-au punctat prea generos
Pe un confrate mai descurcăreț,
Dar spun c-au procedat judicios:
Păi, și la juriu, „toate au un preț!”

OPORTUNITATEA UNUI DEPUTAT

Cu greu, în Parlament s-a instalat,
Dar n-a fost mulțumit deloc de sine;
El nu-și dorea salar' de deputat
...Incompetența se plătea mai bine!

DRAGOSTE LA PRIMA VEDERE

Părea un fraier ordinar,
Atunci când o curta prostește,
Dar i-a văzut un cont bancar
Și-a înțeles că îl iubește.

CONFESIUNEA UNUI BEȚIV

La anii mei, scleroza-i garantată
Și zilnic îmi aduce un necaz:
Aseară, zăpăcit, întâia dată
Eu m-am culcat ca orice fraier... Treaz!

PREȚUIRE

Risipitor am fost și sunt,
Dar mă acceptă soața mea;
Nu-i bai c-arunc toți banii-n vânt,
Căci vântul bate înspre ea...

Gheorghe Bâlici

VÂRSTA A TREIA

E vârsta când, orice s-ar spune,
O tinerică ți-ar plăcea
Și, chiar cu multă-nțelepciune,
Nu știi ce poți să faci cu ea...

ÎNDRĂGOSTIRI LA VÂRSTA A TREIA

De fete mari mă-ndrăgostesc,
Dar pân' la ele drumu-i lung:
La vârsta-a treia de pornesc,
Pe la a patra pot s-ajung...

DONJUAN, BĂTRÂN CU NĂBĂDĂI

Cu-argint în păr la anii mei,
Dorind s-o fac pe atractivul,
Și azi mă cert de la femei;
Păcat că uit mereu motivul...

LA VÂRSTA ÎNTELEPCIUNII

Cu-al inimii fragil accept
Și-al minții, ca un vag ecou,
Când văd o babă-s înțelept,
Când văd o fată-s prost din nou...

GURA PĂCĂTOSULUI

Ne-am întâlnit în luna mai
Și, pentru că a fost ca-n rai,
Mai c-aș mai vrea, cu-așa o jună,
Să țină maiul înc-o lună...

INTERDICȚIE CANONICĂ

Să nu mă uit, să nu doresc,
La mijlocel să nu-ndrăznesc...
Pedeapsa asta o suport,
Să mă iertați, doar dacă-s mort!...

Daniel Bratu

LA VECINA ARTILERISTĂ

Când mi-a zis, în postul mare,
Că m-așteaptă, ce să-i spun?
– Ai și tu un pic răbdare!
– Eu răbdare am. Tu... tun?

JUSTIFICARE PENTRU VECINUL MEU, MARINARUL

Când treceai, agale, marea,
Exersând, pe val, răbdarea,
Soața ta mi-a spus, plângând:
– Rabd eu, rabd, dar până când?

PĂCAT...

Am dorit-o, -n zi de post,
Sub perele părului
Și... păcat, că doru-a fost...
De florile mărlui.

ÎMBĂTAT DE PARFUM

Când fost-a prins în trafic, „parfumat”,
În scris, a contestat că, -ntr-adevăr,
(Neconsumând nimic) s-a îmbătat
Sorbind parfumul florilor de măr.

GUVERNANT DE VARĂ

Mai că, mai că-mi vine
Să-l socot cu minte:
La popor dă bine
Ora înainte.

SFÂNTUL SAVA GOTUL A FOST UCIS DE GOȚI

Prin istorii de străbați,
Învăța-vei, cât mai poți,
C-ai vreo șansă-ntre confrăți,
Cât și Sava printre goți.

Vasile Larco

EVOLUȚIE

Maimuța n-a mai stat în pom
Și-a devenit prin muncă, om.
Regretă uneori, se teme,
Că a făcut-o prea devreme.

SUSPIN

Plânge omul bun în barbă,
Nici nu se mai recunoaște,
C-a ajuns precum o iarbă:
Cineva mereu îl paște.

COMBINAȚIE

E limpede precum e roua,
Așa-l vrea pe bărbat, femeia:
Cu fizicul de vârsta-a doua
Și judecata din a treia.

O NEDUMERIRE

La vorba veche din popor:
C-o moarte omul e dator,
Aș pune-o întrebare-n față:
De ce n-ar fi și cu o viață?

„NU RÂDE, CĂ AJUNGI”!

Proverbul a ieșit din uz,
Și nu pe vremuri le acuz,
Căci de la prost ce să aștept,
Degeaba râde de-un deștept.

ALTĂ NEDUMERIRE

E un miracol Internetul
Și, încă, nu îi știu secretul:
Vezi frumuseți de peste ape,
Dar nu și omul de aproape.

Daria Dumescu

RÂVNIND LA VECINA

Moare Gheorghe de necaz
Și o ciudă simte-n trup,
Că vecinul, la pârleaz,
A legat un câine – lup.

MAI CĂ MAI...

I-a plăcut să bea pălincă,
Din pahar sorbind cu paiul,
Dar a renunțat, fiin'că,
Mai că mai să-i crape maiul.

PARADOX

O stea de mare-așa cum e
Stă lin pe fundul de ocean,
În timp ce stele de TV
Fac valuri, valuri pe ecran.

INGRATITUDINE

Eu am hrănit pe înserat,
C-o pâine și c-un pește,
Un câine care m-a mușcat
Destul de omenește.

VARA LA MARE

Amantă, mare, dig, faleze
Și-o noapte-ncinsă la hotel;
N-a apucat să se bronzeze
Că ea l-a ars la portofel.

CE ȚI-E ȘI CU NOROCUL (amfibrah)

Văzând o potcoavă pe plajă,
Nevastă-mea arde ca jarul
Și-aleargă cuprinsă de vrajă
Sperând să găsească-armăsarul.

Vasile Vajoga

ROMANȚĂ

Demult, în mreje m-ai atras
Cu dragostea-ți fierbinte,
Din care, azi, au mai rămas
Traducerile-aminte!

SUB REFLECTOARE

Pe parcursul carierei
I-am văzut și-am hotărât:
Unii fac doar umbră Terrei,
Alții, nici măcar atât...

EPITAF CONJUGAL

Azi, când țărâna-l împresoară,
Nu-l mai bociți cu-atâta jale,
Că lespede-a-i e mai ușoară
Decât papucul soaței sale!

IMPACT

E chinuit de handicapul
Determinat de conjunctură,
Că s-a izbit mereu cu capul
De o realitate dură!

ARMONIE CONJUGALĂ

Am întâlnit aseară un amic
Ce-atinse idealu-n căsnicie:
El despre ea nu știe mai nimic,
Ea despre el se face că nu știe...

CAMELEONUL POLITIC

Ins ce-ascunde multe taine,
De-i pricepi mai greu misterul,
Că se schimbă-n alte haine,
Dezbrăcându-și caracterul!

Grigore Cotul

VARA NU MAI E CA ALTĂDATĂ

Afară – cum e frig și ploaie,
Prin casă haine-mpăturesc
Și-am dat de un costum de baie,
Dar nu mai știu să-l folosesc.

SEJURUL VISAT

În mare, dis-de-diminează
Și până la căderea serii,
Românii noștri se răsfață
Prin valurile... de bacterii.

CONFUZIE

La mare, o brunetă bine,
Trimisă, parcă, de un zeu,
Juram că mă fila pe mine...
De nu fixa șezlongul meu!

CHESTIONAR DE SATISFACȚIE

De-l întrebi: „Cum e la mare?”,
Pe bărbatul însurat,
Îți răspunde la-ntrebare:
„Stau ca prostu’, pe uscat!”

ȘTIRE ESTIVALĂ

Dispare zilnic, zici că-i vrajă,
O mare parte din nisip,
Că-l duc turiștii de pe plajă
...în slip.

ADEVĂRUL GOL-GOLUȚ

Șapte zile-ntregi la mare,
Să rezști e peste poate,
Că-s atât de scumpe toate
Fetele ce stau la soare.

Petru-Ioan Gârda

CELORE CARE AU TERGIVERSAT REFORMELE LA NOI

Adesea li s-a spus, mai an,
Direct și-n alte moduri,
Să taie nodul gordian;
Acum înghit cu noduri.

REUNIUNE LA VÂRFUL PARTIDULUI

S-au strâns la vila dintre vii
Ilustri lideri și distinși
Să stabilească strategii
De... cum să nu se lase prinși.

UNUI LIDER DE PARTID

Acei ce roată-n juru-i fac –
Și-aceleași gânduri i-au unit –
Îi iartă faptul că-i sărac,
Dar nu îl iartă că-i cinstit!

RĂUL CEL MAI MIC

Din listele cu hoți, tâlhari,
Ce vor a fi parlamentari,
Vă rog să fiți de-acord cu toții
Că trebuie s-alegem hoții!

UNUI POLITICIAN

Ne minte-atâta de urât
Când spune „dăm săracului”,
Că tre’ să aibă nasul cât
Pinocchio, cârnu’ dracului!

DEMAGOGIE

E libertatea vorbărie
De sute, poate mii de ani:
Degeaba e democrație
Când cei aleși devin tirani.

Constantin Moldovan

DUPLICITATE

Poți fi bogat pân’ la exces,
Cu bani, mașini – mai multe mărci –
Că-n viață n-o să ai succes
De stai cu... fundu-n două bărci!

ANTIEVAZIUNE

Un om politic bun de gură,
De grija țării încercat,
Certa o fată pe centură
Că n-avea... casă de marcat!

MANIFEST SUVERANIST

„Aici, în Dacia, știți bine,
Străinii nu-s iubiți defel...”
Și s-a semnat, cum se cuvine:
„Românul neaoș, Parpanghel!”

OPORTUNISM –

participând la Festivalul de la Covasna...

Vin cu soacra la concurs,
Dar de premii nici că-mi pasă,
Iar de-o va mânca vreun urs
Mai aduc și bani de-acasă!

UNOR SOLDAȚI

Pentru că au dus pe-un câmp
Niște fete agere,
L-au numit, destul de tâmp,
Poligon... De tragere!

DETERMINARE

Am învățat să-așez, extrem de drastic –
Și n-am greșit în fața nimănui –
Hârtia-n coș și plasticul la plastic,
Iar omul de nimic... la locul lui.

Mirela Grigore

CU FAMILIA LA MARE

După plajă am bolit,
Căci am cumpărat mâncare,
Nu m-a fript, dar sunt pârlit,
Că m-a ars... la buzunare.

EFFECTUL SOARELUI

Privind spre fete – plaja-i ochi! –
Mă mir de-atâta frumusețe,
Dar nu mă tem că le deochi,
Am trac... de ani și bătrânețe!

PREȚUL LIBERTĂȚII

Este vară, mi-este bine,
Beau coniac de șapte stele,
Că nevasta nu-i cu mine –
A plecat c-un pui de lele!

VARĂ MIORITICĂ

E vară-n țară, seceta și vântul
Sluțesc românul, codrul și poiana
Usucă iarba, rodul și pământul,
Iar la Guvern... ne crește buruiana.

VREMEA ȘI VREMURILE

Am fost și suntem oameni credincioși,
Dar vara asta-ntruna, plouă, plouă,
Iar guvernanții sunt neputincioși,
Că stau cum stau și cloștile... pe ouă.

REȚETĂ DE SEZON

Aici, pe plaiul românesc,
Se-ntâmplă vara doar minuni:
Ne săturăm, și nu greșesc,
Cu post mai dur și rugăciuni.

Ioan Toderașcu

SUPLINITORUL NAVETIST

Obosit de-atâta stres,
Seara, după ce-amurgește,
Vine-acasă unde,-ades,
Cineva îl... suplinește!

MERCANTILISM

Dând dovadă de tupeu,
O colegă, bună-amică,
A râvnit la bunul meu
Și mi-a devenit... bunică!

UNUI CONFRATE FOARTE PROLIFIC

În momente mai nefaste,
Mi-e necaz pe el că scrie
Epigrame în prostie,
Și, în mare parte, proaste!

UNUI OFIȚER SRI

„Eu sunt bărbat în casa asta!”
Își informa țăfnos nevasta,
Dar, mai târziu, s-a demonstrat
Că nu era chiar informat!...

UNUI CELIBATAR

Invitat la o cafea
De-o amică, pentr-un ceas,
A rămas trei luni la ea,
Și-a plecat când „a rămas”!

Ion Micuț

SUPER-INVIDIE

Când fură unii de la stat,
Mă simt nespus de supărat
Și-atunci mă-ntreb cu indignare:
– Dar eu de ce nu sunt în stare?

GUVERNUL DIAVOLESC

Guvernu-acesta criminal
Ia ajutorul social
Și-n disperare mă aruncă,
Fortându-mă să merg la muncă.

CĂSNICII...

La nunta ei, de toți privită
Dansează valsul, parcă zboară,
Căci este foarte fericită,
Fiind mireasă-a patra oară!

DRĂCOVENIE

Când tipii-au sechestrat femeia,
Mascații au intervenit
Și-apoi anchet-a stabilit
Că dânsa i-a răpit pe-aceia.

TRAIUL MEU DE VULTUR

Independent precum un crai,
Eu fac ce vreau în viața asta,
Că am programul meu de trai,
Pe care mi l-a scris nevasta.

SENSURI DIVERGENTE

De la spital, o veste rea:
Că soțul are-o boală grea
Și o mai duce cam o lună...
Dar pentru ea, e vestea bună!

Dan Norea

FĂT FRUMOS PE LITORAL

L-a ars din prima zi Preasfântul Soare,
Îl ustură în permanență rana,
L-a ars hotelierul la cazare,
Dar cel mai mult – Ileana Cosânzeana.

VARA LA MARE

Când intru-n ale mării unde
Și-not pe fundul mării-alene
Am păru-n ochi. Dar știți de unde?
Sunt firele de la sprâncene!

OCHII CARE NU SE VĂD...

În fiecare vară merg la mare,
Mă-ndeamnă din adâncuri o nevoie,
Eu la nudism am ochelari de soare,
Căci ochii care nu se văd au voie.

ȘAHISTA LA MARE

La mare, într-un soi de-nghesuială,
Ating o domnișoară din greșeală,
Îmi spune că-i șahistă și, îndată
Ce-atingi o piesă, trebuie jucată.

VACANȚĂ LA MARE

Mă costă pe nevastă s-o îmbrac,
Mă costă pe amantă s-o dezbrac,
Și-atunci, cu un acces de pragmatism,
Le-am dus pe amândouă la nudism.

ÎN CĂUTAREA FEMEII IDEALE

Tot înotând din val în val,
(Turistele-s ca marea)
Nu țărmlul e un ideal
Ci însăși căutarea.

Gheorghe Șchiop

VANITAS

Pe-al vieții mele drum fantastic
M-a ispitit un vis sublim:
Ca handicapul onomastic
Să mi-l preschimb în toponim.

AMOR BĂTRÂN

C-o văduvă de top, focoasă,
Ce-am racolat-o de pe drum,
M-am încuiat în dulcea-i casă
Și-acolo plânsem și șezum.

DRAGA PATOGENĂ

Că e frumoasă peste fire,
Cu suflet cald, cu vorbă moale,
M-a-mbolnăvit de fericire
Tortura farmecelor sale.

RISC MARITAL

Ca magnetul m-ai atras,
Nu scăpam de tine neam;
Mai că m-ai fi dus de nas,
Dacă nu te miroseam.

POTENȚIAL EȘEC

Admis de marile valori,
Când te ciocnești cu incultura,
Ești un nebun, de te măsoari
Cu cei ce nu-și cunosc măsura.

RATÂND

Ajuns moșneag, mi-e cam rușine
Că n-am ieșit în față sau
C-o viață m-am luptat cu mine
Ca, în final, să mă predau.

Victor Bivolu

UNEIA PE INTERES

Fără jenă, goală-n soare,
Stă pe un șezlong la mare
Suportând cu greu ăst chin:
S-o remarce... un străin!

EPITAFUL UNUI MEDIC

De trei zile pus în criptă
Are inimioara friptă
Că tot ce-a agonisit
Ca un fum... s-a risipit!

VÂNĂTORII LITORALULUI

Sistematic ei fac razii
După fete de ocazii,
Dându-le abili târcoale,
Până ele... pică goale!

CONVINGEREA FERMĂ A LUI BRÂNCUȘI

Din Paris – din Montparnasse,
Se aude clar un glas;
„Tot gorjeanul poate scrie
Epigrame.... mie-n mie”!

ÎN SPRIJUL CONTINUITĂȚII NOASTRE

Gelu, Glad, Menușorut,
Rezonabili cetățeni
Care astăzi zac în lut
Spun c-au fost... europeni!

UNUI EPIGRAMIST

Cât ar fi ‘mnealui de bun
Zău că nu îl bag în seamă
Și deloc nu-mi este teamă
Că la critici... sunt imun!

Mihai Haivas

DOAR RETORICĂ...

Sex, când soția ta face
Chiar cu prietenii tăi:
Ea-i vinovată că-i place,
Sau numai dâșii... că-s răi?!

OBSESII MASCULINE PRIVIND SOȚIILE

Frica de ele
Îi tot „colindă”:
Să nu-i înșele,
Nici să nu-i prindă!

OAMENI „FERICIȚI”

Guvernul, la bieții români,
De grijă, mereu azi le poartă,
Căci până s-ajungă bătrâni,
Îi trece pe linia moartă.

EFFECTUL DEZINFORMĂRII

O babă a vrut ieri să jure
C-a fost violată-n pădure;
Urmând informații neghioabe
Pădurea-i azi plină... de babe!

LAUDELE UNUI SOȚ

De un timp îmi e nașa amantă
Și pe soacră-am lăsat-o gravidă,
Iar cu sora soției, șarmantă,
Chiar oricând pot avea... o partidă!

PUTEREA SEDUCȚIEI

În divorțuri un as
Și c-o viață picantă,
El fidel a rămas...
Cu aceeași amantă!

Ionuț-Daniel Țucă

SPERANȚE DE EPIGRAMIST OCTOGENAR

Iar dacă Dumnezeu m-ajută –
În ciuda multelor dispute –
Încet-încet ating o sută...
De cărți la festival vândute.

„LĂCOMIA SALVEAZĂ ROMÂNIA”

Cupizi nu suntem și, cu toate
Acestea, am cedat ușor
Cumplitei sete de dreptate...
Făcută la televizor.

RECENSĂMÂNT

Când pe sub paltini, tei și soci,
În campus toamnă iar se face,
Cu drag îi număr pe „boboci”,
Dar mai cu seamă pe „boboace”.

AVANTAJ ÎN DETENȚIE

Când senatoarea compromisă
A poposit la închisoare,
S-a bucurat nevoie-mare,
C-acolo greva e permisă.

ASCENSIUNE

Animat de gânduri bune,
M-am ales – ajuns pe pisc –
Cu un selfie de minune
Și-o fractură de menisc.

IMNUL ESCROCILOR

Nici o lege în vigoare –
Câtă vreme ne privește –
Nu se calcă în picioare,
Ci atent se ocolește!

Maria Vulpașu

BARONUL LOCAL

Are casă cu piscină
Haine scumpe, bani, mașină,
Vilă unde-ncepe, marea,
Ce-i lipsește e... onoarea!

REGRETELE HOȚULUI

El are un regret amarnic
Și s-a jurat, deși zadarnic:
S-acționezi la umbra șoaptei
Și să n-adormi la locul faptei!

REVENDICARE

– O fi amabil, dar nu-i drept,
Că tipul m-a făcut deștept,
I-aș cere daune morale
Că prea-s insulte... imorale!

JUDECĂTORUL ȘI ESCROCII

Eu mereu m-am întrebat,
Pentru cei ce au furat,
Legea cine s-o aplice
C-un judecător complice?

SĂ FII REALIST

Ca să ai un trai cuminte
Și o viață ca-n povești,
E de-ajuns un gram de minte...
Să-ți vezi locul unde ești!

Vasile Vulpașu

DIMENSIUNI ALE TIMPULUI

Pe alee un tataie
Duce-n lesă o potaie,
Iar un tânăr cu valută
Duce-n brațe-o... parașută!

PREȚURI VERSUS PENSII

Prețurile parcă zboară
Și probleme ne ridică,
Toate-s mari în astă țară
Numai pensia e mică.

RECUNOAȘTERE

Zis-a una mai versată –
Chiar de nu-i o noutate –
Că nu-i pentru prima dată
Când un vin o dă pe spate.

PERSEVERENȚĂ

N-are dumneaei rușine,
Face tot ce îi convine,
Cu amici măsoară patul
Și de-a lungul și de-a latul.

SINCERITATE

Indiferent ce-ai zice,
Chiar de mă bagă-n boală,
Eu nu mă pot dezice:
Femeia-mi place goală.

DUPĂ POSIBILITĂȚI

Unii, minte au cu carul,
Dumnezeu le-a dat lor harul,
Dar mai spun – și nu mi-e drag –
Au mai multă cei ce-l trag!

Cătălina Orșivschi

CĂUTĂRILE UNUI AMIC

De-i iarnă, primăvară, vară,
El caută-o iubită jună,
Misterioasă ca o lună:
Când vine ziua să dispară!

LA NOI ÎN BLOC

În mine s-a ivit o bănuială
Când a născut vecina pruncul ei,
Căci seamănă cu-al meu, deci își înșală
Bărbatul tot cu cel ce stă la trei...

JUMĂTATEA MEA

Jumătatea-mi, pe hârtie,
E bărbatul, dar se știe
Că la treabă e altfel:
Eu-s întreg, el nu-i defel!

SPUSELE UNUI OLTEAN

O pâine coaptă-n țeșt mâncași,
Un borș cu știr și dragavei,
Iar pe muieră, când plecași,
O mângâiași... c-un retevei.

CONSTATAREA UNUI SOȚ

Cuvintele nu-mi sunt deșarte
Când spun pe dos că-i lumea asta,
Căci, de mă bate iar nevasta
La cap, mă doare-n altă parte...

RUGA BĂRBATULUI CĂTRE DUMNEZEU

Sfârșitul lumii dacă vine,
S-o iei pe soacra mea la tine,
Iar mie cruță-mi, te rog, viața,
Dar ia cuvântul sau ia-mi soața!

Liviu Kaiter

AI CARTE...

Consider cartea o cetate,
Ce trebuie să o dobori,
Dar astăzi, însă, din păcate,
Nu prea mai sunt... cuceritori!

AMINTIRI

Era drăguță și atrăgătoare
Și-am cucerit-o ca pe o cetate
Cu tact, cu strategie și răbdare
Și-acum sunt liber... în captivitate!

HOT NEWS

Ne vin din Ucraina vești în trombă,
Rezistă greu, n-au armament și bunuri;
Mass-media ne dă o "știre bombă":
Guvernu-i pregătit ca... să dea tunuri!

MAMĂ EROINĂ

Se spune despre-a mea vecină,
C-ar fi o mamă eroină,
Având copii ca niște flori,
În multitudini de culori!

PE FRONTUL INVIZIBIL

A fost mereu considerat,
Ca om cu o ținută-aleasă
Și un erou, ce-a rezistat
Cu soacra și nevasta-n casă!

ALEȘII NOȘTRI

De ai răbdare să-i ascuți,
Cu greu îți stăpânești aleanu',
Când vezi că-n parlament sunt mulți...
Cum spus-a Vodă Lăpușneanu.

Ion Moraru

INFLAȚIE ROMÂNEASCĂ

Cât ai fi de nătăfleț,
Poți să faci o constatare:
Toate au, la noi, un preț,
Însă nu mai au... valoare!

TRĂDAREA LA ROMÂNI

Cu simbria dinafară,
Cu cinism și cu dispreț,
Niște „vânzători de țară”
Astăzi sunt... la mare preț!

UNUI COMERCIANT CORUPT

Nu mai returna mărunțul
Când făcea clientul plata...
Ieri, vindea „cu amănuntul”,
Azi îl iau... „cu ridicata”!

SFAT

Să te ferească Dumnezeu
De cel ce râde tot mereu
Și să te-ndepărtezi îndată
De cel ce nu a răs vreodată!

CONSTATARE

Cum observă fiecare,
Astăzi au prioritate,
Ca să intre-n „lumea mare”
Damele... afemeiate!

UNUI PARLAMENTAR

Te simți acum, cu-adevărat,
Ca nou-născut în viața ta,
Fiindcă unii te-au băgat
Pe unde ai ieșit cândva!

Liviu Gogu

ATITUDINE BĂRBĂTEASCĂ

Independența e o stare
Pe care-o vrem cu frenezie,
Atunci când țara n-o mai are...
Și-ndată după cununie!

IERI ȘI... AZI

Copiii,-n fiecare vară,
Mergeau la țară, în vacanță;
La fel și azi – nu-i discrepanță! –
Merg an de an... în altă țară!

SCHIMBĂRI POSTDECEMBRISTE

Din codrii noștri seculari,
Rămas-au cioatele pe dealuri,
Boschete,-n pâlcuri mici, pe maluri
Și-n bănci... mari conturi în dolari!

CA-N CODRU...

(Amfibrahic)
De-i hoțul isteț și viclean,
Cu japca și fără măsură,
Bușteni, cu vagoanele, fură,
Când dorm guvernânții... buștean.

GOSPODINA MODERNĂ

(Inspirată din poezia „Gospodina”, de Otilia Cazimir)
Azi, furnica duce-n spată
O lăcustă jumătate
Și un greier mititel...
Bunătați de la Bruxelles!

MĂRTURISIRI DE LICEAN...

Că-i rea, prea bine știm cu toții,
A noastră profă de chimie,
Dar o privim, furiș, ca hoții,
Că-i bună ca... anatomie!

Traian Brătianu

DIN OBIȘNUINȚĂ

Când din fotbal s-a retras
Doar un gând i-a mai rămas.
În politică-a intrat
Ca maestru la fentat.

SUFERINȚELE UNUI PARTID

Concluzia de la sondaj
E limpede, și-o știm cu toți:
Partidul e în derapaj
Că nu mai are-atâția hoți.

NESAȚIU

Se vaită că-i sărac lipit
Și-ncearcă să-și găsească-o vină
Că-n viață-abia a reușit:
Un iaht, o vilă și-o mașină.

GRIJA ALTORA

Doctorul l-a întrebat:
– Ai o criză de ficat?
I-a răspuns puțin livid:
– Nu, e una la partid.

TRECUT CU VEDEREA

Când languros ea mă privea
Am zis: „E jumătatea mea!”
Dar, musai, astăzi ca s-o iert,
C-abia m-acceptă la un sfert.

Alexandra Dogaru-Aldo

ÎN ACORD CU MERCURIALUL

Mergând adesea la amante,
Să-l ierte soața pentru „breșe”,
El nu-i oferă diamante,
Ci-i pune la urechi... cireșe!

DILETANTISM

Aveam încredere în *Stat*,
Dar cum ne-a sărăcit, cu anii,
Deși mi-e greu s-o fac, constat
Că este *paralel* cu banii!

VREMURI DE CRIZĂ

De-o vreme, Doamna-n negru-i furioasă
Și e ușor de intuit pricina:
Nu-i mai aprobă Domnul motorina
La (moto)coasă!

LA URNE

Ei pe liste *figurează*
Și promit că sunt garanți
Vieții bune!... Dar trădează –
Și votăm doar *figuranți*!

DEȘTEPTUL, PE STIL NOU

Ziua, cu pipițe,
Noaptea, contrabandă,
Într-un club de fițe,
Trage ban la ban(dă)!

CIREAȘA DE PE TORT

Cu ochiul critic, când mă pun pe studiu,
La mulții lucși din versuri în aflux,
Adaug cu prefața un preludiu,
Un fleac de contribuție... un *lux*!

Constantin Bidulescu**SPERANȚA MAMEI**

Am avut copil model
– Ce cuminte-mi sta în poală –
Și-uite c-a rămas la fel...
După ce-a trecut prin școală!

PĂMÂNTUL

Suportă crize, înarmare,
Drogați, bețivi și cămătari,
Epidemii și poluare,
Suportă chiar parlamentari.

SOACRA

Scurt și la moment,
Soacra mea cea dragă,
E un condiment...
Peste tot se bagă.

GEOMETRIE PARLAMENTARĂ

În Parlament nu sunt egali,
Și pentru noi sunt vremuri grele,
Că ei deloc nu-s verticali,
În timp ce ele-s paralele.

ROMÂNII PESTE HOTARE

Pleacă pentru altă viață,
Asta este, vrem nu vrem,
Strâng căpșuni și fac dulceață
Iar când vin acasă... gem.

CERERE MODERNĂ ÎN CĂSĂTORIE

Te iubesc chiar peste poate,
Dar eu am cam multe rate.
Te întreb, acum, pe tine,
Vrei să le împarți cu mine?

George Eftimie**AFACERI**

Prețul ce mi l-a făcut
L-am plătit, că ăsta-i rostul,
Însă pentru un sărut
Încă mai plătesc... ca prostul.

TRANSPARENȚĂ

În viață știm că totul are preț
Și cotizând, se-ajunge la putere,
Aleșii-s supărați că nu-i citeț
Și nu-i... mercurialul la vedere.

PREȚUIRE 1

Fără de valoare – pentru-o coțcărie –
Ieri amicul nostru sta la pușcărie,
Reușind să fugă, că era isteț,
Astăzi polițiștii... pun pe dânsul preț.

PREȚUIRE 2

Eu pe șeful hrăpăreț
N-am pus niciodată preț,
Dar pe el îl doare-n cot
Că au pus... la DIICOT.

SCHIMBARE

I-a dat Domnul doar belele
C-a iubit – băiat cuminte –
La treizeci pe cele rele,
Iar acum... pe cele sfinte.

DE LEGE FERENDA

Să crească taxele susțin
Și morții toți să cotizeze,
Că văd la fiecă scrutin
Cum vin de-ai dracu... să voteze.

Valentin Ursu

MIGRAȚIE

Ne vin păsări călătoare,
Se-nmulțesc, mai stau oleacă,
Pleacă mulți români în zare...
Numai ciorile nu pleacă.

LA VÂRSTA A TREIA

A doua tinerețe a-nceput,
Am observat, că e și cazul meu,
E și frumos, e tandru, e plăcut...
Cu ținerea de minte e mai greu.

FESTIVALURI DE EPIGRAMĂ

Epigrame inspirate,
Mai cu iz, mai cu parfumuri...
Cele care-s premiate
Pun pe autori pe drumuri.

PERSPECTIVĂ IDILICĂ FEMININĂ

Nu mai este azi de fițe
Să țeși țol în patru ițe,
Dar tradiția converge,
„Melița” și astăzi merge.

IE CU MIGALĂ

Ie și-a cusut cu flori
Cinci bujori pe-un sân ea are,
Iar la spate alți bujori...
Cam aproape trei hectare.

UNUI ROTOFEI AFLAT LA BĂI

Când mai intri în bazin
Lasă-te încet pe scară,
Și te uită dacă-i plin...
Să nu dea prea mult pe-afară!

Alexandru Hanganu

OF

Pe-o plajă cu pretenții, din Mamaia,
Am dat și eu de o sirenă, Mona,
Ce m-a cam stors de bani și vorba-aceea...,
De m-a făcut să vreau impact cu DRONA...

M-A RUINAT

Vrând să mă-ntâlnesc c-o oarecare
Divă, pe o plajă c-un scump bar,
N-am știut că marea-i așa mare,
Să-mi înece-amaru-ntr-un pahar...

VERIFICARE!

Nu pot să-mi scot din minte ziua-n care
M-a invitat socrela mea la mare,
Pe-o plajă, unde mai fusese ea,
Să vadă dacă pot ce fi-sa vrea.

MONTANIARD CU PRETENȚII

Chiar dacă amator de munte îs,
Lăsând în urmă sacul și „bambina”,
Bocancii mi s-au cam stricat de răs,
La cât de mult m-a alergat felina...

LA MARE, LA SOLAR

Vara parcă-i mai săracă
În aprecieri de țoale,
Când atâtea „nuduri goale”
Sufletele nu le-mbracă...

CONFUZIE MASCULINĂ

Probleme sunt, privind resuscitarea
Bărbatului ce-atâtea a-ndurat,
De știm c-adesea frecventează marea
C-o „verișoară”... omul însurat.

Mihai Frunză

MOȘUL ÎN PAT CU O JUNĂ

Ca un bărbat în plină floare
A mulțumit-o-n mod firesc,
Spunându-i tandru: te iubesc!
Cu vocea SUS și TARE!

NATALITATE SCĂZUTĂ

Kerosenul s-a scumpit,
Zborul este păgubos,
Ca atare, negreșit,
Barza va veni... pe jos.

AJUNS LA VÂRSTA A TREIA

Întors la mintea de copil,
Să am și eu un căpătâi,
O doamnă caut prin azil,
De preferat din clasa-ntâi.

CU CIREȘELE...

Supărata babă
Pe copilul Nică,
Ce-o fura cu frică,
Ar fi azi nababă.

DELIR DE MĂRIRE

La un chirurg ea și-a dublat ispita,
Iar el, ca să nu joace prea mult teatru,
Pe sânii noi și-a mângâiat iubita
Cu maximă tandrețe... pe toți patru.

PRIN STAȚIUNE, LA AGĂȚAT

De urși, nu cred că-mi este frică,
Pe un teren se joacă *tenis*,
Pe-o bancă văd o tinerică
Ce seamănă perfect cu *Elis*.

Vasile Predescu

PE LITORAL

Uneori, când intri-n mare
Și înghiți, cumva, o gură,
Simți, precum o apăsare...
Saramură.

TIPAR

La pasajul subteran
Miza e tot un „ciolan”,
După-același calapod...
Ca la pod.

REMEDIU

Dacă un genunchi vă doare,
Cel mai bun, să țineți minte,
E un ceai de cuișoare...
Ori de ținte.

NU-I UȘOR...

În aste zile, spre-a accede
În scaun de parlamentar,
Muncești, capacele de-ți sar...
S-ar crede.

TOTUL E DE VÂNZARE (!?)

Plătind, știi foarte clar, de mii de ani,
Obții oricând, orice, nu numai pâine;
Chiar și iubire poți avea pe bani...
Dar pentru asta, cumpără-ți un câine!

CA BĂIEȚII

Că „obligații” n-au și nici
De alte sporturi n-au habar,
Azi au ieșit la un grătar,
Prietenii buni fiind... de mici.

Violeta Urdă (Cuțurescu)

EMBLEMĂ

Oltenii-și fac, urmându-și steaua,
Un nume (ăsta le e țelu'):
Cu prazul, zaibărul, cățeaua
Și... scutul de la Deveselu.

NEVASTA (DEFINIȚIE)

E steluța sclipitoare
De pe cerul căsniciei
Și zălog statorniciei,
Când devine Ursa Mare.

SFAT

Odată pentru totdeauna,
O spun oricui ar vrea s-asculte:
Nevasta este numai una!
Amantele pot fi mai multe.

NEVOI

Holtei fiind, cu foamea-n gât,
Nevoia-mpinge,-așa încât
Mai ceri ulei de la vecine,
Că n-ai cu cine...

POLITICI FINANCIARE

Strategie, cercetare,
Investiții, argument,
Stimulente, bunăstare –
La guvern și-n parlament.

ANTITEZĂ

În țara asta, vrei, nu vrei,
Aleșii-s veșnic nesățui.
Poporu-n schimb, cu pofta-n cui,
E până-n gât sătul... de ei.

Gheorghe I. Gheorghe

CARACTERIZARE

Mi-a spus, desigur, supărat
O vorbă foarte potrivită:
„Pe fruntea ăstui deputat
Și musca e dezamăgită.”

NECESITATE

Eu propun muzeelor din țară
Să inaugureze, bunăoară,
Pentru definirea ca popor,
Galeria cozii de topor.

ÎNTÂLNIREA CU PRESA

La conferință mă frământ,
Să îl ascult e un supliciu,
Căci purtătorul de cuvânt
E panglicarul de serviciu.

ASEMĂNARE

De privești atent la o pisică
Pare-un deputat, la o adică,
Doarme ziua-ntreagă, ca alesul
Și își urmărește interesul.

NAȚIUNE SOMNOLENTĂ

Când votarea s-a oprit
Supărarea e deplină,
Că din urnă au ieșit...
Grâu, un bob, și-n rest, neghină.

„PROSPERITATE”

Pensia mi s-a mărit
Și sunt foarte fericit,
Pot lua, cu ea, de mâine
Chiar și o juma` de pâine.

George Băicoianu

ÎNTÂLNIRE NEPREVĂZUTĂ

Este foarte încântat
C-o să vină Mona,
Dar, din valul înspumat,
Se trezi cu drona.

NOII COLINDĂTORI

Își lasă traistele acasă,
Au doar un cont ce nu se vede;
Nu vor colacii de pe masă,
De s-ar putea... criptomonede.

PE TIMP DE CRIZĂ

Iubirea de țară n-are preț stabilit
Și nici nu-i afișat în vreo vitrină,
Dar criza ne arată că este depășit
De prețul unui litru de benzină.

RUGA LUI ADAM

Când Eva se plimba-„mbrăcată”
În costumația lejeră,
Adam se mai rugă o dată:
– O, Doamne, dă și-o filoxeră!

METAMORFOZĂ

Poet din zorii dimineții,
Românul, vesel sau mai trist,
Pășind încet spre toamna vieții,
Devine brusc... epigramist.

ALEXANDRIA ASTĂZI

Cam multe birje-au dispărut,
De soare, ploi, rugină, cari,
Dar mai auzi, ca la-nceput,
Prea multe vorbe de birjari!

Gheorge Enăchescu

FALȘI CRESCĂTORI DE ANIMALE

Nu mai știu cum să vă spun
Ca să prindeți șiretlicul –
Dar cu porcul în comun
Au, se pare, doar șoricul...

BIROCRAȚIE

Pentru o adeverință
Cozi cam multe tre' să ții,
Iar atunci când o obții,
Nu-ți mai face trebuință...

NECAZUL UNUI FUNCȚIONAR

Ce comportare de golani!...
S-au supărat (să nu te-oftici?)
Că stau de patru ore-aici...
...Eu stau de douăzeci de ani!

PROMPTITUDINE

Pân' să-ți vin-o bere rece,
Te trezești că vara trece
Și renunți: – Mai las-o moartă!
Adu-n grabă-o țiucă fiartă...

UNUIA...

Doar pân' la umeri, cu privirea,
Făpturii tale-i dau ocol.
Mai sus nu pot. Așa mi-i firea –
Eu amețesc privind în gol...

FOTBAL ÎN VALEA JIULUI

Văzând cum stă degeaba
Portarul între buturi,
Ca să rezolve treaba,
Mi l-au luat în șuturi.

Sandu Oltean

AVERTISMENT

Nu c-aş face vreun reproş,
Nici că ți-aş găsi o vină,
Însă nu te da cocoş,
De nu-i creastă de găină!

CONSTATARE

Se-ntâmplă ades în țara mea
Și multora li-i viața-amară
Chiar dreaptă legea de-o fi ea,
Justiția-i curat... murdară!

PROFESOAREI MELE DE CHIMIE

În laborator, reacții,
Zilnic, noi efectuăm...
Facem multe combinații
Și-n final ne... combinăm!

EVOLUȚIE

Creșteau cu fiecare deț,
Trofeele de vânătoare
Și de la rață la mistreț
I-au trebuit doar cincii... pahare!

FUMĂTOR, NEFUMĂTOR

Pe-nțelesul tuturor,
Sper să fie cu folos:
Mortul cel nefumător
Este mult mai... sănătos!

ALTE VREMI

Școala noii generații
Are azi o nouă față...
Cel mai mult, la noi, se-nvață
După ore-n... meditații.

Elena Agiu Neacșu – *catrene vesele*

ȘI NAȘUL ARE O NAȘĂ

Ferm convins că e un zmeu
Și fudul nevoie mare,
A rămas cu niciun leu
Și-n veșmintele sumare!

NEATENȚIA

Ea, o tânără-absolventă,
Nobil caracter și fin,
Dar puțin cam neatentă,
Dat-a peste... un cretin!

UNUI ALCOOLIC

Zilnic el își face partea,
De duhnește a butoi,
Însă îl pândește moartea,
C-a băut cât pentru doi!

UN RISC ASUMAT

Dacă mintea-ți pui c-un prost
Care n-a citit o carte,
Știe totul pe de rost
Și ajungi să-i dai dreptate!

SOACRA

Dânsa-i o poveste veche,
Tare-n gură, cam cât trei,
Ce îmi pare-ntr-o ureche
Că vânează... tinerei!

INTERESUL MEU

Soacra vrea din nou la mine
Și nu „pot” să mă opun,
Fi'ndcă pensia îi vine
Regulat și oportun!

Ovidiu Țuțuianu – De-ale lui Bulă

BULĂ ȘI... (S)CONTUL!

Vine unul cu un pont:

- S-a redus dobânda scont,
- Știi, măi, Bulă sau ești tont?
- Nu-s probleme... nu am cont!

ÎNDEMNUL LUI BULĂ

Dup-o ceartă ca la piață,

Bulă-i zise mai departe:

- Chiar deși nu prea ai... carte,
- Hai cu... cărțile pe față!

OPȚIUNEA LUI BULĂ

Bulă vine la dineu:

- Dă un leu la „Ateneu”!
- El, privind în portmoneu:
- Am un leu, dar... vreau să-l beau!

BULĂ FAMILIST

Celebrul Bulă, brav bărbat,

A renunțat la celibat.

- Și spune cât de mult iubește,
- Dar nu și... câte pătimește!

Radu Păcurar

MATURITATE FINANCIARĂ

Soața, fiii și nepoții –
Ieri, legați de-al meu discount,
Pe cont propriu-s azi cu toții,
Deci sunt toți pe propriu-mi cont!

ADOLESCENȚĂ

Și-a luat, de săptămâni,
Proaspătul ieșit din școală,
Viața-n propriile mâini...
(Sigur, viața sexuală!)

TRATAMENT

Trupul, tot, mi se răscală,
Betejeala-i persistentă –
Vreau să fiu, când ies din boală,
Asistent de asistentă!

Gabriel Rusu, Bob, adulți –Premiul III

Valentin David**CAMUFLAJ**

Ocazii noi ți se deschid,
Bătrân, când dai cu viața piept:
O burtă mare sau un rid
Te fac să pari un om deștept!

CU CETINA TOT VERDE

Amanta, numai în furou,
Având un ochi învinețit,
Mi-a spus c-am înverzit din nou...
Căci soțul ei m-a altoit!

BUN SAMARITEAN

Cum n-am în inimă un stei
Și filantrop mereu am fost,
Acasă duc pisici, căței
Și capre fără adăpost!

LĂUTĂREASCĂ

Când seara în codru coboară
Și vin lăutarii în stol,
Securea se schimbă-n vioară,
Când pune copacii LA SOL.

COMANDĂ PROMPTĂ

Zise-un chelner cam neras,
Ce-a adus carafa,
Să aștept juma de ceas...
C-o să-mi văd și ceafa!

BANUL FACE OMUL

Cu un sac de bani pe umăr
Și cu teșchereaua plină,
El e veșnic fără număr
...la mașină!

METODA LUI PĂCALĂ

Pe-un drum lovit de bombe,
Încet și enervant,
Drumarii toarnă plombe...
La prețuri de implant!

PARADOX

Când toate păsările mor
Și aviara-i la fruntarii,
E cel puțin surprinzător
Că mai prosperă găinari!

CINE SEAMĂNĂ VÂNT...

Arbitrului, la-nmormântare,
O galerie, revanșardă,
Nu i-a aprins o lumânare,
Ci doar... brichete și-o petardă!

PREDESTINARE

Mecanicul, un tip solid și logic,
Oltean de viță veche, m-a uimit,
Căci arborele său genealogic
Era, de fapt, un arbore cotit!

ANTICONCEPȚIONAL

Un om al legii, circumspect,
A împușcat, că-l îngrozea,
O barză ce stătea, suspect,
Pe casă la amanta sa...

ORA PROSTATEI

Ai când ai îmbătrânit,
Ticuri curioase:
La al treilea țârâit,
Este ora șase!

Nicolae Gonț-TOPOR

NUNTA VIITORULUI

Daruri pentru tineri vor mai fi mereu,
Fi'ndcă noi, românii, ajutam la greu:
– De la domnu' nașu', pentru scumpa-i fină,
Un butoi d-ăl mare plin cu... motorină!

VIAȚA CA O CAFEA

Unii știu s-o pregătească,
Savuroasă și turcească,
Alții beau o apă chioară
Colorată și... amară!

CĂLIN GEORGESCU SE CREDE... IISUS

În cazul ăsta, ce-i de spus?
Păi, dacă zice că-i Iisus,
Tăticul lui, numit Scarlat
E.. Dumnezeu adevărat?!?

MIRABELA GRĂDINARU ESTE COMPARATĂ CU... REGINA MARIA

De asta, ce-aș putea să zic,
Deși nu-i bine, nu-i nimic...
Pe mine, alta mă frământă:
Curând va fi... Fecioara Sfântă?!?

TRUMP VREA... TRANSILVANIA (știre la TV)

Ca Groenlanda-i de bogată
Și, dacă vrea, i-o dăm pe toată...
Acuma stau și mă gândesc:
Vrea și Ținutul Secuiesc?!?

NOROC CHIOR

Oriunde sunt soldați din State,
Ei luptă pentru libertate...
De aia, Domnul e cu ei,
Că, tot acolo,-i și... țitei!

Cristinel Vecerde CRIV, Schi la Păpușa, adulți –Premiul II

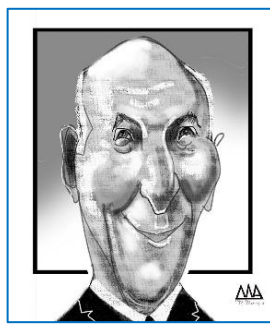
GALERIA MEMBRILOR CENACLULUI „HOHOTE”

Nelu Vasile

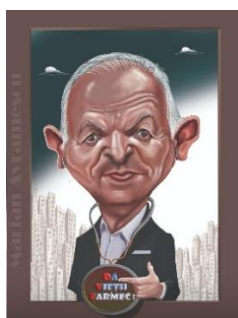
Grig M. Dobreanu

Nicolae Dragoș

Doru-Mihai Lungescu

Doru V. Fometescu

Janet Nică

Laura Lungescu

Luminița Săceleanu

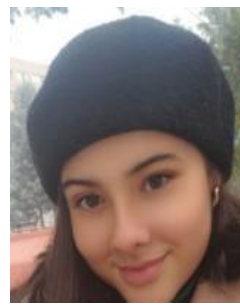
Geo Filiș

Cornel Munteanu

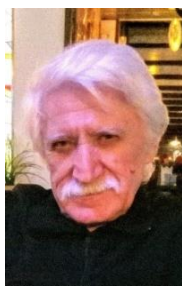
Calotă Rodica

Alexandra Surupăceanu

Antonia Prunariu

PIF Vasilescu

Gigi Bușe

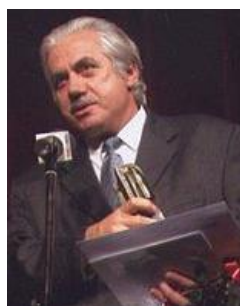
George Drăghescu

Grigore Lupescu

Ana Ionele

Valeriu Butulescu

Arina Calotă

Cecilia Gurgui

Andreea Tudorescu

Marcel-Claudiu Morariu, adulți -Mențiune

HOHOTITORI

Adriana Săvescu

DOMNULUI MIHAI LUNGESCU, PREȘEDINTELE CENACLULUI „HOHOTE”

Unii-l cheamă la un remi,
Alții microbist îl vor,
Însă el culege premii
La concursuri de umor.

Fin observator, el scrie
Epigrame, parodii,
Deci așterne pe hârtie
Zâmbete și ironii.

Ușurința-n exprimare,
Gândul sprinten, sensuri – vrac
Și umorul din dotare
Abonat la premii-l fac.

Generos, mereu insistă,
Tot adună scriitori
La cenaclu, la revistă
Și ajung... „hohotitori”.

ȘEFUL CĂTRE SECRETARĂ

– Dragă, să te duc prin țară,
În concediu, e impropriu,
Așadar plecăm diseară
În Maldive, pe cont propriu.

EPIGRAMIȘTI DE SUCCES

Mulți sunt cei ce scriu catrene
De cu seară până-n zori,
Însă cei cu sânge-n vene
Sigur sunt... „hohotitori”.

UNUI INFATUAT

Se lăuda că scrie bine,
Că singur stilul și-a creat,
Dar un maestru (nu oricine!)
L-a acuzat de plagiat.

LA TITULARIZARE

La orice loc de muncă de la noi,
Susții examen și ești angajat,
Doar în învățământ e mai greoi,
Că an de an repeți ce-ai promovat.

VIAȚĂ PE CONT PROPRIU

Șade fata cu chirie,
Că-și dorește libertate,
Dar facturile – se știe –
Tata le achită, toate.

Valerian Palaghia, elev – Mențiune

Ana Ionele – Despre bani, prieteni și răbdare**AI BANI, AI PRIETENI...
N-AI BANI, N-AI PRIETENI**

Ești plin de bani, cu ei te joci
Te-ajută alții ca să-i toci
Când portofelu-i muribund
Sunt primii ce se dau la fund.

Prieteni n-am, că-i sărăcie
Și trai amar precum pelinul,
Dar dacă bani încep să fie,
Te dibuiesc și curg... ca vinul!

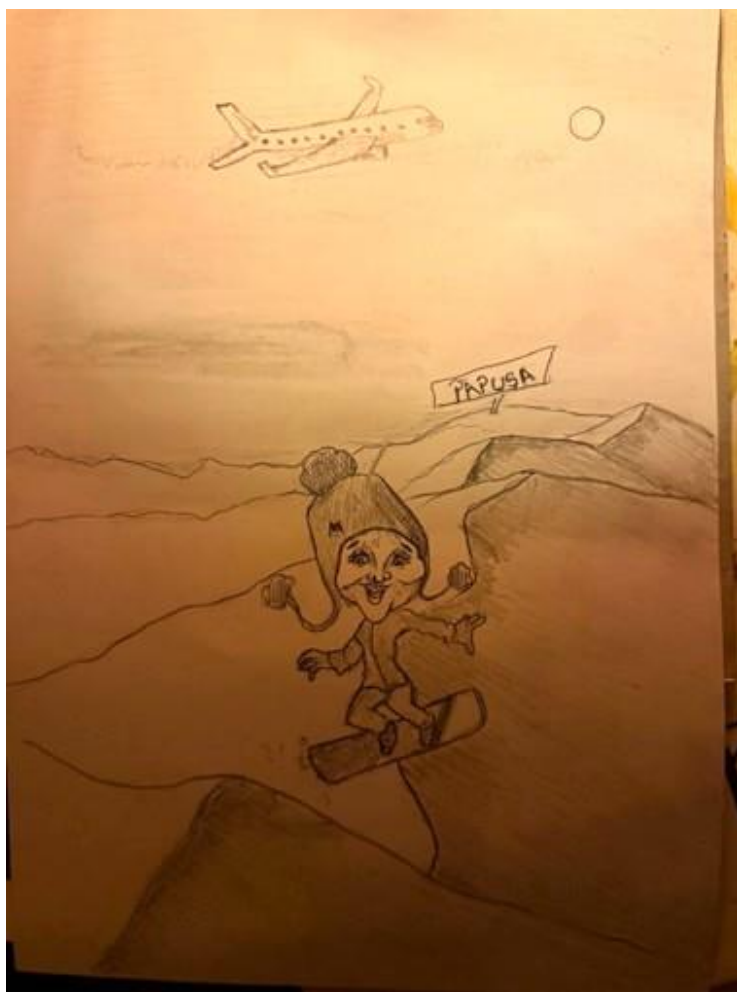
Aveam de toate, bani, avere,
Prieteni ca-ntr-un stup cu miere,

Acuma când sacul s-a golit,
E foarte simplu... s-au roit!

A RĂBDA, RĂBDARE

Când vine vorba de Răbdare,
– Conchise timpul plin de sine –
Voi, toți, din lumea asta mare
O vreți pe ea... dar fără mine!...

Și nu vă este rușinică?
Mă iscodiți de-i garantată,
Întâi îmi cereți „puțintică”
Iar la final o vreți pe toată.

Larisa Crudu, elevă – Mențiune

Cecilia Gurgui**DE NECAZ**

La festival eu n-am venit
Și chiar vă spun acum cinstit:
Ce soartă crudă, ce păcat,
Că mult prea bine v-ați distrat!

EXPLICAȚIA SUCCESULUI

Cu mâna ruptă, am lipsit,
Crezând că-i supărare,
Dar festivalul a ieșit
Mai bine-așa se pare.

NOTA DE PLATĂ

Turistul vine încântat
De munți, izvoare și natură,
Dar totdeauna e marcat
De nota lui cu băutură.

TURISTUL

Turistul multe își dorea
Natură vie, de poveste,
Dar liniștea pe care-o vrea
Când el apare... nu mai este.

RECENZIE

Muncești din zori și până-n noapte,
Dar tot primești recenzii proaste,
Că n-au găsit frăguțe coapte
Și cântă cucul sus pe coaste.

UNUI DOCTOR CARE A DEVENIT POET

Doctor bun și scriitor,
Dublu har, nu e ușor!
Unora le dă rețete,
Altora chiar cărți complete.

CURAJOSUL

Când pe cărările din vale
Îi apăru un urs în cale,
Un curajos nevoie mare,
Bătu... record la alergare.

ALTE VREMURI

Un urs bătrân din munți grăia:
„Pe vremuri omul mă știa,
Acuma-mi face poze-n fugă
Și-o-ntinde-apoi cu capu-n glugă.”

PENTRU UN FOTOGRAF

Poze pune fără număr,
De la cap și pâ'n' la urmă.
De-ar poza și ce gândește,
Facebook-ul se prăbușește!

**UNUI MAESTRU AL EPIGRAMEI
(DOMNULUI M. L.)**

Versu-i scurt și-ades tăios,
Te lovește sănătos.
Până râzi de întâmplare,
Nici nu știi cam ce te doare.

**UNUI EPIGRAMIST DE TEMUT
(DOMNULUI M. L.)**

Unii-n sală vin voioși,
Alții oarecum scorțoși,
Dar îi scutură nițel,
Un catren semnat de el.

UNUI SENIOR EPIGRAMIST

Ani a strâns și-nțelepciune,
Glume fără număr spune,
Un catren când scrie, fin,
Mulți se-ntreabă: „Cum îi vin?”

Mihai Lungescu**CITIND CE Scriu EPIGRAMIȘTII**

Când absolut „din întâmplare”,
Rechinii trag femeii în mare
Și nu-s pe plajă oameni triști...
Sunt soacre de epigramiști!

VERIȘOARA EPIGRAMISTULUI

Atâți epigramiști, la mare,
Se dau rotunzi cu verișoare;
În fapt sunt paravan galant...
Când fata merge c-un amant!

DECENȚĂ PE PLAJĂ

Când trece o duduie goală,
Încet, ca oamenii bătrâni,
Ridic privirea cu sfială...
Și foarte rar ajung la sâni!

MĂ OPRESC

De dragul unor fete salvamari
M-am înecat de formă, să flirtez,
Dar n-o mai fac, sunt riscurile mari...
Că m-a resuscitat un nepalez!

DIN GREȘELI ÎNVĂȚĂM

Mergând voioși la mare, prima dată,
Nevasta i-a rămas însărcinată,
Se duc și azi, că buzunaru-i ține...
Dar o supraveghează mult mai bine!

**UN JAPONEZ, LA MARE,
A RĂMAS FĂRĂ CEAS**

Un sfert de oră doar a tras
În așternuturi, ca un taur,
Iar fata l-a taxat un ceas...
De firmă, poleit cu aur!

CE ATÂTA GRABĂ?

Mă-nvârt la mare de vreo lună,
Și ritmul vieții merge uns,
Cafele, cluburi, bere bună...
La plaje încă n-am ajuns.

DEZILUZIE LA MARE

Cu gândul să dezbrac o fată,
M-am dus pe-o plajă mai la sud,
Dar n-o să reușesc vreodată...
Că toate-s nud!

CANICULĂ MARE

Pleacă lumea, bine-mi pare,
Că e vară iar la mare;
E și pe la noi, firește...
Noaptea când se răcorește!

UN VICIAT!

Prin club vecinul inimi frânge,
– E greu disprețul să-mi reprim –,
Că și soția lui se plânge
Adeseori... când ne iubim!

GREȘIT!

Urât e viciul, bată-l vina,
Să-nșeli nevasta cu vecina,
Lipsit total de maniere;
Păi nu-s atâtea cartiere?

AMICILOR, CU SPERANȚĂ

Sper să pot veni la anul
În Mamaia, lângă voi,
Deocamdată-s în oceanul
...de nevoi!

Cornel Munteanu**PUTIN SI SOLDAȚII LUI**

De prin țară adunați,
Și trimiși toți la război,
Cei mai mulți sunt împușcați,
Dar făcuți apoi eroi.

ÎMI AMINTESC DE DOAMNA...

Cum își devora bărbații,
Când era în tinerețe
Iar acum, la bătrânețe,
Plânge de articulații.

LENEȘUL

Lumea merge la săpat,
El la cârciuma din sat,
Vine lumea de la muncă
El își cată bronz pe luncă.

S-AU DUS ANII

Eu, pe fetele frumoase,
Le am, sincer, în vedere,
Pentru chestii amoroase...
Dar de unde iau putere?!

VÂNĂTOR BĂUTOR

Mai bun altul ca el nu-i,
Dar, când bea ades o oală,
Vrea să-și vadă pușca-n cui
Și pe mândra-n pielea goală.

LISTA CU IUBITE

Ajungând din taur bou,
Ține mândrele-n birou
Și, când vrea să-și facă-un dar,
Scoate poze din sertar.

PE LANGA RÂU

Pe lângă râu se tot plimbau
Și vadurile îi chemau,
Dar prea aproape s-au scăldat,
Că... s-au ales cu un băiat.

DRAGOSTE-N NATURĂ

Se-ntâlniră în zăvoi
Unde umbra e mai deasă,
După „lupte” ca-n război,
Doamna se întoarce-acasă.

CONJUGALĂ

Viața-ntreagă m-am rugat
Și n-a vrut, m-a refuzat,
Iar acum mă roagă ea,
Eu aș vrea, dacă-aș putea...

DORINȚA

Când o văd subțire, 'naltă,
Trupușorul cum îi saltă,
M-aș vrea bluză tricotată...
Doar o dată!

AVEM DE TOATE

Pe la noi se întâlnesc
Peste tot, femei ușoare,
Puturoși ce trândăvesc
Dar și hoți de buzunare.

Doru V. Fometescu

VACANȚE cu PRIVAȚIUNI

Mulți români rămân acasă,
Mâniați de vreo factură,
Altor nici nu le pasă;
Poate de la băutură?!

LA PLAJĂ

Foarte rar sunt împreună,
Soțul pleacă la „pileală”,
Iar nevasta la „prăjeală”...
Dar și „crudă”-mi pare bună!

SENZAȚII TARI

Am întrebat un om politic
De-un scriitor pe care-l știu
Și mi-a răspuns mai analitic:
...Mișto gagiu!

DEGEABA

El consumă timp degeaba
Și întruna strică treaba,
Doar un gând îl mai susține:
N-ar fi rău să fie bine!

ILUZIA

La-nceput a fost icoană
Dup-o vreme fetișcană,
Vamp-a devenit în grabă,
Azi... e babă!

SFAT

Dacă după lupte mari
– Că de cei săraci nu-ți pasă –,
Vrei guverne de sforari,
Fă-le, bre, la tine-acasă!

Liviu Stănilă, Care păpușa?, adulți– Premiul I

Geo Filiș**OFERTA LITORALULUI**

Tânăra cu miere-n glas,
Pe nisipuri stând lungită,
După un prelung popas,
S-a întors acas' pârlită.

CU BARCA PE VALURI

Majoră de atâția ani,
De când a învățat că balta
Oferă și din valuri bani,
Se dă în bărci ca nimeni alta!

TĂIERI PENTRU REFACEREA BUGETULUI

Taxe tot crescând și-accize,
Fi-va iarăși hărmălaie;
După alte analize,
Oare ce-o să ne mai taie?

S-A MODERNIZAT ȘI CEA CU COASA

Peste glugă cu căciulă,
Dând ocol la orice casă,
Renunțând la vechea sculă,
A trecut la motocoasă.

SUGESTIE LA VREMURI NOI

Să fie pus pe-al țării steag,
Din interlopi, un lung șirag,
Că, azi, la noi, și nu-i dilemă,
Escrocul este o emblemă.

DE ZIUA MATEMATICII

Știm, și nu de azi, de ieri,
Că-ntr-o lume de sminteală,
Unii-s tari în socoteli,
Alții, numa-n... socoteală.

ZIUA PRESEI LIBERE

Ca jurnalist, și-n aste vremuri,
Sub cerul dragei României,
De nu cumva să-ncepi să tremuri,
Scrii tot ce vezi, dar vezi ce scrii!

ÎN VREMURI MODERNE

Ca buni tovarăși admirăm,
Bârfim, privim și ne holbăm.
La ruși, războiul re-ntregirii,
La noi, al îndobitocirii.

Cornel Marin Chiorean, Flores verni, adulți – Mențiune

Grig M. Dobreanu**VARA LA MARE**

Prin pădure, pe cărare,
Ce grătar mi-am tras aici!
Vara e frumos la mare,
Dar mai bine e la mici.

CIUDĂȚENIE...

După ce-am băut o glajă
De palincă de la moșu'
Parc-am fost mascat la plajă
Și-am venit cu nasul roșu.

MINUNE

Pe un șezlong filozofând,
Cu ochelarii sus pe frunte,
Par foarte sexi, până când
Adorm și sforăi... ca la munte.

SPORT DE SEZON

Am hotărât că-i vremea pentru sport,
M-aș rușina cu burta mea la mare,
Și-alerg în parcul mare – ce efort! –
Să prind un loc pe-o bancă, la răcoare!

SOȚIEI ABILE

Când mi-ai zis că plouă tare
Și e vreme pentru sex
Iar afară-i cald și soare,
Maică, m-ai lăsat perplex!

CASUS BELLI...

Se mai certau de multe ori,
Dar se-mpăcau, chiar până-n zori;
Azi, vrea la ceartă s-o provoace,
Dar n-au cu ce să se împace.

INTERESUL...

Cum vârsta este, sigur, una tristă,
Eu m-am trezit, cu gânduri condensate,
Îndrăgostit lulea de-o farmacistă,
Ce-mi dă medicamente compensate.

ȘI TOTUȘI...

Ca soața mea aș spune nu-i niciuna,
Trec peste faptul că e guralivă
Și că mă toacă, din orice, nebuna;
Dar e olteancă, face o colivă?!?

NEDUMERIRE

Cinci chile am slăbit la bloc,
Postind trei luni, în hibernare.
De-o să le pun, de Paști, la loc,
Se pune la reîncarnare?!?

RENAȘTEM O DATĂ LA ȘAPTE ANI...

Organele-s în preschimbare,
Specialiștii ne-au tot spus;
Dar mă frământă o-ntrebare:
De ce doar de la brâu în sus?!?

NOAPTEA ÎN CAMPING

La munte-i mai frumos ca la câmpie,
Chiar și în cort e aer mai curat,
Adie-un vânt – ozonoterapie,
Se văd și stele... cortul ți-au furat!?

BUCURIE...

O să-mi fie grea povară
Soacră-mea, deși-i o doamnă;
Nu că vine-n primăvară,
Ci... că pleacă doar la toamnă!

Luminița Săceleanu

HOHOTE LA MUNTE

Epigramiști cu stea în frunte
S-au pus pe hohotit la munte,
Iar muntele, ca un erou,
Le-ntoarce poantele-n ecou.

FESTIVAL LA RÂNCA

Umorist deschis la minte,
Nici acum nu se dezmințe,
Festival făcu la Rânca...
Vinu-i stânca!

CENACLUL HOHOTE

Cenacul nostru e pe val,
De-o vreme are festival,
Umorul e la purtător
Și uneori... neiertător.

CE NE-AM DORIT ȘI CE-AM PRIMIT

Noi ne-am dorit o primăvară
Cu voie bună, fluturi, flori,
Dar am primit o iarnă-vară
Și-n alianță, nonvalori.

TONUL FACE MUZICA

Țipă uneori prea tare
La colegi, doar e pe val,
Ei au luat-o ca atare
Și-acum cred că-i carnaval.

ESTIVALĂ

Să-și răsfete iar nevasta,
Pe la mare, vara asta,
Face plinul la mașină...
Și leșină!

UNUI PETRECĂREȚ

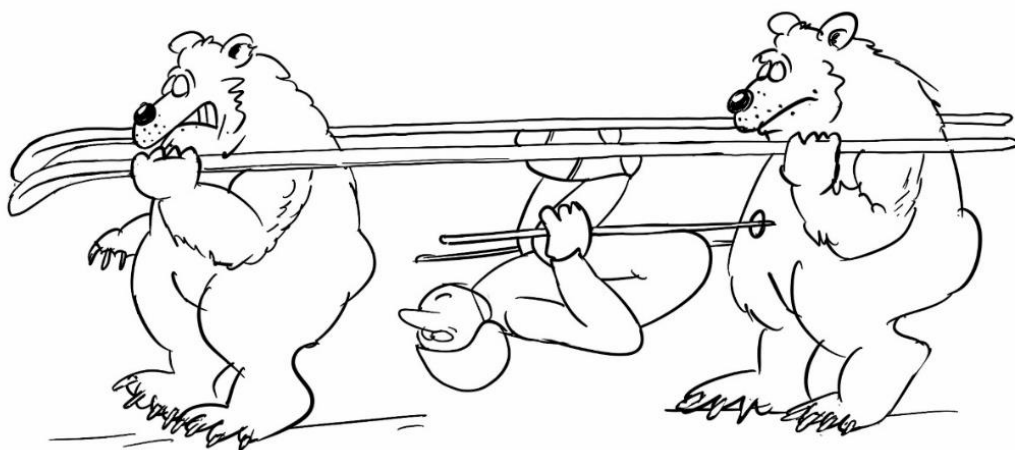
Cu prietenii petreci,
La pahare te întreci,
Tu încingi prea des grătarul,
Soața stă cu lăutarul.

CONCURENȚĂ

La ferestre rândunele,
Harnice și frumușele,
Construiesc un cuib solid
Lângă „cameră”, pe zid.

GHINIONISTUL

A strâns avere, bob cu bob,
Și-a ajustat cureaua,
Dar a primit ca un neghiob
În casă... „turtureaua”.

.vem
Victor Eugen Mihai - VEM

Victor-Eugen Mihai VEM, Schi, adulți – Mențiune

Vasile Munteanu**DESTIN POLITIC**

Eu am străbuni născuți în neolitic,
Din vremea când mai ocupau caverne.
Iar azi mă uit nostalgic la politic,
Și-l văd pe străbunicul la interne!

UN ÎNDRĂGOSTIT SĂRAC

Cu tine vrei să vin la cină,
Dar n-am costum, să știi, madam.
Așa că n-am să fiu de vină,
Că-mi iau... costumul lui Adam.

DRAGOSTE LA PRIMA VEDERE**(unei soții)**

Îndrăgostită-ai fost de cardul meu,
Când mă gândesc m-apucă iar suspinul.
Te văd din contul meu golind mereu,
Iar eu rămân, în buzunar, cu... PIN-ul!

OPȚIUNE

Ales-a calea violentă,
De la balcon când a sărit,
Eu am ales o moarte lentă,
Atunci când m-am... căsătorit!

UNEI GURMANDE

Nu-i chiar ușor să stai la masă,
Când ai mâncăruri pe alese.
E-adevărat, te scoli mai grasă,
Căci tu mănânci și... între mese.

DORINȚĂ MATRIMONIALĂ

Eu mi-am dorit soția ideală,
Să o iubesc mereu, în tot ce face.
Dar soața mea divină și astrală
E ideală doar atunci... când tace!

UNUI SOȚ DE FORȚĂ

Bărbatul meu, Marin Pandele,
Cu brațe mari și mâini solide,
E campion de șapte stele,
Dar din păcate... la lichide!

EȘEC MATRIMONIAL

În plapumă, seiful meu secret,
N-am pus de-o lună vreo lețcaie.
Soția-mi tânără, mi-a spus discret:
– *I'm sorry*, plec, *good-bye*, tataie!

DECES PROGRAMAT

M-ai părăsit de tot și ai murit!
De mine-ai vrut să râzi, e evident,
Căci mai aveai la gaze și curent
Facturile lunare... de plătit!

BLOCAJ LEGISLATIV

Era să mor, dar n-am putut,
La Dumnezeu cerui clemență:
– Să știi, că în al meu statut,
N-am... ordonanțe de urgență!

SURPRIZE PE PLAJĂ

Am pus cearceaful pe nisip,
Râvnind dudu entuziaste,
Dar m-am trezit, cum stam în slip,
Cu două peturi... între coaste!

Janet Nică**SATISFAȚIE**

Noi ne simțim europeni,
Doar vara, dup-o socoteală:
Atunci, bogații pământeni
Sunt, temporar, în pielea goală.

VACANȚĂ DE PENSIONAR

Pentru-o pensie aparte,
Care-n card abia tresaltă,
Marea este prea departe
Și o las, de ciudă... baltă!

AMANTĂ-NVĂLURITĂ, MAREA

Vrăjit de mare, ca un prunc,
Am vrut s-o sorb, de data asta,
Dar când, la pieptu-i, să m-arunc,
M-a tras de păr, spre mal, nevasta!

CANICULĂ

Dincolo de râs și glume,
Sub a soarelui putere,
Toate caprele din lume
Și-ar dori un țap... de bere.

CANICULĂ PRELUNGITĂĂĂ

Când, la umbră-i ca-n cuptor,
Situația e sumbră,
Căci transpiră, vor, nu vor,
Chiar guvernele... din umbră!

CĂLDURĂ MARE

E miezul verii, ca atare,
În actuala conjunctură,
Prostia este mult mai mare,
Căci se dilată la căldură.

MARE CRIZĂ DE APĂ

În această grea etapă,
Seceta lovește-n plin...
Dacă nu mai este apă,
Ce mai pun oltenii-n vin?

**ÎNCĂLZIRE GLOBALĂ,
SOLUȚIE ROMÂNEASCĂ**

Cum vremea este-n încălzire
Și fi-vor, sigur, mari urgii,
Presimt că-ntreaga omenire
Va fi salvată de... piftii!

VARĂ DUBLĂ

Vara, de cu zori, în seară,
E căldură, greu s-o-nduri,
Iar vecinul are-o vară
Ce mă bagă... în călduri!

MÂNIA DE A FI ROMÂN

E-adevărat, fierbinte-i vara,
Dar eu întreb, pe drept cuvânt:
De ce e secetă, când țara
E tot o apă și-un pământ?

DIN PĂCATE

Cei ce sunt pe-acest meleag
Știu un adevăr integru:
Trei culori avem pe steag,
Dar o viață-n alb și negru.

PREA TÂRZIU

Deși în minte am năluci,
Pricep, ca fiu de vechi oștean:
Ni-i țara, astăzi, pe butuci,
Căci toți românii dorm... buștean!

Nicolae Dragoș**CEA ALEASĂ**

E cunoscută pâ'n' la „Ieși”
Aleasa bravilor aleși,
O mare calitate are:
„Nimic în cap, mult în picioare.”

UN INVIDIAT

Invidiat e și de mine
Instinctul dezvoltat nu-l lasă
Să-ntârzie pe la vecine
Când soții sunt în drum spre casă.

ZIDUL BIBLIOTECAREI

Coperțile la cărți ea le-a citit
De multe ori, dar n-a mers mai departe,
Și e-ntre ea și ele trainic zid,
Ce de-ndelungă vreme le desparte.

PEDEPSITA

A fost purtată în ispită
De multe ori, nu doar o dată,
Și nu-i deloc nemulțumită
De faptul că n-a fost iertată.

UMORISTUL

Piatră sacră de-ncercare,
Umoristul parcă nu-i
Dacă în surâs nu are
Lacrimi din tristețea lui.

ARIPI ȘI ARIPI

O parte drumul îl deschid
Să urce-n cerul luminos,
Dar altele te duc în jos,
Dând nume unui mic partid.

EPIGRAMELE

Te-mbracă-n tainice parfumuri
De-așa aromă chiar suspini,
Și-i pedepsesc pe cei cu fumuri
Cu înțepat miros de spini.

APA

Un ingredient, firește,
Care vinu-l sărăcește,
Dar îl cântă lăutarii
Să prospere cârciumarii.

TOT ȘOPÂRLE, DAR...

Ca vechi relicve-s suverane
Șopârlele contemporane,
Când din ziar te pun pe gânduri
Zâmbind ironic printre rânduri.

VISĂTOR LA „MAREA NEAGRĂ”

La mare, vara, de pe mal,
Vedea cum soacra prinsă-n valuri
Se tot îndepărta de maluri...
Ce vis frumos pe litoral!

SUPĂRATĂ PE MARE

Cum la mare totu-i mare,
Supărare mare are
Că la soțul ei, Costică,
Nu doar pensia e mică.

O EXPLICAȚIE NECESARĂ

În competiții cu confrășii
Cum să răspund la invitații
Ajuns la vârsta când e bine
Să mă întrec doar eu cu mine?

PIF Vasilescu**DE LA PRIMĂRIE-N SUS...**

– O, sfântă primăvară, te iubim!
– Strunește-ți, nevestico, bucuria
Că, de se prinde cât o prețuim,
Ne-o bagă la impozit... primăria!

RECLAMAȚIE LA ADMINISTRAȚIE

Mă plâng că-n primăvara înfocată
Castanul a-nfrunzit și-a obturat
Spectacolul cu mândra dezbrăcată
Din geamul de la blocu-alăturat!

NU ORICE DIVĂ E NOROCOASĂ...

O, Doamne, ce pereche-aș fi făcut
Cu blonda ce-o admir în Cișmigiu...
Îi plâng neșansa de-a se fi născut
Cu o juma de secol prea târziu!

CEA MAI ALTRUISTĂ SOȚIE

Perucă, liposucții, silicoane,
Boieli, arome, creme, strângi mereu...
Ce-o să câștigi când te-or urî cucoane?
Va crește-n ochii lumii... soțul meu!

CONFESIUNEA UNEI VĂDUVE

Bărbatul meu fantastic m-a iubit:
Și-n ultimul moment cât fost-a viu,
În pat, cu ochii galeși mi-a zâmbit
Și mi-a cerut o gură... de rachiu!

O BUNICĂ, LA NUNTA NEPOATEI

E minunat când soții se respectă,
C-o dragoste perenă, expansivă,
E bună și-nțelegerea perfectă,
Da-i rea... sinceritatea excesivă!

O PRECIZARE OBLIGATORIE

Da, am strigat „a dracului scumpete”,
Dar nu de tine, soața mea de-o viață,
Nici despre-aceste drăgălașe fete,
Ci după tot ce-am cumpărat din piață!

O DEFINIȚIE A INSUPORTABILULUI

Un pisălog e-un tont neavenit,
Creat de vechi întunecimi oculte,
Ce turuie în draci, neconținut,
În loc să stea smerit... să te asculte!

ÎN CAMPANIA ELECTORALĂ

Nu-l uit pe candidatul demnitar
Ce, mândru de discursu-i epocal,
Chiar dacă ne mințea ca un măgar,
Și-a arborat un zâmbet larg de cal!

GURA PĂCĂTOSULUI...

Stimați alegători, declar spășit,
Că am trudit ca robul, în zadar –
În trei mandate nu am deslușit
Ce naiba face... un parlamentar!

GRAMATICA ȘI PARLAMENTUL

Cu mulți veroși veleitari,
Cu-atâți netoți și incapabili,
De ce își zic „parlamentari”,
Când e mai bine... lamentabili?

EPITAFUL UNUI ECONOMIST

Stă dârz aici un finanțist vestit,
Ce s-a tocmit și n-a cedat nici mort,
Negociind cu Moartea, neclintit,
Pân-la luat doar c-o juma... de ort!

Calotă Rodica**MESAJ ȘEFULUI**

Sunt la mare, doar în slip,
E căldură și rezist,
Bani câștig, dar în alt chip:
Nu mai execut, exist!

LECTIA DE MATE

Înțeles-am ce e vraja
De la câteva blondine:
Eu împart cu ele plaja,
Ele se-nmulțesc cu mine!

ÎNFUMURATUL

S-a aprins, de focul verii,
Și-acum casa-i toată, scrum;
La vecina-s pompierii,
La el, capul plin de fum.

ACCIDENT

Era încrezător în cramă,
Ca-n unguentul Hofigal,
Dar, când s-a ars c-o epigramă,
Suflă, din greu, și-n madrigal.

VARA NOASTRĂ

Vara, cu mărinimie,
Eu am petrecut-o-n bar,
Și, deși îmi place mie,
Azi petrece c-un primar.

SURPRIZE

Pe timp de iarnă, toți răcim,
Dar unii, mai răciți sunt vara,
Și reci sunt duși la țințirim,
C-a fost fierbinte... verișoara!

PARTAJ

Familiei, prin testament,
Nu i-a lăsat decât căscioara,
Bolidul și-un cont insolent,
Le moștenește verișoara!

FOCUL

Iarna a trecut, cu focuri
Crepitând în șemineu,
Ard acum prin alte locuri:
Corduri, carduri, portmoneu.

BREAK-XIT

Unii intră, ies din țară,
Eu de-acasă nu mai plec,
Soacra dispăru, o vară,
Cu mașina noastră Break!

FĂȚĂRNICIE

Multe are să învețe
Pân-o depăși necazul,
Că deși-i cu două fețe,
Nimeni nu-i văzu obrazul!

LEGENDA RESCRISĂ

Device-uri are Abel, nu și Cain,
La chat, cu Domnii, până-n ceas de seară,
E spulberat cel ce-a pătruns online
De cel care-a rămas pe dinafară!

Gabi Roșianu

PĂȚANIE LA MARE

Ca într-o piesă de Gogol
S-a-ndrăgostit de ea la mare,
Dar l-a lăsat cu ochii-n soare
Și-apoi... cu buzunarul gol!

SFAT PĂRINTESC

„Ocrotește-ți soața-n viață!”
Preotul mă sfătuia;
Și urmez acea povață:
Mă distrez cu-a... altuia!

SCUMPIRI...

Guvernul a-ntrecut măsura
Și a scumpit iar băutura,
Bețivii însă se abțin:
Or să mănânce mai puțin!

A OPTA PORUNCĂ

Sfatul trebuie urmat:
Cât de greu ți-e-n existență,
Nu fura, ar fi păcat...
Statul nu vrea concurență!

LA TERASĂ

„Adevăru’-i doar în vin”,
Spune un proverb latin,
Dar acum, ca niciodată,
E în... nota mea de plată!

FRUSTRARE

Chiar și la vârsta mea târzie
Mă duce-o tânără-n ispită,
Și-aș vrea cu ea o fantezie
Dar numai inima palpită!

VARA - DEFINIȚIE

Vara-i anotimpu-n care,
Te cuprinde reveria,
Când căldura este mare
Respectată-i... lenevia.

NUDISTUL

Unii-l văd ca pe-un infam
Alții un extravagant,
El se crede elegant
În costumul lui... Adam!

FEMEI...

Femeile cu chip divin,
Ce-s triste, vesele, șarmante,
Decât soții și viața-chin,
Mai bine să le ai amante!

SUGESTII DE VARĂ

Vara a-ntrecut măsura,
I-a crescut temperatura
Sugerez un tratament
Să bea bere... permanent!

Ioana-Diana Drăcea, elevă – Mențiune

Grigore Lupescu

UNUI LOCAL

Cunosc un birt
(Numele-mi scapă),
Serviciu-i „spirt”,
Dar spirtul... apă.

ȘEDINȚĂ ESTIVALĂ

Abia ajuns, sus, la tribună,
Bău paharul pe-ndelete.
Mă-ntreb: avea ceva să spună,
Sau îi fusese numai sete.

SURPRIZĂ

Mai întâi l-au premiat
Și i-au împletit cunună,
Dar apoi au constatat
Că nu au pe ce s-o pună...

UNEI ACTRIȚE

Actrița e măreață
Și-n rol, convingătoare,
Căci pune-atâta viață
În scena-n care moare.

UNUI CHIRURG EPIGRAMIST

În cinci spitale a rămas
Vestit prin cruntul său măcel...
Da-n epigrame e un as:
Nu are victime defel.

EPITAFUL... EPIGRAMELOR MELE

Epigrame de tot felu',
Fără duh și-n patru rânduri,
Parcă-s morții de la Belu
Așezați în patru scânduri...

UNUI AGRONOM EPIGRAMIST

De-al talentului altoi
Simte pana ta nevoia.
Tu te crezi artist de soi,
Dar nu ești decât de... soia.

EPITAF UNUI OSPĂTAR

Doarme-n liniștea adâncă
Somnul cel lipsit de vise;
Oare-l mai așteaptă încă
Cei cu halbele promise?

MULTE PACIENTE SE PLÂNG CĂ TENSIUNEA LOR „MICĂ” ESTE MARE

În amor, se poate spune,
Invers e ca-n tensiune:
E de-a dreptul o-ncântare
Când „cea mică” este mare

UNUI DERMATOLOG

Dacă bietul pacient
E la tine-n tratament
Poți de două ori să-i spui
Că e vai de pielea lui.

UNEI FRUMOASE DOCTORIȚE

Când te admir jucându-ți rolul
Ca stelele de cinema,
Îmi scade brusc colesterolul,
Dar simt că-mi crește altceva...

Valentin Groza**EPIGRAMA**

Mă atrage și m-alungă,
E, ca lozu-n plic, o toantă,
Trag, de zeci de ori, din pungă,
Până nimeresc o poantă!

**PROIECTUL DE EPITAF
AL UNUI MODEST**

Pe „Sfântul Deal” când mă veți duce
C-un marș funebru, trist, banal,
În loc de nume, vreau pe cruce
Un „cod numeric personal”!

UNEIA

Fumătoare înrăită
De țigară cu parfumuri,
E așa de aiurită...
Numai fițe, numai fumuri.

SFAT

Cum tânără și bună ești
Și cum belșugul îți priește,
Un tip cu bani să nimeresti!
...Că „altceva” se mai găsește.

RUGĂCIUNE

Evlavioasă din naștere,
Ea la biserică se-nchină
Și-aprinde câte-o lumânare
Ca s-o ia dracu... pe vecină!

FUSTA AZI

Zic, privind-o pe fâșneată,
Cât și-a dezgolit piciorul:
Moda e mai îndrăzneată
Depășește privitorul.

UNUI BOXER ÎNDRĂGOSTIT

Blondă, zveltă ca o undă,
Fata ți-a plăcut nespus
Și te-nvinge la secundă,
Nu c-un pumn, ci c-un surâs!

VICIU SUPREM

Nu beau, nu mint și nu bârfesc,
Muierilor nu le iau seama,
Aș fi un sfânt, dar mai greșesc,
Am o meteahnă: epigrama!

MODERNISTĂ

El – nabab și gârbovit,
Ea – frumoasă ca-n revistă,
L-a luat, că s-a gândit
Că trei zile... nu rezistă.

CONSOLARE

Nu mă consum de mă înjură,
Îndur a dânzei tachinare,
Că n-are soacra colți în gură
Pe cât de mult am eu răbdare.

DEZILUZIE

Poetul a chemat-o lângă el.
Ce fată, ce surâs de pus în ramă!
Ea aștepta să-i facă într-un fel,
Poetul i-a compus o epigramă!

PAGINA DEBUTANTULUI

Cornel Mărginean

Dialog Mihai Lungescu și Cornel Mărginean – după trimiterea epigramelor la Tg. Jiu, la revista *Hohote*, pentru concursul cu tema „Pe cont propriu”

Mihai Lungescu

Răspunde, surprinzător,
solicitând revizuirea epigramelor:

*E-un concurs real, nu-s vise
Unde poți să mai greșești,
Epigramele trimise
Musai să le șlefuești.*

*Le-am citit atent dar mie,
Mai nimic nu-mi pare bine,
Versul are aritmie,
Iar accentele-s vecine.*

Cornel Mărginean

După refacerea, cu greu,
a epigramelor:

*Printre sute de catarge,
Ca poetul, cum-necum,
Căutat-am versuri large.
Și le pun acum pe drum!!!*

Mihai Lungescu

Răspuns la primirea
epigramelor revizuite:

*Bine că le-ai pus pe drum,
Parcă-i altceva acum!
Știi, jurații nu se-ndură
Să dea premii, mură-n gură!*

*Premiul pentru epigramă
Nu-i doar ca să-l pui în ramă
Pentru mine, scriitor,
Epigrama-i un motor.
Mintea mă interesează,
Ea e partea ce lucrează,
N-o pot ține doar în vază!*

Cornel Mărginean

*Mi-aș dori să am succes,
Mă înclin, ridic un fes,
Nu de premiu este vorba,
Cât să fie bună „ciorba”!*

*Nu e vorba de vreo pilă
Nici de cea din urmă milă,
Dar se spune, din păcate,
Că se dau... pe-ncrucișate!*

Mihai Lungescu – răspuns:

*Lucrurile-s complicate,
Premiile, ca să știi,
Nu se dau pe-ncrucișate
Ci se dau pe... cumetree!*

Epilog:

*Vreau în lume să se știe:
Lupta asta pentru oase,
Mi-a adus și bucurie...
Cam de șase!*

Valeriu Butulescu

TIRANIA RIMEI

*Gând pur.
Am extras materia din poem.
Versul a devenit abstract.
Cuvinte fără substanță.

Auzeam cum cântă sevele
în ideea unei frunze.
Din paradisul pierdut
rămăsese doar grădina botanică.*

*Despuiști de aripi,
îngerii dădeau din umeri.

Regn mineral,
mort și fără de moarte.

Veșnicia se compune
din oxizi, baze, acizi și săruri.
Edificiu măreț,
cu Dumnezeu la mansardă.*

*Vers alb. Gând abstract.
Etc.*

X

*Dar în final, accidental,
o rimă sublimă m-a apucat de
picior.*

M-am uitat disperat spre viitor.

*Am început să zbor,
din nor în nor,
să mă zbat și să gem,
ca nimfa Albilat sub Polyfem.*

*Cuvinte mari veneau la paradă.
Nu puteam să le opresc.
Toate sunau din coadă,
nefiresc de firesc.*

*E clar.
Orice zbor e în zadar
Că te prinde rima iar.
Ca o aripă de vânt,
ea te culcă la pământ.
Rimă grasă, rimă plină,
masă, splină de găină.*

*Saltă rimele-n tandem,
Parcă-i horă, nu poem.
Vorbe goale, din țărână
sar, ținându-se de mână.*

*În zadar plecară mieii,
Vin aheii cu troheii.
Pe Acropole, aezii
fericiți își plimbă iezii.*

*Bate vântul prin gutui.
Capra are ochi căprui.
Iar acolo sus, pe dealuri,
Pasc cirezi de idealuri.*

*Cântă glasul meu peltic,
foaie verde de nimic.*

*Rătăcit printre vedenii,
la utrenie și denii,
mai la vale de răscruce,
paltin mi-am găsit, de cruce.*

*Odă vieții vreau să scriu,
pe capacul de sicriu.
Că-i târziu.
Și e pustiu.*

X

*Nu mai suport!
Mă răzvrătesc!
Jos tirania rimelor!
Ele mă duc pe unde vor!
Sunt robul lor.
Acum au fugit la infinit!
Îmi cer să gem,
precum un vis închis
într-un borcan de gem.*

*Gata, nenorocitelor!
Afară din poem!*

X

*Gând pur. Vers alb.
Frumusețea e apă dulce.
Aș bea toate izvoarele
și încă mi-ar fi sete.
Dar eu aștept.*

*Numărătoarea inversă
începe odată cu prima
bătăie
a inimii.*

*În deșert,
doar noi doi auzim
cântecul apelor.*

*Colcăie un nou început
în noroiul fertil.
Nu poți înnoi viața
decât prin moarte.*

DIN AGENDA CENACLULUI „HOHOTE”

12 mai 2026 – Întâlnirea membrilor Cenaclului „Hohote”

Membrii cenaclului „Hohote” s-au reunit pe 12 mai 2026 la o nouă ședință de lucru, într-un cadru relaxant și elegant, la restaurantul „Antique” din Târgu-Jiu. Bucuria revederii, discuțiile, epigramele, poeziile și glumele s-au împletit armonios cu bucatele apetisante servite. Au participat la întâlnire: Mihai și Laura Lungescu, Grig și Coca Dobreanu, Valeriu Butulescu, Doru Fometescu, Cecilia Gurgui, Iolanda Mirea, Gigi Bușe, Luminița și Nicu Săceleanu și Vasile Munteanu.

Mihai Lungescu, președintele cenaclului „Hohote”, a prezentat numărul 78 al revistei „Hohote”; astfel, cei de față aflăm că:

- a crescut numărul celor care trimit epigrame și poezii, iar concursul revistei a adunat un număr record de participanți;
- în revistă sunt prezente cronici de la festivalurile de umor și premiile obținute, dar și istoricul revistei „Hohote”;
- dezideratele luate în considerare, de fiecare dată, sunt relația corectă cu toți umoriștii și calitatea umorului;
- se amintește despre unificarea edițiilor festivalului „Hohote la Masa Tăcerii” cu cele două ediții on-line „Hohote”, rezultând anul acesta ediția a X-a, „Hohote”, în perioada 29-31 mai 2026, la Târgu-Jiu și Rânca;
- cooptarea în colectivul de redacție a noi membri și acordarea premiului onorific „Penița de aur a revistei Hohote”, pe anul 2025, domnului Mihai Sălcuțan.

Bucuria cea mare a venit când domnul Mihai Lungescu ne-a dat vestea că revista „Hohote” a fost premiată la Buzău, de către UER, pentru punerea în valoare a speciilor umoristice, pentru calitatea prezentării grafice și pentru preocuparea constantă față de istoria cenaclului „Hohote”.

Au fost premiați, de către UER, colegii noștri de cenaclu Nelu Vasile și Nică Janet, iar Mihai Lungescu a obținut o mențiune la secțiunea Epigramă, la Festivalul Național de epigramă „Cât e Buzăul de mare”.

La cerere, domnul Vasile Munteanu, epigramist, a fost primit cu unanimitate de voturi, în cenaclu.

Au fost inițiate discuții despre desfășurarea festivalului „Hohote” din 29-31 mai 2026.

Au citit din creațiile umoristice toți cei prezenți și s-a discutat despre proiectul comun al asociației „Uniunea Femeilor din Gorj” și cenaclul „Hohote”, „Armonii și zâmbete”.

13 mai 2026 – Prezența la emisiunea „Cultura în imagini”, pe Accent TV

La invitația domnului Luis-Ionuț Popa, moderatorul emisiunii „Cultura în imagini”, de pe „Accent Tv”, am avut bucuria și onoarea de a participa alături de președintele cenaclului „Hohote”, domnul Mihai Lungescu, și de a prezenta împreună cel mai recent număr al revistei „Hohote”, pagină cu pagină, ca pe o fereastră deschisă către sensibilitatea colegilor noștri.

Am citit, pe rând, epigrame din revistă, semnate de membri ai cenaclului „Hohote”, printre care și elevi, dar și creații proprii, într-o atmosferă caldă, în care umorul fin s-a împletit, cum era și firesc, cu emoția. Au fost amintite rubricile noi și vechi ale revistei, cronicile de la festivalurile de umor din țară și interviurile realizate cu mult profesionalism de Laura Lungescu.

Eu am vorbit despre proiectul comun, Salonul literar-artistic „Armonii și zâmbete”, organizat de Asociația „Uniunea Femeilor din Gorj”, printre parteneri fiind și Cenaclul „Hohote”, din data de 19 mai 2026, la Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu”. Domnul Mihai Lungescu a prezentat programul Festivalului „Hohote”, din 29-31 mai la Târgu-Jiu, Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu”, și la Râncă, pensiunea „Râncă Ski Resort”.

Dialogul, versurile, epigramele și buna dispoziție au făcut ca timpul să curgă pe nesimțite, iar ora dedicată emisiunii să pară doar o clipă.

19 mai 2026 – Salonul literar-artistic „Armonii și zâmbete”, un proiect comun al asociației „Uniunea Femeilor din Gorj” și al cenaclului „Hohote”, descris pe larg în articolul despre activitatea A.U.F.G.

29-31 mai 2026 – Festivalul de satiră și umor „Hohote”, despre care vor curge „râuri de cuvinte” ale confrăților mei. Pot spune cu mâna pe inimă că luna mai a fost bogată în activități, întâlniri, proiecte culturale, confirmând încă o dată spiritul creator al membrilor cenaclului „Hohote”, dar și ospitalitatea gorjenească.

*A consemnat
Luminița Săceleanu*

POEZIA, DRAGOSTEA MEA

Teodora Cruceru

ARD ÎN TINE

*În trupul tău, izvor de foc,
Se stinge dorul ce mă frânge,
Mă pierd, iubite, fără loc
Și timpul însuși parcă plânge.*

*Cu buzele-ți tăciuni și miere,
Îmi scrii pe piele jurăminte,
Iar de-ai să pleci, n-am mângâiere,
Rămân doar umbre și cuvinte.*

*În părul tău, mă prind, nebună,
Ca-n mreje dulci de-ntunecare,
Te sorb încet și în cunună
Cad lacrimi pe obraji de sare.*

*Și-n tine ard, și-n tine mor,
Sunt flacăra din cer, sunt floarea,
Tu ești răspunsul tuturor,
Iubirea mea, tu ești chemarea.*

PIF Vasilescu

GÂNDURI ÎN AMURG

*Trec anii plutind molcom, ca norii călători
Ce-aduc o zi ploioasă, iar alta însorită,
Prin viața ce se scurge de-acuma liniștită,
Cu nostalgii, necazuri și-arare sărbători...*

*Ca un magnet m-atrage grădina înflorită,
Amestec anestezic de-arome și culori...
Cu pomii dragi, cu câinii vorbesc, iar uneori
Cu umbre vechi: pierduții, ce-nvie o clipită!*

*Sclipiri din vremea dusă, le depăn cu migală,
Ca flori de gând alese, presate între file –
Herbar ce-mi strânge viața, petală cu petală...*

*Încerc să scriu, să ferec cu lacăte cuvântul,
Că florile plâpânde trăiesc puține zile
Și de le uit prin ronduri, le risipește vântul!*

**Geo Filiș – EXAMENUL DE BAC
(sau... urmând exemplul altora)**

*Absolvenți de viță nouă, duși de viață la triere,
Ce-n trecut, tot trași de păr, cică au mai încercat,
Speriați cu toți de bombe, ca mielul la tăiere,
Dacă n-au în țeastă carte, cine-i oare vinovat?*

*Păi, un ins ce înțelege, cât prin astea a trecut,
Iar prin creier – cine are –, se petrece o sinapsă,
Se întreabă, motivat, cătrănit și abătut:
Doi'spe ani să mergi la școală, nu-i de-ajuns așa pedeapsă?*

*După aste grele chinuri, când i-apare-n prag potoul,
Și își spune absolventul: bine c-am scăpat de dracu',
Toți, în juru-i, ca o plagă, spre a ațâța argoul,
Zi și noapte îl înțeapă: bacul, bacul, să iei bacu'!*

*Ca și trăznetul când vine ceasul hărăzit de soartă,
Și te-așezi, ca la osândă ca să-ți scrii autograful,
Stau în juru-ți, așezate, de fițuici să te despartă,
Lângă paza cu jandarmi, camere ce văd și praful!*

*Salutare-ți zici în minte, te ridici și ieși tiptil,
Îți treci mâna prin cosițe, deștele făcând darac,
Și șoptești, scuiând în sân, cu privirea spre-un vechil:
Sunt destui licențiați, puși în... funcții... fără bac!*

Cătălina Orșivschi

AȘTEPT O CERERE ÎN CĂSĂTORIE!

*Aștept ca să mă ceară un bărbat
Înalt, frumos, deștept și bun, și blând;
Nu vreau să fie leneș sau turbat,
Să îl aud ținând sau blestemând.*

*Să fie înțelept, respectuos,
Fără hachițe sau vederi înguste,
Să mă iubească vreau, impetuos,
Să nu se uite după alte fuste,*

*Corect, tenace, să nu fie „șui”,
Să nu mă critice și-așa cum poate,
S-ajute pe la treburi, chiar de nu-i
Prea priceput, că îl învăț de toate.*

*Să fie tânăr, făr' copii, nepoți,
Iar banii noștri or să stea la mine,
Că-i voi chivernisi eu chiar pe toți,
Căci mă pricep, v-asigur, foarte bine.*

*N-am interes ca să ajungă „sus”,
Să aibă funcții-ori parte de putere;
Doar aste calități ce vi le-am spus
Țin să le-aibă, -i singura mea vrere.*

*Eu sunt frumoasă, -am caracter supus
Și precizez că nu am vreun defect,
Deci, de-mi găsesc un soț precum am spus,
O să avem un mariaj perfect.*

*De-l aflu, m-oi uita ca la un soare
La el, da'-aștept de ani și ani
Zadarnic și îmi pun o întrebare:
Prea mult cer de la un bărbat cu bani?*

Ovidiu Țuțuianu

DE PAȘTE CU „MOCĂNIȚA”

*Umblă zvonul, ca lumina,
Că la nord, în Bucovina,
Prin livezi și prin câtune,
Circulă un tren „minune”:*

*„Mocănița cea huțulcă”,
Pufăie din greu, dar urcă.
Și ne duce drăgulița,
La Argel, din Moldovița.*

*Trenulețul se strecoară,
În parfum de primăvară,
Printre case cu pridvoare,
Ce lucesc acum în soare.*

*Că sunt sărbători de Paște,
Și-aici lumea le cunoaște!
Peste câmp, peste coline,
Vine „mocănița”, vine,*

*Peste râu cu apă rece,
Trece, „mocănița”, trece.
Liberă să-i fie șina,
Fluieră prelung mașina.*

*– Hai cu toți la Moldovița,
Că ne-așteaptă „mocănița”,
Chiar lângă hotelul Oana,
Vă grăbiți... dar nu cu goana!*

Vasile Larco

SONET DE VOIAJ

*Te rog, iubita mea, cu mine vino,
Chiar dacă hotărârea e în pripă,
Tu nu vei regreta nici chiar o clipă,
Căci vei vedea concertul din Torino.*

*De vârsta noastră nefăcând risipă,
Promit că-ajungem și în San Marino
Acolo e superbul concertino,
Pluti-vom, deci, pe-a muzicii aripă.*

*Acasă va veni o coafeză,
Dar și modiste de înaltă clasă
Vei fi precum Diana de frumoasă.*

*Iar eu îmi voi alege-o altă freză,
Fiind voiajul nostru de plăcere...
Dar pân-atunci, dă-mi zece lei de-o bere!*

Luminița Săceleanu

RONDELUL DORINȚELOR

*Eu îmi doresc să fiu artistul
Ce-și colorează azi destinul,
Dar, cum de-un timp îmi place vinul,
Sunt doar în crame, specialistul.*

*Din când în când sunt balerinul
Și-o fac adesea pe solistul,
Eu îmi doresc să fiu artistul
Ce-și colorează azi destinul.*

*În viață sunt mereu turistul
Ce-alimentează, face plinul,
Și vărs pe-o pânză tot taninul,
Iar de mai fac pe simbolistul,*

Eu îmi doresc să fiu artistul.

Ioana-Cristina Udriște, elevă – Mențiune

Camelia Ardelean – SUNT TÂNĂRĂ ȘI SEXY...

*Sunt tânără și sexy la cei optzeci de ani,
Se-ndoaie-n mine umbra, în rest mă simt ca
nouă,
Am case și lovele, în living nu mă plouă,
Aștept să-mi vină prințul din SUA sau
Balcani.*

*Am chatuit cu unul avid, pe Lună Nouă,
Avea o energie de-ajuns la doi cârlani,
Era atras de mine, nu se gândea la bani,
Și îmi scria „Iubito” cu picături de rouă.*

*Când i-am văzut figura, aproape-am leșinat,
Căci tânărul din vise era, de fapt, fetiță;
Avea o strungăreață și-un chip de ou clonat.*

*Mi-a zis râzând: „Mamaie, făcusem o
glumiță!”*

*I-am replicat: „Copilă, râvnesc la un bărbat,
Deci cheamă-l pe bunicul acum, cât sunt...
mlădiță!”*

Bianca-Gabriela Popescu, elevă, Mențiune

Elena Mândru**VIS DE VACANȚĂ**

*Aș vrea să plec cu tine în vacanță,
Să uit de toate cele și de toți
Iar dac-aș fi prădată-acum de hoți,
S-ar păcăli cu-această cutezanță.

Dar unde să mă duc, să-mi spui, tu, poți?
Bogată nu-s, lipsită-s de-aroganță,
Iar țoale bune, pentru eleganță,
Avea-voi dacă bani mai vrei să scoți.

Acum și cardul meu de pensionar
Golit de taxe și de datorii
Îmi tot produce vânt în buzunar!

În fine, resemnată stau acasă
Și-înghit în draci „plăcute” doctorii,
Vacanța petrecând-o... pe terasă!*

D'ALE CARNAVALULUI

*Parlamentul e o scenă
Pentru jalnici amatori,
Ce-i oferă fără jenă
Gafe, bâlbâieli, erori.
Vezi pe-acolo trufandale,
Veterani ca Tata Noe,
Uneori chiar haimanale
Și alături Domnul Goe.
Când problema e acută,
Redactează O Scrisoare
Ce prin mape e Pierdută
Și destul de iute moare.
Mai apar ciudate fapte
În clădirea grandioasă,
Petrecute într-O Noapte
Ce se-anunță Furtunoasă...

Toate astea au ecou
Prevestind de fapt Năpasta;
Așteptăm, deci, un erou
Care să le spună: „BASTA”!*

Teodora Pascale**ZBOR ÎNTRERUPT**

*Ce suntem, astăzi? Forme fără har,
Golite de trecut și de prezent,
Cu aripile frânte-n mod bizar,
În timpul unui zbor spre transcendent...

Ne-am separat în două entități
Cu roluri mici și un decor banal,
Doi figuranți, acum și-n alte dăți,
În piesa ce-i aproape de final.

Avem, în suflet, multe de plivit,
Cămărilor iubirii sunt pustii,
Nimic nu e de spus ori dovedit,
Ne leagă, poate, câteva hârtii.

Clepsidra vremii noastre s-a crăpat
Iar clipele par fire de nisip,
În gândul meu deja e alt bărbat,
Iar tu, cu ochii minții, vezi alt chip.*

ÎN CEASUL AL DOISPREZECELEA

*Spre tine vin, prin fante de lumină,
Iar chipul meu, sub fina dăltuire
A Timpului, exprimă doar iubire...
Sunt vie, nu păpușă în vitrină!

Azi am aflat, cu maximă uimire,
Că m-ai privit ani buni din strapontină,
Precum Degas pe-o dulce balerină:
N-ai fost capabil de-o mărturisire!

Ți-a fost comod să mă declari o zeie
Și să-mi ascuți, de la distanță, glasul...
Nu ți-a păsat ce simte o femeie!

„N-aduce anul cât aduce ceasul":
Dă-mi un inel și-un coș de orhidee
Și hai să cucerim, în doi, Parnasul!*

Rozalia Iașura**ÎN POLITICĂ**

*Sus pe-o pajiște, la țară,
Un măgar celibatar
Se gândea așa-ntr-o doară...
Că s-ar vrea parlamentar.*

*A-ncropit o strategie:
Când mioarele se-adună,
Cu elan și energie
Două vorbe să le spună.*

*„De-o să mă votați pe mine,
În pășuni de vis ne-om pierde,
Turmei o să-i fie bine,
Iarba fi-va și mai verde”.*

*Astfel, oaie după oaie,
L-a votat. Acum e mare,
Doarme separat în paie
Nici o grijă nu mai are.*

*Ba, și-a pus consilieră
Vaca, printr-un compromis,
Și-nsetat de carieră
A uitat ce a promis.*

*Dar perversă, coana vacă,
Instalându-se pe post,
Cam începe să i-o coacă
Și cumva să-l ia la rost.*

*Că „o să restructureze
Din berbeci, ca un balaur”;
Asta ca să-l promoveze
Pe amantul ei, un taur.*

*Tot poporul de la stână
A ieșit să protesteze,
Nu dă lapte, nu dă lână,
Vrea un altul să voteze.*

*Au ajuns la o instanță
Și-au pierdut, că nu au minte,
Iar măgaru-n aroganță,
Se dorește Președinte.*

*Ce folos că-i contestat,
Și mai sus îl duse valul
C-ar avea un doctorat...
(Plagiat, susține calul).*

*S-a împrăștiat ecoul
Însă singura schimbare
E că, aliat cu boul,
S-a înfipt la guvernare.*

*Calcă legea în copite,
Neamurile-și promovează,
Cei ce se opun sunt „vite”,
Iar dreptatea nu contează.*

*E bugetul gol și rage,
Când la deal și când la vale,
Vrea un împrumut să-l bage
În pomeni electorale.*

*De nu ne trezim odată,
Trece vremea în zadar,
Ne alegem cu-o găleată
Și urmează alt măgar!*

Alexandra Dinu

Participantă la Festivalul de creație umoristică pentru elevi „Al. C. Calotescu Neicu”

1.

*Noi nu jignim, dar glumim șiret,
Noi nu lovim, dar ne jucăm discret,
Noi nu catalogăm, dar privim atent,
Căci inamicul este, de fapt, un prieten inocent.*

2.

*Te comporți prietenește, asemenea unui frate,
Când ne întâlnim purtăm discuții de calitate
Îmi porți predici despre loialitate și unitate,
Dar observ că tu și acum ții arma ridicată la spate.*

1.

*Ai spus că cinstea nu stă-n veșmânt,
Că fericirea nu cere avut,
Ai trăit în lipsă, cu un vis mărunț,
Și... ai rămas ca Moromete, singur și tăcut.*
*Am crezut discursuri repetate, idei reformulate,
Ne-am dorit prosperitate, să avem străzi reparate.
Ni s-au promis numai reforme, planuri inovatoare,
Dar când ieși pe stradă zici că ești în Antichitate!*

2.

*Se pune la cale un plan de evadare,
Nu să jefuim o bancă, ci să scăpăm de ascultare!
Păzim holurile, iar când suntem gata de plecare,
Din spate se aude o voce care strigă: „Cu voi la directoare!”*
*Ne contrazicem de o oră pe un banal subiect,
Tu, un deștept atotștiutor, iar eu, un copil incompetent.
Eu râd în gând, căci tot ce spui este incorect,
Dar în final îți dau dreptate, fiindcă doar când taci ești perfect!*

1.

Mândria – o boală

*Într-o societate de poeți, când toți sunt culți și înțelepți
Devine greu să mai găsești un moment de preț să fii glumeț.
Așa ascuți cu interes, discuții pe subiecte la care ei sunt adepți,
Căci lor nu le pasă ce crezi sau de ce ești cel mai puțin vorbăreț.*
*Toți doresc să demonstreze, că pe teme culturale, au morale alese,
Iar când e vorba de război, din cuvinte, toți ar merge înainte!
Însă când se aude mare știre, că sunt chemați la datorie,
Ne dăm seama că era mai bine dacă ar fi ales tăcerea-n loc de mândrie!*

2.

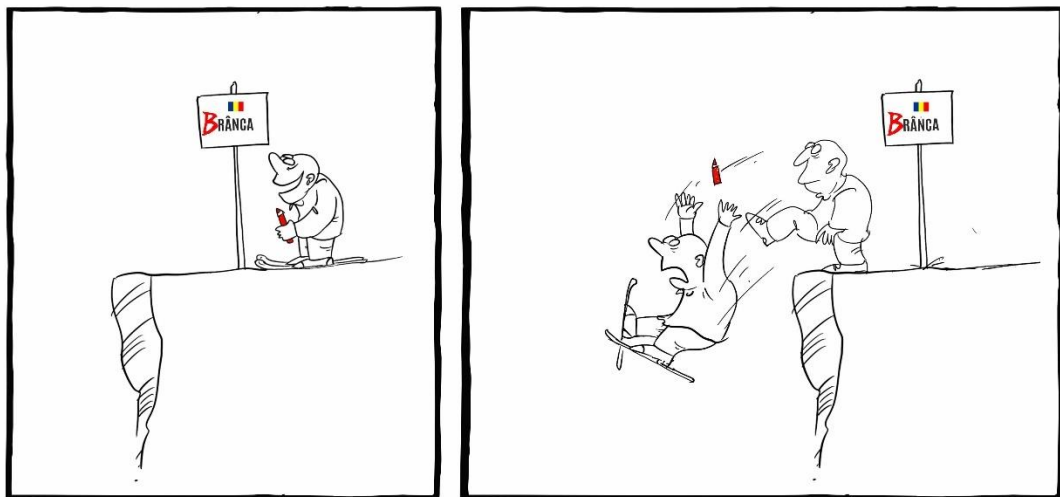
Vrem...

*Vrem să ne îmbogățim sufletește, dar ne e teamă de cel mai blând decât noi,
 Vrem să avem avere, dar îi judecăm pe cei care au, fiindcă muncesc mai mult decât noi,
 Vrem să ne lărgim orizonturile, dar ne sperie gândul experiențelor noi,
 Vrem să fim iubiți și apreciați, dar ne e teamă să-l apreciem pe cel de lângă noi,
 Vrem să primim totul pe tavă, fără să fie nevoie de noi,
 Vrem să fie numai pace, dar tot alegem să căutăm război între noi,
 Vrem o schimbare, dar să nu vină de la noi,
 Vrem să fim deschiși cu restul, dar cum am putea dacă nu putem să fim deschiși cu noi?*

3.

Cine greșește?

*Nu există arme vizibile, nu sunt tancuri și nici gloanțe,
 Doar cuvinte dureroase și priviri adânci, tăioase.
 Astfel ajungem să ne provocăm mai multă durere decât fericire,
 Și când aruncăm cu ură, să așteptăm înapoi numai iubire.
 De aceea nu ne permitem să fim vulnerabili, căci așa am fi slabi,
 Noi dorim să ne impunem, altfel nu ne-am considera respectați.
 Dar când respectul devine teamă și vulnerabilitatea un păcat,
 Cine poate spune că greșește, cel care se impune sau cel care stă cu capul plecat?*

vem
 Victor Eugen Mihai - VEM

Victor-Eugen Mihai VEM, Schi - Rânca

PROZĂ UMORISTICĂ

Florentina Loredana Dalian

Dacă știam, nu mă mai măritam

Mi-am luat bărbat tânăr, frumos, inteligent și cu bani. Credeam c-a dat norocul peste mine, dar în curând aveam să aflu ce fel de noroc. Am ales, până-am cules. Omul meu, deși pare c-ar avea toată țigla pe casă, mi-a venit la pachet și cu o zestre de superstiții de care nu l-am putut dezbăra nicicum.

Încă din ziua nunții, a stat bosumflat fiindcă plouase la nuntă și asta-i semn clar de ghinion pentru familie. Era atât de supărat, încât toată lumea-l întreba dacă a aflat cumva că mireasa nu-i fată mare.

Când m-am mutat la el, cu arme și bagaje, mi-am adus și pisica din dotare. Neagră. Nenorocire! Ca să nu divorțez la trei zile după nuntă și să împac și capra și... pisica, am vopsit bietul animal în nuanțe de blond-roșcat cu reflexe verzui fosforescente. Arată ca un girofar, dar măcar mi-am asigurat liniștea în familie. O vreme.

Când am vărsat prima dată sarea, atât a încercat să mă convingă că asta înseamnă ceartă, încât până seara chiar ne-am certat serios. Pe tema sării. De atunci am convenit să nu mai folosim sare, am azvârlit toată sarea din casă și măcar putem spune că mâncăm mai sănătos. Și leșinos, dar ce contează?

Văzând că nu-i chip să-i scot din cap gărgăunii, m-am decis să întorc beleaua asta cu superstițiile în favoarea mea. Am început să-i spun că mă tot mănâncă palma stângă și asta-i semn sigur că o să primesc bani. Dar el să se prindă – nici vorbă! Văzând că insist și sătul de văicărelile mele cu palma stângă, mai întâi m-a întrebat dacă nu cumva mă mănâncă și nasul, că asta-i semn sigur de bătaie, apoi mi-a zis că, dacă vreau să scap de mâncărimea din palmă, să-i cer șefului o mărire de salariu. Așa am făcut. A doua zi m-am dat subtil pe lângă șef, cu aceeași sugestie, dar când i-am spus că mă mănâncă palma stângă, mi-a pus pe loc diagnosticul, zicând că precis am râie și s-a oferit să-mi recomande un dermatolog bun.

Mai are soțul meu și altele, cum ar fi: nu duce niciodată gunoiul luna, nici seara, că asta alungă norocul din casă. Dimineața și la prânz nu-i acasă decât duminica (Cineva mai trebuie și să muncească – mi-a spus), iar duminica nu duce gunoiul, că-i păcat să muncești în ziua Domnului. Cum n-am visat vreodată să locuiesc în groapa de la Glina, mi-am asumat eu și dusul gunoiului, dar trebuie s-o fac pe furiș, să nu mă vadă că îl duc în zilele și orele interzise.

Când mi-am făcut un amant, m-am bazat pe faptul că soțul meu nu se întoarce niciodată din drum, că altfel are ghinion toată ziua. Dar, spre surprinderea tuturor, o dată s-a întors. Ghinion, curat ghinion!

Ana Ionele

Când memoria pleacă în vacanță și uită să lase adresa...

Împing căruciorul plin cu cumpărături și, în graba mea, îi ating ușor pe cei care stau în fața hipermarketului cu telefoanele în mână, ocupați să-și „omoare” timpul.

Cu cealaltă mână scotocesc febril prin buzunare după cheile mașinii. Nu-s. Mai caut o dată. Nimic. Doar portofelul, actele și telefonul.

Mă întorc în grabă pe la toate vitrinele pe care le „vizitasem” în ultimele două ore și îi zăpăcesc pe angajați cu întrebări incoerente. Întreb, caut, verific... nimic!

Și atunci mă lovește revelația:

– Le-am lăsat în contact!

Nu era prima dată. Mai pășisem. Aveam dese discuții pe tema asta. Le uitam uneori peste noapte, iar soțul le găsea dimineăta următoare.

Panica mă cuprinde instantaneu.

– Gata! Mi-au furat mașina!

Fug spre parcare. Mașina nu-i.

O sun pe Nina:

– Am lăsat cumva la tine cheile mașinii? Băusem cafeaua împreună.

– Nu.

O sun pe noră:

– Suflete, am lăsat mașina și cheile la tine în fața blocului?

– Nu.

Sun imediat la poliție. Le dau localizarea, culoarea mașinii, numărul de înmatriculare, descrierea zgârieturilor de pe spoilere – moștenire din parcările mele „impecabile” – seria șasiului, câte pălării am pe haion... aproape și grupa mea de sânge.

Recunosc și greșeala:

– Da, domnule agent... am lăsat cheile în contact.

După toate astea, îmi fac curaj și îl sun pe soț.

– Puiuleee... (întodeauna îi spun „pui” când fac vreo prostie)... cred că ne-au furat mașina...

Liniște. Liniște apăsătoare, de mormânt.

Atât de profundă, încât verific dacă nu cumva s-a întrerupt apelul.

După câteva secunde îl aud șoptind:

– Draga mea... eu te-am dus azi-dimineață la cumpărături și te-am lăsat acolo. Îmi trebuia mașina.

Auuuuch!... De data asta, liniștea se mută la mine. Mă simt simultan și prost, și fericită.

– Aaa... ce bine! Atunci vino să mă iei!

Iar el, pe un ton și mai stins, printre dinți:

– Nu pooot!...

– De ce?!

– Pentru că de o oră încerc să-l conving pe polițist că nu am furat nicio mașină. Mașina noastră. Pe care tu ai dat-o dispărută.

Sunt la benzinăria de peste stradă!

Ridic privirea. Soțul se ține cu o mână de cap. Și polițistul la fel. Amândoi mă privesc neputincioși, în timp ce eu împing liniștită căruciorul printre mașini și printre pompele benzinăriei.

În clipa aceea am înțeles: nu mi-a furat nimeni mașina. Mi-a fugit memoria. Iar poliția e deja pe urmele ei.

Cristian Ovidiu Dinică

În lumea extraplată

Ca inginer stagiar ajunsesem de curând în lumea extraplată tocmai la răspântia timpului când ploile curgeau de-a-ndăratelea să nu topească formele alungite ce ar fi putut cu ușurință să-și piardă conținutul și să se desprindă.

Astfel ploaia mărunță a după-amiezii bătea în geam cu o insistență aproape vie, ca și cum ar fi vrut să intre în casă și să-mi spună ceva. Fiecare picătură lăsa pe sticlă o dâră subțire de lumină, iar aerul proaspăt care pătrundea prin crăpătura ferestrei mirosea a pământ ud și a iarbă care șoptește. Lumina cernută de nori nu întuneca încăperea, ci o făcea să pară suspendată, ca și cum timpul se oprise acolo, între două respirații.

Stăteam la masa plină de cărți, caiete, planuri și firimituri de pâine, iar scaunul, obosit și el, își luase rolul de cuier pentru patru perechi de pantaloni și două cămăși. Uneori aveam impresia că hainele murmurau între ele, comentându-mi viața, dar nu aveam energia să le răspund.

Toată ziua încercasem să scriu, însă cuvintele refuzau să se așeze pe hârtie. Se ridicau în aer ca niște păsări speriate și dispăreau în tavan. Mă simțeam obosit, fără chef, poate și din cauza singurătății care, de câteva săptămâni, se așezase pe umerii mei ca o pisică bătrână și grea.

Din camera gazdei se auzea televizorul. Un film românesc vechi, în care Ion Caramitru recita poezii cu o voce ce făcea pereții să vibreze ușor, iar Tamara Buciuceanu cânta o arie de operă ce părea să ridice praful de pe podea. Uneori aveam impresia că actorii nu erau în televizor, ci în camera alăturată, repetând pentru o lume care nu mai avea timp de ei.

Apoi se auzi poarta trântindu-se. Sunetul nu era doar un zgomot, ci o undă care a trecut prin casă, făcând farfuriile să clintească ușor.

– A venit dom' Costache, am spus către coana Lenuța, care ațipise pe pat. Ea a deschis un ochi, iar pentru o clipă am văzut în privirea ei reflexul unei păsări migratoare.

După câteva clipe, bătrânul a apărut în prag. Înalt, slab, cu o privire tăioasă, s-a oprit în dreptul meu. Umbra lui se prelungea pe podea mai mult decât ar fi fost firesc, ca și cum ar fi venit dintr-o altă lume.

– Nu ai auzit poarta? Așa om de bază am eu în casă? m-a întrebat, iar vocea lui părea să vină dintr-un puț adânc.

Ținea în mână o plasă cu pâine pentru păsări. Pâinea mirosea a grâu proaspăt, deși era cumpărată de dimineață. Dom' Costache nu mânca aproape deloc carne și, când sacrifică o găină, o trecea la „pierderi” în caietul lui de socoteli. Caietul acela era mai vechi decât

el, iar paginile foșneau ca niște aripi când îl deschidea. Uneori aveam impresia că notițele se rescriau singure peste noapte.

I-am întins banii de chirie. I-a numărat încet, cu degetele umezite, iar bancnotele păreau să se micșoreze sub atingerea lui, ca și cum ar fi știut că vor fi trecute la „venit”.

A început să înșire cheltuielile, iar fiecare sumă rostită făcea aerul să se strângă în jurul meu.

– Trei lei focul de la bucătărie. Trei lei zarzavatul. Dacă se scumpește bulionul la toamnă, trebuie să cumperi și tu.

– Dar bulionul nu-l faceți dumneavoastră?

– Îl fac să-l vând. Nu stric prețul pieței pentru tine.

Când a spus asta, borcanele de bulion din cămară au vibrat ușor, ca și cum ar fi aprobat.

A continuat:

– Un leu lumina pe zi.

– Dar eu am contoar propriu!

– La baie nu consumi? La bucătărie? La televizor?

– Closetul este în curte, iar la televizor mă uit doar când îl porniți.

– Deci te uiți! a izbucnit el, triumfător, iar becul din tavan a pâlpâit, de parcă ar fi confirmat vinovăția mea.

Apoi a trecut la mâncare:

– Zece lei pe zi gătitul. Și jarul din sobă, cu el îți aprinzi soba din cameră.

Jarul, într-adevăr, avea un fel de viață a lui. Uneori, când îl aducea în lopățică, scânteile se ridicau în aer ca niște licurici roșii.

– Dacă nu-ți convine, ești liber să pleci. Astea sunt regulile mele.

– Aveți stupi, aveți flori, aveți tot ce vă trebuie...

Când am spus „stupi”, am simțit un zumzet slab venind dinspre curte, ca și cum albinele ar fi ascultat discuția.

– Nu-mi plac milogelile, a spus el. Statul ne dă bani cât să nu ajungă, să ne țină la mână.

Când a rostit „statul”, un curent rece a trecut prin cameră, de parcă un spirit bătrân ar fi dat din cap.

Discuția a continuat, cuvintele lui tăioase și ale mele obosite ciocnindu-se în aer ca două păsări rănite. În final, a plecat, iar casa a răsuflat ușurată.

M-am retras în camera mea. Pereții păreau mai apropiați decât de obicei, ca și cum ar fi vrut să mă protejeze sau să mă înghită, nu eram sigur. M-am așezat pe pat, iar salteaua a scos un oftat lung, ca un bătrân care știe prea multe.

În lumea extraplată, serile sunt lungi, iar nervii scurți. Iar uneori, dacă ascuți cu atenție, câmpia îți șoptește că mâine poate fi mai blând.

Speram ca mâine să fie mai bine. Și, pentru o clipă, am avut impresia că ploaia de afară a bătut în geam de două ori, ca un fel de promisiune.

Laura Lungescu

Nu știu de ce toți cred că există doar DOREL....

Se anunța o zi cu provocări nenumărate, pe toate planurile, care mă obliga să devin femeia octopus în materie de activități casnice. Aveam aliați de nădejde în aparatele electrocasnice din dotare. Doar că instalația electrică a casei, supărată de atâta solicitare, o socotit necesar să întrerupă istovitoare muncă a acestora, pe tabloul electric din curtea casei tronând triumfătoare o ditamai flacăra. Ușor panicată am cerut ajutor de specialitate sperând în apariția rapidă a celebrului Dorel. Dar ce să vezi? Specialistul sosit în grabă s-a prezentat politicos: – Stelică! Am făcut ochii mari, acceptând că nu e Dorel, l-am condus spre zona afectată și, în cel mai scurt timp, prețioasele mele ajutoare au revenit la viață. Mitul Dorel a fost spulberat.

Fericită peste măsură, încerc să accelerez treaba, presată de importanța zilei ce urmează, în care mulți invitați urmau să ne calce pragul casei. Dar un necaz nu vine niciodată singur. Lucrând deasupra chiuvetei, am simțit cum șosetele mi se îmbibă cu apă și, dintr-odată, bucătăria se transformă într-un mic acvariu. Știam deja mersul lucrurilor: telefon... meseriaș... treabă rezolvată cu rapiditate de Dorel!

Dubla doi.

– Buna ziua!

– Buna ziua!

Am întins politicos mâna:

– Maria.

– Stelică, s-a prezentat jovial instalatorul!

Am zâmbit gândindu-mă la coincidență. Aici treaba a fost mai amplă, dar noul Stelică, introvertit, însă bine organizat, a reușit să-mi oprească oportunitatea de a transforma bucătăria în acvariu. M-am adunat, încurajându-mă că graba strică treaba și că doar dorința mea de a deveni femeia octopus a generat micile incidente. Am reluat activitățile cu un soi de teamă și, bineînțeles cu viteză redusă, dar căpătăsese încrederea că fiecare problemă avea o soluție numită Dorel. Pardon, Stelică!

Cum a doua zi urma să pun pe masă tot felul de bunătăți, pregătite în bucătăria mea greu încercată, m-am apucat de gătitul în paralel (toate ochiurile aragazului pe poziția de atac, plus cuptorul la cote maxime). Intrarea în forță în acest episod culinar mi-a dat o energie bună fredonând cu plăcere melodia „în șapte zile de opt ori”. M-am gândit că o țuică fiartă mi-ar crește randamentul și, cu determinare, am trecut la fapte. Dintr-odată sunetul detectorului de gaze a rezolvat partea de fundal muzical, oprind alimentarea cu gaz.

Ca un déjà-vu... (părea că nimic nu voi duce la capăt din ceea ce-mi propusesem), gândul mi-a zburat la Stelică. Dar apăsarea butonului supapei de siguranță mi-a readus încrederea și gazul atât de necesar. Deveneam, oare, noul Stelică?

Înțelegeți de ce este o adevărată aventură să fii femeia gospodină a zilelor noastre? Când dorința arzătoare te împinge să depășești recordul mondial la curățenie și gătit (o exista un astfel de record?), alinierea astrelor nu e tocmai așa cum ți-ai propus și elanul începe să dispară. Deh, toate au un preț!

Resetare.... nu e mai bine în vacanță pe malul Mării Egee? Ziua fiului nostru (pentru care am încercat să fac imposibilul posibil) a trecut cu bine, dar tocmai urma ziua mea și nu mă încumetam să o iau de la capăt cu tot calvarul trăit. Unde mai punem și faptul că trebuia să găsim o locuință pentru fiica noastră care pleca într-un schimb de experiență în Grecia. Ce potriveală! Distracție fără implicare gospodărească! La drum!

Aerosolii mării ne urmăreau peste tot, atmosfera caldă și mâncarea extrem de gustoasă ne dădeau o stare de liniște, amplificată de reușita închirierii apartamentului căutat, într-o zonă bună, pe gustul nostru. După o partidă de curățenie amplă (ca să ne amintim și câte ceva de acasă), ne-am mutat în noua locație. Dar... surpriză! Am trecut la probarea instalațiilor electrice și sanitare. Problemele au venit pe rând: rezistența boilerului arsă, scurgeri de apă la baie și în bucătărie etc. Oare grecii au un Dorel al lor? Am sunat o firmă specializată și în curând s-a prezentat specialistul:

– Hello! I'm Maria.

– Hello! I'm Stelios.

– Thank you, God! I'm a lucky girl! I pay... (Mulțumesc, Doamne! Sunt norocoasă. Plătesc...).

– Nu trebuie să vorbiți în engleză doamnă, știu românește. Soția mea e din Suceava și-mi spune... Stelică!

Marian
Avramescu

Andreea Tudorescu

Cum arată o viață – pe scurt...

Există o nedreptate fundamentală în felul în care este organizată viața.

Te naști fără manual de instrucțiuni și îți petreci următorii 80 de ani încercând să afli ce butoane apeși și de ce uneori iese fum. În primii ani de viață înveți să mergi, să vorbești și să întrebi „de ce?” de aproximativ 17 000 de ori pe zi. Ești curios, energic și ai o memorie incredibilă. Poți reține toate numele dinozaurilor existenți pe planetă, dar nu și faptul că tocmai ai mâncat și nu mai ai nevoie de încă o înghețată. Apoi crești și intri în etapa în care ești convins că știi totul. Este o perioadă fascinantă, pentru că nu știi aproape nimic, dar compensezi printr-o încredere absolut impresionantă.

Mai târziu, devii adult. Acesta este momentul în care descoperi că nimeni nu știe cu adevărat ce face. Oamenii care păreau atât de siguri pe ei când erai mic sunt de fapt niște copii mai mari care au învățat să folosească Excel și să dea din cap în ședințe.

Anii trec și începi să colecționezi experiență. Și parole. Foarte multe parole. Ți se spune că experiența vine cu vârsta. Ce nu ți se spune este că memoria pleacă aproximativ în aceeași perioadă.

Ajungi într-un punct în care poți oferi sfaturi excelente despre viață, relații, carieră și finanțe, dar nu îți amintești de ce ai deschis frigiderul.

Deschizi frigiderul.

Te uiți înăuntru.

Închizi frigiderul.

După două minute îl deschizi din nou, ca și cum între timp ar fi putut apărea răspunsurile la marile întrebări ale universului între iaurt și castraveți.

Cu vârsta înveți să apreciezi lucrurile simple: o noapte de somn, tensiunea bună, un scaun confortabil și oamenii care nu îți trimit mesaje de serviciu după program. În tinerețe râdeai de adulții care spuneau că îi doare spatele. Acum îți poți întinde un mușchi ridicând telecomanda. În tinerețe ieșeai în oraș până dimineața. Acum te trezești la 6 fără alarmă și te enervează că supermarketul nu deschide mai devreme.

Și totuși, în ciuda tuturor acestor absurdități, viața are un simț al umorului extraordinar. Îți oferă înțelepciune exact când începi să uiți de ce ai intrat în cameră.

Îți oferă răbdare exact când nu mai ai energie să te cerți. Și îți oferă răspunsuri la întrebări pe care nu le mai ții minte.

Poate că asta este maturitatea: momentul în care accepți că nu vei avea niciodată toate răspunsurile, dar nici nu mai ții minte toate întrebările.

FABULE – de Ștefan-Cornel RODEAN

PERIA ȘI HÂRLEȚUL

O perie din sârmă oțelită,
fiind grozav de plictisită,
văzu pe lângă un coteț
un vechi hârleț
ce îi părea cam nătăflet
și-atunci, știindu-i-se firea,
a început cu lingușirea
doar să se-amuze:

– Vecine, scuze,
dar văd că ești abandonat
și pe nedrept uitat,
deși arăți destul de bine,
iar dacă-o să mă lași pe mine
să-ți frec puțin rugina,
doar gospodarul o să poarte vina
de-a nu te folosi-n grădina
ce-așteaptă-a fi săpată!
– Îți mulțumesc, surată,
mă pregătesc nițel
și sunt al tău! răspunse el.

Așa că peria trecu la treabă
metodic, fără grabă,
încât hârlețul se văzu ca nou.
Dar doar un bou
putea să creadă asta,
deoarece năpasta
căzu pe el a doua zi:
de cum în brazdă se propti,
pe loc se îndoi.

MORALA-i simplu de aflat:
să nu te-ncrezi în „periat”,
că de-ai o sculă veche, ruginită,
chiar de-i frecată și e lustruită,
se poate-ușor cu ea „s-o faci de oaie”
și-atunci când nu te-aștepți să ți se-ndoaie.

BRADUL ȘI PINUL

Un tânăr brad, vădit îngrijorat,
îi spune unui pin de-același leat:

„Deși noi suntem neamuri,
tu ai mai multe ramuri
ce par neregulate
și, din păcate,
ai scoarța tot mai groasă,
chiar scârboasă,
tulpina nu-ți mai crește drept,
în plus, nu că mă dau deștept,
să știi, măi dragă vere,
tu nu ai bune maniere,
că-nțepi cu frunzele cam rău;
acesta-i obiceiul tău!”

Pe loc răspunse pinul: „Ai dreptate,
aproape în totalitate,
eu sunt mai strâmb, iar tu, de-o vreme, crești
perfect de drept și ești
cu frunzele mai fine,
deci nu înțepi pe-oricine.
E clar că, dintre conifere,
ai cele mai frumoase maniere!
Dar, înainte de Crăciun
(regret că trebuie să-ți spun),
posibil e să fii tăiat,
cioplit și, după Sărbători, uscat.
Eu, pentru că sunt mai urât,
voi fi lăsat în pace,-ncât
voi dăinui prin vreme, fericit,
adică netăiat și necioplit!”

MORALA-i pe mai multe paliere:
Când ești un tânăr harnic, în putere
și drept te-nalți în viață spre un post,
să știi că poate „să te taie”-un prost.
Mai află: Creșterea armonioasă
nu valorează cât o „scoarță” groasă.
Și, în aceeași notă pesimistă,
rezultă că, ades, mai mult rezistă
la greutăți cei fără inhibiții
și fără maniere – neciopliții.

Laura Lungescu

Festivalul Național de Satiră și Umor „HOHOTE”, Tg. Jiu și Râncea, Gorj – 29-31 mai 2026

Festivalul Național de Satiră și Umor HOHOTE, organizat de Cenacul „Hohote” în parteneriat cu Muzeul Județean Alexandru Ștefulescu, prin efortul Domnului Director Dumitru Hortopan, s-a desfășurat în perioada 29-31 mai 2026. Festivalul a fost gândit și structurat pe două segmente, în două locații diferite, menite să asigure standardul ridicat pe care ni l-am propus, dar să bucure și să fie la înălțimea așteptărilor participanților și vizitatorilor.

Prima parte s-a desfășurat la Muzeul Județean Alexandru Ștefulescu și a inclus expoziții, premiera elevilor participanți la secțiunea Grafică Satirică și workshop-uri inițiate pentru ei, având ca mentori o serie întreagă de graficieni experimentați.

Ziua de vineri a început cu prezentarea expozițiilor permanente ale artiștilor Marian Avramescu, Gabriel Rusu, Liviu Stănilă, Sergiu Fărcășanu, Laura Lungescu (eu) și Constantin-Ticuț Bălănescu. Cele trei săli ale expoziției au devenit rapid neîncăpătoare. Sub coordonarea Maestrului Marian Avramescu fiecare expozant și-a prezentat lucrările, iar sensibilitatea și emoțiile momentului ne-au copleșit pe toți. Munca pentru panotarea expoziției realizată cu o zi înainte, cu responsabilitate, de către Horia Lungescu, era acum pe deplin admirată. Turul expoziției

s-a încheiat cu prezenta-
rea multitudinilor lucră-
rilor lui Marian Avra-
mescu, în stilul său
caracteristic, iar ședin-
țele foto și dialogurile
vizitatorilor cu artiștii
prezenți păreau intermi-
nabile. Din expoziție
ne-am mutat în prima

sală, unde decernarea premiilor a fost primită cu emoție și nerăbdare de elevi. Cei premiați au fost: Carmen Bâscă – locul I, Eduard-Nicușor Știrban – locul al II-lea, Gabriela-Lavinia Băran – locul al III-lea, Daria-Andreea Popescu, Ștefania Balaș, Ioana-Diana Drăcea – mențiune I, Bianca Popescu, Valerian Palaghia, Eliza Pagnejer – mențiune II, Cristian-Grigore Cotul, Ioana Cristina Udriște, Larisa Crudu – mențiune III. Diplome de participare au primit toți elevii prezenți, care și-au arătat priceperea în workshop-ul organizat. Talentul și imaginația lor au surprins plăcut prin ușurința abordării tematicii date. Ca de fiecare dată, după încheierea unei astfel de întrevederi, ne-am despărțit greu, în minte cu proiecția unei noi întâlniri. Și, uite-așa, seria continuă!

Eram doar la jumătatea zilei și se petrecuseră atâtea momente de poveste! Dar ne aflam la început de drum. Cu dorința revederii epigramiștilor veniți din toată țara, am plecat imediat spre Râncea. Începusem să vă povestesc de structura festivalului pe două planuri și două locații. A doua... la înălțime! Nu e doar metaforic.

Drumul spre Râncea a fost o încântare pentru toți, șoseaua șerpuită ne ducea spre măreția norilor, iar verdele crud ne acapara privirea. Era perioada când salcâmul își revărsa parfumul peste întreaga zonă. Când aproape să dăm mâna cu norii, Cabana Râncea Ski, cea

care avea să găzduiască timp de trei zile festivalul nostru, ne zâmbea prietenos. Gata, eram pe mâini bune, prin grija familiei Mitroiu.

Faimosul bucătar Antonio (cu origini italiene), ne-a primit în stilul său caracteristic: „Me bucur să ve văd, andiamo mangiare!”. Spațiul generos al pensiunii ne-a dat posibilitatea să ne organizăm în mai multe module: sala de festivități cu expoziția de caricatură a Maestrului Marian Avramescu, expoziția de

fotografie a Laurei Lungescu (eu) și cu lucrările caricaturiștilor participanți în concurs, spațiul de socializare, spațiul de servire a mesei și spațiul de desfășurare al caricaturiștilor (cei ce ne fac figura de fiecare dată!).

Cuvântul de deschidere a aparținut președintelui Cenaclului „Hohote” și redactorului șef al revistei cu același nume, Doru-Mihai Lungescu. A făcut o prezentare completă a programului pentru toată perioada festivalului, iar conform tradiției, a comunicat tema concursului pentru epigramiștii și caricaturiștii prezenți. Doar că lucrurile au stat diferit de

data aceasta: epigramiștii urmau să realizeze... o lucrare grafică, iar graficienii să creeze... o epigramă! Li s-au dat materialele necesare, s-a comunicat termenul de finalizare (a doua zi), dar nu pot să vă redau reacțiile și starea confuză creată! Seara a continuat cu momente de folclor autentic susținute de dl. Profesor Ștefan Popescu, un maestru al naiului și instrumentelor de suflat, chiar improvizate, și de virtuozii ai Școlii Populare de Artă din Tg. Jiu. Horele gorjenești i-au ridicat pe

mulți participanți de la mese, veselia curgând în valuri. Am remarcat rapiditatea deprinderii tainei jocului oltenesc de către un ardelean aparent molcom, Dl. Petru-Ioan Gârda – nota zece! Și n-a fost singurul: aceleași note pentru Cătălina Orșivski, Florina Dinescu, Ionuț-Daniel Țucă și mulți alții. Constatarea tristă a fost că rezervele de vin din „Podgoria lui Mihai” erau pe sfârșite. Dar zorii zilei următoare ne găseau cu și mai mari cantități.

Sâmbătă dimineața și-a făcut apariția primarul comunei Polovragi, Dl. Gheorghe Epure, însoțit de Ansamblul Folcloric „Cheile Oltețului”, o bijuterie a folclorului local. Și nu oricum, cu bucate tradiționale: caș, telemea, mămăligă la ceaun, tocan de oaie și alte bunătăți. Nimeni nu s-a temut de surplusul de calorii pentru că, în același spațiu, au fost organizate ateliere de tors, țesut și olărit. Ba

mai mult, am hotărât să supunem participanții unui test de efort gratuit, spre barul din vârful pârtiei. Același ansamblu ne-a cântat și încântat timp îndelungat, cu măiestria de a duce mai departe această tradiție, din generație în generație, iar lecțiile de joc (alunelul, ungurica), ne-au fost oferite cu mare plăcere.

Bineînțeles că epigramiștii au „taxat” momentul cu versuri potrivite. Prânzul a fost unul cu specific local, servit de membrii ansamblului ce s-au transformat imediat în cei mai buni bucătari și gazde fără pereche. Pentru ce se pregătea după-amiază, câteva ore de odihnă erau binevenite.

Energicul și amuzantul Costin Enache, realizatorul emisiunii „Vatra Luminoasă” de la Radio Romania Actualități, moderatorul evenimentului, înarmat cu cel mai mare polonic și capac din dotarea restaurantului, a mers pe la fiecare ușă anunțând începerea festivității de premiere. Original mod!

Între timp, în sala elegantă de festivități și-a făcut apariția un tânăr modest, extrem de talentat, o revelație a momentului – Gabriel Tâlvescu, student la conservator, care ne-a picurat în auz, la țambal, genuri muzicale variate, în stilul propriu. Și nu doar atât: a recitat din propriile-i versuri și a imitat vocile unor actori celebri, momente rar întâlnite!...

Dar să revenim la momentul premierii Secțiunilor de Grafică Adulți, Epigramă și Poezie Umoristică. Același neobosit Costin Enache și-a făcut apariția într-o ținută impecabilă, de Ofițer superior (n-aș putea preciza specializarea – părea Căpitan de vapor!), și cu profesionalismul ce-l caracterizează, l-a introdus pe Doru-Mihai Lungescu în minunata călătorie ce s-a desfășurat pe parcursul a peste două ore de bucurie și de veselie, la înalte cote (doar suntem la munte!). Cu rigoare de ceas

elvețian, a construit fiecare moment cu o singură grijă: să asigure starea de bine și de relaxare a invitaților. Cu vocea-i timbrată și cu ușurința transducerii stării de sărbătoare a dat startul atmosferei festive. „Seriozitatea” plină de umor a fost repede transferată publicului. Provocatoare situație!

În ordinea cronologică a evenimentelor, premiarea caricaturistilor a fost realizată de președintele juriului Marian Avramescu. S-au prezentat, au ridicat trofee și s-au exprimat cât au considerat necesar, Liviu Stănilă – premiul I, Cristinel Vecerde-CRIV – premiul al II-lea, Gabriel Rusu – premiul al III-lea, Sergiu Fărcășanu – mențiune I și Marcel-Claudiu Morariu – mențiune II. Din păcate, Victor-Eugen Mihail VEM pornise spre casă chemat de un eveniment mai puțin plăcut, iar Marin Chiorean, Horia Crișan și Mihai-Gabriel Boboc nu au putut participa.

Premierea la secțiunea de literatură a fost asigurată de Doru-Mihai Lungescu și ordinea a fost următoarea:

Epigramă: Laurențiu Ghiță – premiul I, Florin Rotaru – premiul al II-lea, Petru-Ioan Gârda – premiul al III-lea, Liviu Gogu – mențiune I, Constantin Moldovan – mențiune II, Valentin David – mențiune III.

Poezie umoristică: Daria Dumescu – premiul I, Liviu Gogu – premiul al II-lea, Nicolae Bunduri – premiul al III-lea, Cătălina Orșivski – mențiune I, Ion Moraru – mențiune II, Daniel Bratu – mențiune III.

Rând pe rând, toți cei prezenți ne-au amuzat cu creații pline de umor, obținând diplome și mici premii (lichide și de o culoare demnă de o rochie rubinie!). Voia bună a pus

stăpânire pe întreaga sală.

Premierea a continuat cu concursul de caricatură pentru epigramaști (da, așa e corect, nu am greșit!). Marian Avramescu (coordonatorul jurizării, ajutat de ceilalți graficieni), sub influența vizibilă a unui

episod de răs, la vederea unui număr impresionant de „Janeți” ce se aflau pe planșa epigramistului Grigore Cotul, a dat citire clasamentului: locul I, cel ce-i suflă-n ceafă lui Liviu Stănilă (tot sunt ei din același județ!) – Valentin David; locul al II-lea, talentatul epigramist-caricaturist (sau invers!) Grigore Cotul; locul al III-lea, Vasile Vajoga.

Premierea caricaturiştilor pentru creația epigramatică (da, e corect scris și de această dată!), a fost asigurată de președintele juriului, Petru-Ioan Gârda (moment prielnic pentru răzbunarea tuturor caricaturilor ce nu i-au fost pe plac în decursul anilor). Ierarhia a fost următoarea: locul I, Marcel-Claudiu Morariu; locul al II-lea, Liviu Stănilă; locul al III-lea, Gabriel Rusu.

Au fost invitați pe podium Dl. Profesor Adrian Cioroianu și Ioana Ogea – sponsorul principal. Despre discursul domnului Cioroianu nu trebuie să vă mai vorbesc, îl știți cu toții, rafinat și plin de substanță. Aș puncta sensibilitatea momentului în care Ioana Ogea (luată prin surprindere), ne-a vorbit despre copilărie și despre modelul său în viață. Trebuie să vă mărturisesc, emoțiile au fost de nestăvilit. A fost un moment în premieră în care Ioana și Mihai Lungescu, cei doi frați, au împărțit aceeași scenă (din perspective diferite, dar în același scop), generând o stare nemaîntâlnită.

Finalul i-a aparținut lui Daniel Bratu, încântătorul folkist, cantautor, poet și epigramist, care, de fiecare dată, reușește să ne acapareze cu repertoriul său.

Seara s-a încheiat cu o cină italiano-românească, în stilul bucătarului Antonio, cu descrierile necesare atunci când cineva avea nevoie de ele. Dansul pe muzica anilor '80 a reușit să ne reunească pe toți pe un ring ce devenise neîncăpător. S-a dansat până spre dimineață (dovada este poza în care suntem cei ce am rezistat eroic), dar și cei din camere trebuie felicități că au dansat vrând-nevrând pe muzica noastră. Mi-e greu să mă opresc din povestit!...

Duminică, după micul dejun, impresii la cald, îmbrățișări, pupături și promisiuni de revedere, pe o ploaie primăvărată, o parte dintre participanți s-au îndreptat spre casă, iar alții spre o destinație privată despre care va povesti, cu siguranță, inegalabilul cronicar Daniel Bratu.

Le mulțumim sponsorilor, participanților la concursuri și celor prezenți la festival!

La revedere, în 2027!

Marginalii la festival

Marian Avramescu – Păpușa

...n-apucasem să mă bucur pe cât mi-aș fi dorit de minunățiile pe care mi le serviseră prin locația propusă, Laura și Mihai Lungescu, amfitrionii întâlnirii de la Rânca a umoriștilor scriitori și desenatori, că fui luat prin surprindere de o insolită provocare. Rețetele lor organizatorice au totdeauna ca punct de plecare ideea de nou, astfel ca noi, invitații, să nu fim în niciun moment al „summit-ului” ispitiți să ne-ntrebăm dacă întâmplarea nu ne-a rătăcit cumva la vreun parastas la care se-ncearcă și niște timide exerciții de veselie neautorizată...

Așadar ne-am făcut încălzirea în urbanul cu veleități culturale alese, dar mereu ușor „prăfuit” și banalizat prin utilizarea excesivă și exclusivă, după care ni s-a dat ca punct de regroupare stațiune Rânca – un admirabil mix de tradițional și modern în care natura în toată splendoarea ei „tăietoare de respirații” avea să devină gazdă fără de cusur a celor două zile de festival.

Încerc să-mi domolesc pornirile descriptive care mă ispitesc spre o plictisitoare narațiune-fluviu și mă-ntorc la temă.

O minte zburdalnică aparținând desigur „grupului regizoral” propune o nepropusă: caricaturistii să „epigramească”, epigramiștii să se exprime în linii, puncte și culori... N-avem să râdem unii de alții, dar ceva coate avem să ne dăm la adresa bănuitorilor neputințe ale celor din tabăra adversă.

Surpriză spre stupefacție. Că desenatorii pot să articuleze coerent și la temă, mai e de acceptat, dar să ai revelația că un epigramist, om așezat, cu preocupări și decente, și serioase, poate să deseneze mai repede, mai

expresiv și „mai cu talent” mi se părea nerealist... ardeleanul care atunci când vede pentru prima oară girafa zice – „așa ceva nu există!”

Ei bine, epigramaștii, unii din ei, s-au întrecut pe sine. I-ar fi lăsat „interziși” chiar și pe cei doi colegi de-ai noștri recordmeni mondiali la viteză și anduranță, pe care dintr-un profund respect nu-i nominalizez, ei fiind atât de cunoscuți la nivel planetar.

Stimați epigramaști-desenatori, noi, caricaturiștii, ne înclinăm cu toții sincron și tot sincron vă adresăm cu umilință, felicitări, promițându-vă c-avem să ne revizuim orgoliile și aroganțele.

Povestea continuă!

Constantin Bălănescu – Motivație

Lucrez intuitiv, folosind desenul, gestul și structura geometrică drept forme de explorare a tensiunii dintre ordine și energie, dintre control și apariție spontană.

Practicile mele vizuale oscilează între construcție și dizolvare. Unele lucrări pornesc din repetiție modulară, simetrie și ritm geometric, în timp ce altele apar din gest direct, urmă, mișcare și contrast violent între lumină și întuneric. În ambele direcții mă interesează același lucru: modul în care forma poate deveni purtătoare de stare, memorie și prezență.

Figura umană apare fragmentată, incompletă sau absorbită de mișcare. Nu caut reprezentarea realistă, ci mai degrabă o formă de energie interioară, o prezență aflată între material și imaterial. În lucrările abstracte, gestul devine aproape arhitectural, iar structura geometrică începe să funcționeze ca un sistem viu, capabil să se transforme și să genereze alte forme.

Mă interesează ideea de continuitate: desenul ca proces deschis, imaginea ca spațiu care poate fi extins, reinterpretat sau locuit de altcineva. Din această preocupare s-a născut și conceptul „Spațiu care creează” – un proiect aflat în dezvoltare, construit ca spațiu de creație, reflecție și experiență artistică participativă.

Pentru mine, desenul nu este doar imagine. Este o formă de structurare interioară, o modalitate de a transforma tensiunea, ritmul și intuiția într-un spațiu vizibil.

Rezultatele Festivalului Național de Satiră și Umor „HOHOTE”, ediția a X-a, 29-31 mai 2026

Au fost depuse în total 139 de lucrări: 56 la secțiunea EPIGRAMĂ, 35 la secțiunea POEZIE UMORISTICĂ, 17 la secțiunea GRAFICĂ SATIRICĂ ADULȚI și 31 la secțiunea GRAFICĂ SATIRICĂ ELEVİ.

1. Secțiunea EPIGRAMĂ:

– două epigrame la tema „Pe cont propriu”, o epigramă fără temă, un madrigal despre Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului;

Nr. crt.	Motto	Concurent	Nota	Clasament
1	Pe IBAN-ul propriu	Laurențiu Ghiță	9,25	Premiul I
2	Cioplitorul de cuvinte	Florin Rotaru	8,67	Premiul II
3	Războiul de independență	Petru-Ioan Gârda	8,60	Premiul III
4	Dintre sute de catarge	Liviu Gogu	8,58	Mențiune 1
5	Prietenia rămâne oglindirea în alter ego...	Constantin Moldovan	8,33	Mențiune 2
6	Ho. Ho. Ho!	Valentin David	8,29	Mențiune 3

2. Secțiunea POEZIE UMORISTICĂ:

– o poezie epigramatică în patru strofe, la tema: „Pe cont propriu”;

Nr. crt.	Motto	Concurent	Nota	Clasament
1	Narghilea	Daria Dumescu	9,50	Premiul I
2	Dintre sute de catarge	Liviu Gogu	8,67	Premiul II
3	Cont închis	Nicolae Bunduri	8,42	Premiul III
4	Capra neagră	Cătălina Orșivski	8,33	Mențiune 1
5	Ciur	Ion Moraru	7,92	Mențiune 2
6	La curțile Dorului	Daniel Bratu	7,75	Mențiune 3

3. Secțiunea GRAFICĂ SATIRICĂ ADULȚI

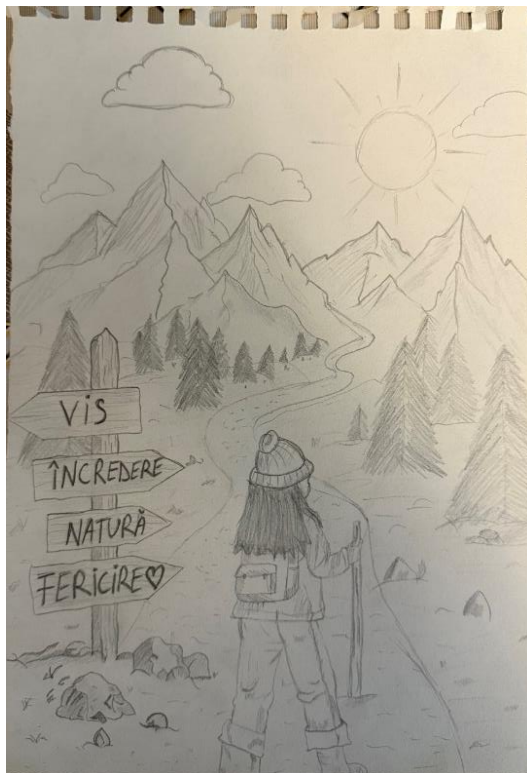
4. Secțiunea GRAFICĂ SATIRICĂ ELEVİ

Tema: „Schi/drumeție/pe(cu) Păpușa; Pârția fără sfârșit”. (Păpușa = vârf muntos și pârție de schi în Râncea, Gorj)

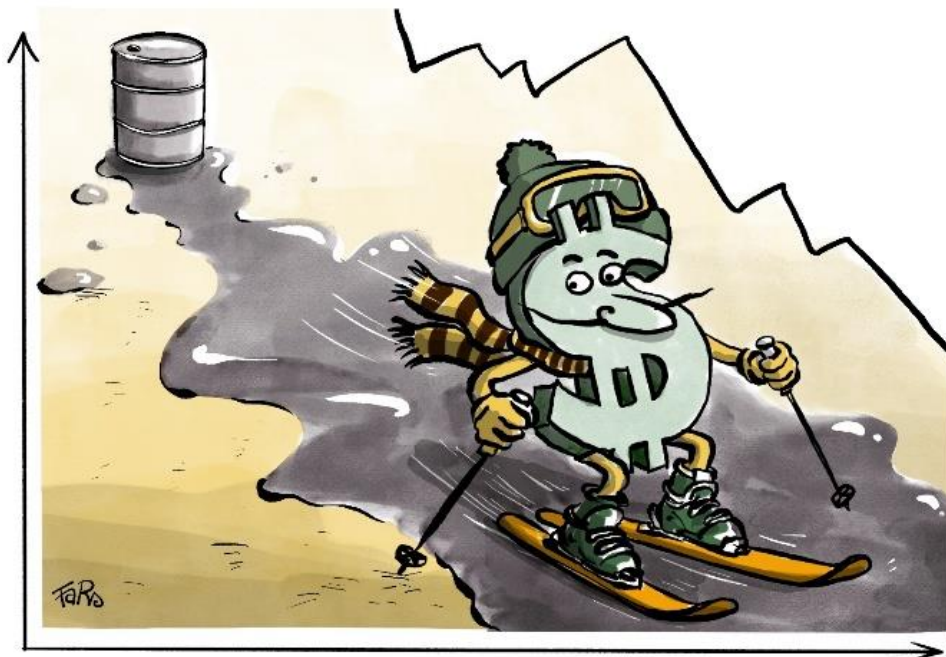
Nr. crt.	Nume	Premiul	Nr. crt.	Nume	Premiul
1	Liviu Stănilă	Premiul I	1	Carmen Băscă	Premiul I
2	Cristinel Vecerde CRIV	Premiul II	2	Eduard-Nicușor Știrban	Premiul II
3	Gabriel Rusu	Premiul III	3	Gabriela-Lavinia Băran	Premiul III
4	Sergiu Fărcășanu	Mențiune 1	4	Daria-Andreea Popescu	Mențiune 1
5	Cornel-Marin Chiorean	Mențiune 1	5	Ștefania Balaș	Mențiune 1
6	Marcel-Claudiu Morariu	Mențiune 2	6	Drăcea Ioana-Diana	Mențiune 1
7	Victor-Eugen Mihai -VEM	Mențiune 2	7	Bianca Popescu	Mențiune 2
8	Horia Crișan	Mențiune 3	8	Valerian Palaghia	Mențiune 2
9	Mihai-Gabriel Boboc	Mențiune 3	9	Eliza Pagnejer	Mențiune 2
			10	Cristian-Grigore Cotul	Mențiune 3
			11	Ioana-Cristina Udriște	Mențiune 3
			12	Larisa Crudu	Mențiune 3

Carmen Bâscă, elevă – Premiul I

Daria-Andreea Popescu, elevă – Mențiune

Sergiu Fărcășanu, Adulți – Mențiune

Grupajele câștigătoare

1. Secțiunea EPIGRAMĂ:

Premiul I: Laurențiu Ghiță

REALITATE

Nu vreau să dau exemplu rău,
Dar am o veste proastă:
Degeaba contul e al tău
Când cardu-i la nevastă!

„PROFESIE”

Ca hacker obraznic și independent,
Având informații și ponturi,
Lucrez pe cont propriu dar, foarte frecvent,
„Lucrez” anonim și-alte conturi!

PARADOX

E-un paradox al vieții, din păcate,
În orice-organizare pe Pământ,
Că, pentru-a fi un om cu greutate,
E necesar să fii ca frunza-n vânt!

ISTORICULUI ALEXANDRU ȘTEFULESCU, ÎNTEMEIETORUL MUZEULUI GORJULUI

Cu drag donând istorie și artă
Muzeului (acum cu al său nume),
El Gorju-ntâi l-a așezat pe hartă,
Apoi Brâncuși l-a ridicat în lume.

Premiul II: Florin Rotaru

IUBITA, LA DESPĂRTIRE

– Ți-am fost manta de vreme rea,
Dar azi te las să-ți vezi de drum;
Cât despre sex, din partea mea,
Ai... mână liberă de-acum!

PRINCIPII DE VIAȚĂ

O domnișoară, pe-al iubirii front,
Mi-a spus că de nimic nu ține cont
Când dragostea e foarte arzătoare
Și chiar n-o deranjează-un cont mai mare.

DIFICULTĂȚI

M-a sfătuit cândva un înțelept
Să țin în viață numai drumul drept
Și i-am urmat povața firoascoasă...
Mai greu îmi e când vin băut acasă!

ALEXANDRU ȘTEFULESCU, ÎNTEMEIETORUL MUZEULUI GORJULUI

Un erudit adevărat,
Ajuns acum în empireu,
Ce este foarte-apreciat
C-a dus oltenii la muzeu.

Horia Crișan, Schi-taxi, Adulți – Mențiune

Premiul III: Petru-Ioan Gârda**PE CONT PROPRIU? UȘOR DE ZIS**

Că unii n-au noroc în viața asta,
Eu m-am convins definitiv, și gata:
De când m-a părăsit, de tot, nevasta,
Depind, din nou, de mama și de tata.

PROPUNEREA FIULUI

Virează-mi, azi, un milion în cont
Și voi avea câștigurile mele,
Că un prieten mi-a vândut un pont:
A zis că pot să-l joc la „păcănele”.

CONFORMARE

Tot mă face de ocară,
Că sunt leneș, soacra mea,
Deci m-am corectat aseară
Și-am spălat pe jos... cu ea!

ALEXANDRU ȘTEFULESCU A ÎNTEMEIAT MUZEUL GORJULUI

Prin muncă, străduință, măiestrie,
Prin har iscoditor și spirit viu,
A demonstrat și lasă mărturie
Că veșnicia s-a născut... la Jiu.

Mențiune 1: Liviu Gogu**POLITICIENII**

Cât în funcții se desfătă,
Își fac sigur viitorul,
Dacă-s la putere-o dată...
Pe cont propriu-i doar poporul!

CHIAR DE SOȚIA-I CASNICĂ...

Pe-amândoi îi știe satul,
Că datori nu-s nimănui;
Pe cont propriu bea bărbatul...
Bea și ea... pe contul lui!

ÎN POLITICĂ ȘI-N PIAȚĂ...

La Guvern, ca-n piață,
Toți sunt buni de gură:
Și-ți zâmbesc în față,
Chiar și când te fură!

PERSONALITĂȚI GORJENE

Gorjul, depășind firescu',
E-un județ cu bun renume,
C-a adus pe-această lume,
Un Brâncuși și-un Ștefulescu!

Mihai Gabriel Boboc, Telemunca, adulți – Mențiune

Mențiune 2: Constantin Moldovan**LOVIT DE SOARTĂ**

S-a însurat, dar i-a venit nevasta
 Cu tată, mamă,- un frate nătărău
 Și a-nțeles cum l-a lovit năpasta...
 Că stau de-atuncea, toți, pe contul său!

SUNT PE CONT PROPRIU

În viața asta nu mai am de-ales
 Și înțeleg prea bine cum stă treaba:
 Dușmanii m-ar trăda pe interes,
 Prietenii m-ar vinde pe... degeaba

Eduard-Nicușor Știrban, elev, Premiul II

IDILĂ PE LITORAL

Blondei mele-nsoțitoare
 I-am dat pensia și basta;
 Când să-i dau și-o sărutare
 M-a trezit din vis... nevasta!

**MADRIGAL ALEXANDRU ȘTEFULESCU –
ÎNTEMEIETORUL MUZEULUI GORJULUI**

Prin tine Gorjul, astăzi, își știe rădăcina,
 Căci ai zidit o vatră de inimă și gând,
 Muzeul tău e farul ce-mprășteie lumina,
 Pecete pusă vremii, cu suflet tremurând!

Mențiune 3: Valentin David**AVUTUL OBȘTESC**

Fi'nd de tânăr infractor sadea
 Și mereu cu banii pe fâraș,
 Contul propriu-n viziunea sa,
 Este contul băncii din oraș!

LA COMUN

Prin baruri, cu tupeu, o beizadea,
 Ce întorcea bănuții cu lopata,
 Că e pe contul propriu pretindea...
 De fapt erau doar șpăgile lui tata!

SUPRASARCINĂ

Au unii-un mare handicap
 Atinși de fudulie:
 Fiind așa de grei de cap,
 În timp, ei fac hernie!

ÎN PAS CU VREMEA

Pe suflet, vestea nouă cred că-l unge
 Pe Ștefulescu-n somnul lung și greu:
 Căci n-a visat vreodată' că vor ajunge
 Și „Hohotele”, piesă de muzeu!

1. Secțiunea POEZIE UMORISTICĂ:

Premiul I: Daria Dumescu

DESTIN

Eu multe fete am băgat în seamă,
Dar mă-nsurai pe propriul cont cu cea
Ce m-a vrăjit c-un glas de... mamă-mamă,
Și, de atunci, dansez cum cântă ea.

Forțând destinul, mi-am făcut un rost;
Pe propriu cont, ales-am varianta
De-a pune leu pe leu, dar... ca un prost,
Că-ntregul cont mi l-a golit amanta.

Pe propriul cont cântat-am la trombon;
Mi-am „trombonit ” vecina pe-nserate,
Dar m-a păscut un mare ghinion:
Vecinu-i baterist. Și-atunci când bate!...

Pe contul propriu-ades păcătuiesc,
Dar nu dau socoteală nimănui,
Atâta doar, de Cotul mă feresc,
Fiindcă-ndată mă agață-n „Cui”!

Premiul III: Nicolae Bunduri

PE CONT PROPRIU

Când eu voi face-n grabă deplasarea
La Târgu-Jiu, stimații mei confrăți,
Din cont achit și masa, și cazarea,
Iar de-i nevoie, chiar și pe jurați.

Așa că, dragii mei contemporani,
Să m-așteptați cu flori și niște dame,
Că am în contul meu un sac de bani,
Cu-acoperire-n mii de... epigrame.

Eu știu că și protipendada vine,
Iar când va fi momentul la dineu,
Ca toată lumea să se simtă bine,
Să treceți tot consumu-n contul meu!

Dar nu doresc să fiu supus hoției,
Ci mai degrabă vreau să fiu iertat,
Că nu e contul meu, ci al soției
Și din păcate, ieri am divorțat.

Premiul II: Liviu Gogu

FAMILIE... PE CONT PROPRIU

Socrii mei azi huzuresc.
Din plin viața și-o trăiesc!
Pe cont propriu o duc bine...
Că-i alimentat de mine!

Pe cont propriu, a mea fată –
Că-i de la divorț stresată –
Zburdă azi prin țări străine,
Banii-i vin tot de la mine!

Un nepot am, după frate –
Om descurcăreț în toate! –
Pe cont propriu se-ntreține...
Dar... cu banii de la mine!

Doar amanta... Ce muiere!...
Jur că niciun leu nu-mi cere!
Și aici vă vând un pont:
I-am făcut ei... propriul cont!

Mențiune 1: Cătălina Orșivski

OF, VIAȚA MEA!

Sunt pe cont propriu, greu mi-e traiul,
Muncesc pe brânci, c-așa e viața,
Dar statul ia mereu mălaiul
Și ce rămâne îmi ia soața.

Când soața este foc și pară
Sunt pe cont propriu, greu mi-e traiul
Și, până nervii să îi piară,
Contact iau sigur cu... vătraiul.

Când soacra scoate fum pe nări,
Sunt pe cont propriu, -n viața-mi șuie:
Fug soața, plozii, -n patru zări;
Eu capăt două, trei... cucuie.

Voi proceda cu cutezanță
Că-s pe cont propriu, vine vara
Și soața merge în vacanță:
În Thasos plec cu secretara.

Ștefania Balaș, elevă – Mențiune

Mențiune 2: Ion Moraru

ATITUDINE POLITICIANISTĂ

Cu omul ăsta, fire cam ciudată,
Întotdeauna vigilent să fii,
Să nu-i acorzi vreun *credit* niciodată
Că dânsul *debitează* doar prostii!

Pe propria răspundere declară
C-averea-i, (mare), ilicită nu-i,
Imunitatea lui parlamentară
Îl apără în fața orișicui!

Și cum minciuna e, de ani și ani,
Întotdeauna „cu picioare scurte”,
S-a-drăgostit acum, subit, de bani
Și face, de un timp, la CONTURI...
CURTE!

Ne-asigură pervers, abil, dibace,
Că niciun risc, de-nalcă legea, nu-i
Pe contul propriu spune c-o va face
Sau, altfel spus... „pe barba dumnealui”!

Mențiune 3: Daniel Bratu

PE BARBA LUI?

Un chel complet, deschis la prăvălie,
Patron falit, cum azi avem destui
Și ras de fisc c-o lamă nașparlie,
S-a-mbogățit... mergând pe barba lui.

N-avea nici bani și nici prea multă minte,
Nici păr, deloc, mergea destul de șui –
Intrat în puț cu capul dinainte,
S-a ridicat, în mâini... pe barba lui.

Nici eu, nici alții, simpli, ca oricare,
Ce-am tot aflat de insul cel căhui,
N-am înțeles prin care întâmplare
Nu s-a-ncurcat, mergând... pe barba lui.

Dar ieri, de ziua muncilor, pe strasse
Era c-o divă,-n colț, la mititei
Și-am înțeles, târziu – se însurase,
Iar barba lui, de fapt, e barba ei.

Cenacul „HOHOTE” Târgu-Jiu
17 mai 2026

Impresii despre festivalul HOHOTE

(culese de pe Facebook)

Daniel Bratu

*DE VINERI PÂNĂ LUNI (mic extras de hronică)**

I – VINERI

Mulți kilometri s-au strâns sub puntea Toyotei și câmpuri de maci s-au tot dus înapoi și-nainte, pe sub pleoapele noastre căzând. Reunind energii, Ioan Toderășcu a dat din picioare, spre Rânca, la Stâna Costești, să ne-aștepte, cu pălăria sa ca un far luminând. L-am luat din mers, iar Vasile Vajoga l-a blagoslovit cu o epigramă ad-hoc, ca pentru poftă bună, pe care mi-o aduc aminte doar ca poantă, așa că n-o mai scriu (deocamdată). Ceață n-a fost ca înainte de Târgu-Jiu, anul trecut, dar orișicât. Festivalul Național de Umor și Grafică satirică „Hohote” s-a apropiat de noi cu soare și clar de-albastru-infinit, până la Rânca Ski, resortul de bârne cu ștaif înfipte în munte și-n prelungirea pârtiei, al lui Nicu Mitroiu, amfitrion alături de minunații făcători de minuni și festivaluri, Laura și Doru Mihai Lungescu. Întâmpinați, din nou, cu pâine și sare, ca acum o jumătate de an la Casa Brâncuși, de Grig Dobreanu în costum tradițional gorjean (cu aceeași sare, dar altă pâine). Ca o paranteză, maestrul Grig (Gogu Pannduru pentru prieteni) a fost greu de recunoscut în altă costumație, apoi.

Ce-aș remarca, în prima zi, încerc să ascund, fără folos, acum:

- un grup de doamne în floare au plecat spre înălțimi, în căutarea ursului brun, dar s-au întors rapid, fără urs, cu pălăria lui Toderășcu, doar, la purtător;
- caricaturiștii s-au strâns toți în jurul lui Marian Avramescu, ca lângă un far călăuzitor, iar epigramiștii s-au răspândit care-ncotro;
- peisajul a fost mirific, incluzând aici o lună rotundă cât Casa Poporului, parcă pusă cu mâna în vârful pârtiei de ski, de Costin Enache, mereu ravisant și de Laurențiu Bădicioiu, mai bărbos decât vă puteți imagina, de astă dată;
- Mirela Grigore a reușit să preia titlul filmului „A fost sau n-a fost” și a plecat cu el la Râmnicu-Sărat;
- Adrian Cioroianu s-a păstrat (ascultându-i pe maeștrii cântecului popular gorjean, în frunte cu doctorul în fluierat Ștefan Popescu), pentru a doua seară, când a dansat mai dezlănțuit decât Django și s-a interpus fericit în calea DJ-ului antamat;
- Grigore Cotul este un aprig critic al performanțelor mele șoferești, apreciind că am parcat „din numai 16 mișcări”, la care eu am răspuns întrebând, doar: „Au fost 16?”;
- vinul lui Mihai Lungescu, unul cu etichetă de artă, a eliminat orice concurență și a înfrățit popoarele epigramiștilor și caricaturiștilor prezenți;
- David a slăbit foarte mult, devenind (ceva) mai mic decât Goliath;
- Ioan Toderășcu a stat, în sfârșit, în capul mesei și a văzut cât e de greu, bucatele și vinul fiind în centru, departe de el;
- voinicii veniți din alte zări, mai târziu, n-au plecat la culcare cei din urmă;
- tema primită pentru relativul concurs ad-hoc a pus pe gânduri invitații, mai ceva decât pe Năiță Lucean al lui Dinu Săraru – tema fiind „Rânca SKI”, epigramiștii ar fi trebuit să

deseneze ceva, iar caricaturiştii să facă o epigramă (unii, precum David, şi-au frecat palmele, de bucurie);

- în ciuda acestei idei năstrușnice, Laura şi Mihai Lungescu sunt oameni de cursă lungă şi de pus la rană, iar Ioana, sora lui Mihai, completează „echipajul” în mod fericit, de dus corabia umorului departe.

II – SÂMBĂȚĂ

De dimineață, am alergat spre culmea pârtiei de schi, după un Epure. Gheorghe Epure, primarul din Polovragi, cu trupa lui de artiști, urcați, ca-n reclamă, în Duster. După cum bine zicea un corifeu, am „zdrăngănit și eu chitara pe la festival”, în vârf și la bază, apoi, mai târziu.

Delectați de bucate alese, de-aceiași mirific vin roze cu buchet de căpșunică, de tocan-ul fără rival, ne-am dus ușor „parfumați” spre odihnă. Unii, mai harnici (ca Sanda, care a „pritocit” rapid un desen cu Todo și Cătă și un rondel de pus în ramă, mintenaș), alții, ca mine, puși pe treabă la spartul târgului, cu imaginea vârfului Păpușa în minte, precum cea a lui Decebal la Cazane, rămas deasupra zăpezii uriașe care ar fi acoperit Râncă Ski în urma unor ninsori diluviene, s-au descurcat și ei cum au putut. Par exemple je, am umplut pagina cu versuri, cu o anumită plecare din Scrisoarea a III-a. „– Tu ești Doru? – Da, fârtate....”. Cert e că, la Festivitate, deși n-am câștigat decât o brichetă magică, de consolare, în cadrul concursului ad-hoc, propunerile mele pentru președinția breslelor caricaturiştilor și epigramiştilor au stârnit chiote și ropote de aplauze.

Despre Festivitatea de premiere și laureați s-a tot scris, așa că n-aș insista. De remarcat, l-aș remarca, pe lângă organizatorii Laura, Horia și Doru Lungescu, ori Ioana Ogea, Costin Enache, Adrian Cioroianu și mulți alții, pe Gabriel Tîlvescu, un talent plurivalent, virtuoz al țambalului și al actoriei, la o vârstă incredibil de fragedă.

La dansul pe muzica anilor '80, mi-am dat seama că „Și caii se împușcă, nu-i așa” și am luat pauze dese, în favoarea bancurilor la foc automat ale lui Grigore Cotul, Costin Enache, Radu Păcurar și a „fumăritului” exterior, de unde se putea observa excelența în ale mișcării ritmice, în dreptul a o groază de „combatanți”, dintre care s-a evidențiat, așa cum spuneam, Excelența sa, Adrian Cioroianu, carele părea în mișcare și-n poza nocturnă, de final, a dansatorilor-eroi. Până târziu, adormiți fiind de legănatul melodios, ne-am întors în timp și pe partea cealaltă.

III - DUMINICĂ

În ultima zi a lunii mai, precum bobocii la lumină, am ieșit din dormitoare spre ploi și spre soare – alternând, ca luminile rampei. Mulți au plecat și s-au pupat cu dorul regăsirii, la Iași, la Scârț-Umor. Alții, doritori de liniște și pace-n supliment, au fost cazați la Novaci, la lux și iarbă verde, cu minge de CM și protagoniști talentați, de gen Cristi - Yamal, Adela - Mbappe și Sanda - Haaland.

De ospătat, ne-au ospătat și găzduit, din plin, aceiași inepuizabili Laura și Doru Lungescu. De remarcat, a fost de remarcat, iarăși, Adrian Cioroianu, cel care a reușit să fie și în mijlocul epigramiştilor prezenți, și la o emisiune televizată, în direct, în același timp. Tot de remarcat ar fi și frumusețea și buna organizare a „domeniului Lungescu”, de invidiat, dar și de compătimit – câtă muncă (și ingeniozitate)!

Târziu, după miezul de noapte, Laura și-a dovedit abilitățile șoferești, ocolind un arici aflat în plină șosea, apoi ne-a debarcat în poarta pensiunii. În poarta casei, Doru o aștepta, fredonând „Nu-i lumină nicăieri...” (cred că uitase să achite factura la curent), relaxat, în sfârșit.

IV - LUNI

De ziua Copilului, am hălăduit pe autostrăzile patriei, am dat motorină Toyotei și am beut cafea cu lapte, noi, cei cu somnul puțin, printre care și cucii de frunte Ionuț Daniel Țucă și Drept Știutorul de bancuri Dan Norea, am cumpărat cireșe și căpșuni cât roata carului din drum, l-am lăsat pe Todo la Vatră, pe Daria Dumescu și pe Vasile Vajoga pe strada Zugravi, iar noi am dat iama-n Holboca destinși, dar cu grijile-aproape... Mulțumim, Laura și Doru Lungescu! La revedere HOHOTE, Rânca, Novaci și Albeni! Bine-ai venit, SCÂRȚ-UMOR!

** FESTIVALUL NAȚIONAL DE UMOR ȘI GRAFICĂ SATIRICĂ „HOHOTE”, ediția a X-a, 29-31 mai 2026*

foto: eu și Ioan Toderășcu

Daria Dumescu

Dragi prieteni

Tocmai s-a încheiat Festivalul de Literatură Umoristică „Scârț Umor” de la Iași, despre care eu susțin că a fost un succes, dar îi las pe confrății mei, umoriști din țară care au fost prezenți, să-și dea cu părerea. Astăzi, eu vreau să vă vorbesc, adevărat, cu o oarecare întârziere, (justificată, zic eu) despre Festivalul Național de Grafică Satirică și Umor „Hohote la Masa Tăcerii”-Tg. Jiu, care a avut loc în perioada 29-31 mai 2026, în Stațiunea Turistică Rânca Ski. Cum domnul Janet Nică face afirmația că „lung e drumul Gorjului, dar mai lung al Iașului”, eu aș putea spune că de la Iași la Tg. Jiu, cu adevărat, „drumu-i drum și calea-i cale”, nu glumă și vă spun și de ce.

Aceeași Toyotă, cuminte și ascultătoare, în zorii zilei de vineri 29 mai, a pornit din dulcele târg al Ieșilor și s-a lăsat purtată de motorul care torcea, când liniștit, când neliniștit, într-o călătorie spre un univers ludic al bucuriei, unde umorul devine rege la el acasă și unde timpul, zăpăcit de prezența atâtor umoriști, rămâne pe loc. În drum spre Rânca, raiul a coborât pe pământ printre norii ce alunecau alene sub diverse forme undeva între real și ireal, punându-ne imaginația la încercare.

De o parte și de alta a drumului, verdele crud, verdele smaraldului scos din inima pământului, îmbrățișa flacăra macilor, acel rubin care arde pe interior, precum o inimă ce pulsează pasional, dar care, într-un final se va stinge.

Toyota își vede de drum. Înaintăm kilometru cu kilometru, localitate după localitate, iar trandafirii de pe margini, mesageri ai frumuseții până la lacrimi, i-am perceput ca pe niște vitralii ce primesc lumina sfântă. Am denumit acest drum, „Drumul Trandafirilor”, un dar oferit nouă de niște oameni minunați, care știu să se bucure și să se îngrijească de toate frumusețile dăruite de Dumnezeu pe pământ, întru sfințirea locului. Dar să nu mai bat câmpii. Străbatem munții pe un drum de serpentine, ca într-o poveste cu miros de brad și flori de salcâm. O lume a contrastelor. Bradul și salcâmul s-au înfrățit acolo unde noi respirăm deasupra lumii. Noi, adică un grup de umoriști (Daniel Bratu, Sanda Nicucie,

Daria Dumescu, Ioan Toderașcu, Vasile Vajoga), suflete vibrând la orice nuanță a universului. În timp ce unii dintre noi au ațipit, Daniel, de data aceasta poetul-șofer, nu doar conduce, ci aleargă după metafore sau cântă cu o voce lină, mângâietoare. Are grijă să nu trezească pe nimeni, dar trezește totul în sine.

Ajungem la Rânca Ski unde cad primele picături dintr-o ploaie efemeră. Cu o privire caldă, prietenească și cu brațele deschise pentru o îmbrățișare, suntem întâmpinați de sufletul acestui festival, mai bine zis de jumătatea sufletului și o să vă spun de ce, domnul Mihai Lungescu, președinte al Cenacului „Hohote” din Tg. Jiu, redactorul-șef al revistei „Hohote” și unul dintre „cei mai iubiți pământeni”. Cealaltă jumătate este Laura Lungescu, soția pricepută-n toate, dar și „mândră-n toate cele”, care alături de Horia Lungescu, fiul, un tânăr arhitect care vede lumea cu alți ochi, s-au ocupat în prima zi de secțiunea grafică a festivalului. Ceea ce face Laura este de admirat și apreciat. Cu energie, dar mai ales cu pricepere, cu sprijinul unui mare și apreciat caricaturist, Marian Avramescu, peste tot caută copii talentați la desen și, cum se spune, din piatră seacă, scoate viitori caricaturiști, inoculându-le acest microb de care nu vor mai scăpa toată viața. A reușit să aducă la Tg. Jiu un grup de caricaturiști de top, a organizat, împreună cu Horia, un atelier de creație, expoziții, ale ei cu fotografii artistice, ale caricaturiștilor, s-au acordat premii. Bravo Laurei și lui Marian Avramescu, felicitări tuturor!

Să revin la pensiunea unde am fost primiți cu pâine și sare, dar și cu o țuică binevenită de către domnul Grig Dobreanu și de doamna Dobreanu, domnul fiind înveșmântat într-un costum autentic, popular, purtând pe umeri povestea neamului oltenesc. Seara de vineri a fost seara reîntâlnirii. Umoriști, caricaturiști, artiști, personalități locale și din țară. Este de apreciat prezența domnului profesor Adrian Cioroianu, un prieten drag și respectat al umoriștilor, însuși domnia sa un creator de epigramă, prezența lui Costin Enache, un cunoscut și îndrăgit realizator de emisiuni la postul Radio România Actualități, cel care, cu o voce baritonală impecabilă și inconfundabilă, a prezentat gala laureaților. În aceeași seară, domnul Mihai Lungescu, neobosit organizator, ne-a răsfățat cu prezentarea unor valoroși artiști din zonă. Este vorba despre Nicoleta Lătărețu, strănepoata Mariei Lătărețu, instrumentiști foarte talentați și domnul prof. dr. Ștefan Popescu, cel care ne-a făcut o demonstrație de mare maestru în a cânta la instrumente de suflat, cu găuri.

Vremea a ținut cu noi și cu organizatorii. Ziua de sâmbătă, adică a doua zi de festival, a fost înșesată de evenimente.

În curtea pensiunii, focul trosnea sub ceaunele cu tocan, o mâncare specifică zonei, diverși artiști populari și-au etalat creațiile sau au făcut o serie de demonstrații, pentru a promova obiceiurile și tradițiile gorjenești, astfel încât acestea să nu se piardă în timp. Majoritatea celor prezenți au urcat până la capăt pârtia de ski, unde au avut alte surprize, de care nu vă pot relata, nefiind prezentă acolo, din motiv de abandonare. (e vorba de urcatul pârtiei). Sosește și momentul mult așteptat, gala laureaților: alocuțiuni, înmânare de premii câștigătorilor și nu numai (prin generozitatea sponsorilor principali, fam. Lungescu și sora domnului Lungescu, distinsa doamnă, Ioana Ogea) un maraton poetic și o tornadă de hohote, dar și un inedit concurs propus de organizatori. Caricaturiștii s-au întrecut în a crea epigrame, epigramiștii s-au întrecut în a crea desene caricaturale. Daniel, folkistul nostru, a cântat și încântat audiența trezind, în sufletele tuturor, nostalgii, nostalgii. O intervenție de mare clasă a fost cea a lui Gabriel Tilvescu, un tânăr instrumentist care a evoluat la țambal și pe care destinul îl poartă spre culmea succesului.

Îi mulțumim pentru frumosul oferit!

Seara s-a încheiat cu cina festivă și o discotecă specifică anilor '80, o întoarcere în timp și în amintire, pe care am trăit-o cu maximă intensitate. Pentru o parte dintre noi a urmat, în ziua de duminică, o întâlnire literaro-bahico-gastronomică, pe domeniul familiei Lungescu, domeniu de poveste, administrat de dl. Mihai și soția sa Laura, prin pricepere și multă, multă muncă. Felicitări, oameni dragi și vă mulțumim!

Mulțumim pentru tot ce a fost, pentru tot ce s-a întâmplat frumos la Rânca, tuturor celor implicați, în special organizatorilor principali, după cum am mai spus, domnului Mihai Lungescu, Laurei și lui Horia Lungescu, doamnei Ioana Ogea, domnului administrator al domeniului turistic Rânca Ski, membrilor Cenaculului Hohote, și celor ce au contribuit și susținut desfășurarea aceasta măreață a festivalului, o manifestare pe cinste pentru viața culturală din Tg. Jiu.

Felicitări maxime!

Cu considerație,

Daria Dumescu

Dan Norea

În perioada 29-31 mai am participat la Festivalul Național de Satiră și Umor „Hohote”, organizat de Cenacul Umoriștilor din Târgu-Jiu, „Hohote”. Festivalul s-a desfășurat la înălțime, pe Transalpina, la Rânca Ski Resort. „La înălțime” este descrierea cea mai potrivită din toate punctele de vedere. Pe drumul de întoarcere, discutând cu prietenul Ionuț-Daniel Țucă am inclus festivalul în primele trei din toate timpurile.

Ioan Toderașcu

În perioada 29-31 mai 2026, în frumoasa stațiune turistică Rânca, s-a desfășurat a X-a ediție a Festivalului Național de Umor și Grafică Satirică „HOHOTE”, organizat de Cenacul „Hohote” Târgu-Jiu în parteneriat cu Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” și cu Uniunea Epigramaștilor din România. A fost un festival de poveste, unde invitații s-au simțit minunați pe toată durata sa, grație efortului, disponibilității și generozității organizatorilor și sponsorilor. Mulțumim din suflet tuturor, dar în mod special familiei Laura și Mihai Lungescu pentru tot ceea ce ne-au oferit în aceste zile! MULȚUMIM!

Petru-Ioan Gârda

Am beneficiat de o invitație făcută de cenacul HOHOTE din Tg. Jiu, la Festivalul „Hohote”. Evenimentul s-a produs (în special) în Stațiunea Rânca, pensiunea Rânca Ski de pe Transalpina.

De neuitat vor fi întâlnirile cu prietenii epigramaști și caricaturiști de top, recitalurile unor rapsozi celebri, condițiile de cazare și masă, drumețiile, peisajele, festivitatea, cu toate momentele ei umoristice și culturale, micile bisericuțe cu diverși prieteni, degrabă izvorători de vorbe de duh, mai ales la o cană cu vin, toți cei care s-au implicat pentru ca evenimentul să ne rămână în suflet și în memorie.

Sunt sigur că se va scrie mult despre acest eveniment de neegalat...

Claudiu Morariu

*Festivalul Național de Umor și Grafică – Hohote, ediția a X-a
Târgu-Jiu – Rânca, mai 2026*

*Portrete, dans, tradiții și zâmbete în plen,
S-a desenat cu rime și s-a scris mult desen,
Vinul a fost din plin și-un strop apă plată,
Concluzia: „Lungeștii iarăși au făcut-o lată!”*

*Felicitări Laura, Horia și Mihai Lungescu, felicitări Marian Avramescu și toată admirația
pentru efortul depus.*

*Mulțumiri colegilor epigramiști și caricaturiști pentru clipele minunate petrecute
împreună.*

Gabriel Rusu

*Cu mare drag am participat la cea de-a X-a ediție a Festivalului Național de Umor și
Grafică Satirică „HOHOTE”, desfășurată la Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu”
Târgu-Jiu și la Rânca Ski Resort, într-un decor spectaculos, la înălțime... la propriu, în
vârf de munte, dar și la figurat.*

*Alături de colegii prezenți, am avut bucuria să particip la un workshop de desen umoristic
împreună cu copii talentați din Târgu-Jiu. A fost o întâlnire în care inspirația a circulat în
ambele sensuri: noi am venit cu experiența, iar ei ne-au reamintit cât de frumos este să
desenezi fără limite și fără griji. Epigramiștii invitați la festival s-au întrecut pe sine, într-o
veritabilă cavalcadă a inspirației, răsfățând auditoriul cu epigrame, rondeluri sau
madrigaluri de toată frumusețea.*

*Mulțumiri speciale familiei Lungescu – Laura, Horia și Mihai – pentru organizarea
impecabilă a acestui eveniment. Oameni minunați, ei au fost gazde desăvârșite și sponsori
în același timp, demonstrând că un festival reușit, de genul acesta, are nevoie nu doar de
umor, ci și de mult suflet.*

*La „HOHOTE” s-a râs, s-a desenat, s-au legat prietenii și s-au adunat amintiri frumoase.
Iar dacă umorul prelungește viața, după acest weekend cred că ne-am asigurat cu toții
câțiva ani în plus.*

Liviu Stănilă

Mai lungească-mi pare calea

Acum, la-ntors acasă.

Aș vrea să zbor...

Dar efectele ospitalității lor, nu mă mai lasă.

Primul salon, prima expoziție, prima vizită, primul premiu...

Totul de prima clasă!

Mulțumim frumos Laura, Horia și Mihai Lungescu!

Cenacul „Hohote”.

Târgu Jiu-Rânca, sfârșit de mai, 2026.

Sergiu Fărcășanu

MENTIUNE I la Festivalul Național de satiră, umor și grafică „HOHOTE”, ediția a X-a, Târgu-Jiu / Rânca, 29-31 mai 2026. Tema ediției: ski/drumeție pe muntele Păpușa.

Nu am avut doar experiența unui festival de umor, ci a fost o poveste frumoasă între prieteni, cu vin bun, natură, dans și tradiții.

Am participat cu bucurie, alături de copiii premiați, și la un workshop de creație, cu speranța că o nouă generație de artiști grafici va duce caricatura mai departe.

Mulțumesc familiei Lungescu, juriului și sponsorilor pentru minunata organizare și pentru ocazia de a-mi expune lucrările în cadrul Muzeului Județean „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu.

Adrian Cioroianu

#Oltenia de la 1730 altitudine

Dragi prieteni reali & virtuali,

Salutări dintr-o dimineață minunată – de aici, din Oltenia de munte, la #Rânca (#Gorj)! Aici are loc ediția a X-a a Festivalului #Hohote (oltenii au umor, se știe), organizat cu mult suflet și mult efort de familia Laura și Mihai Lungescu – cu #scriitori și #graficieni din toată țara.

Dacă vrei #peisaje elvețiene plus farmecul perfectului simplu, veniți aici! Eu taman ajunsă!

În imagini, fluierașii din comuna învecinată #Polovragi (conduși de primarul localității, Gheorghe Epure) și pârtie de ski din Rânca.

David Valentin

Festivalul de literatură și grafică umoristică organizat de Cenacul „Hohote” din Târgu-Jiu, cu sprijinul unei pleiade de instituții, firme și persoane private din oraș și nu numai, a fost de departe unul din cele mai complete și complexe festivaluri de umor din țară, atât prin anvergura participării, complexitatea scopurilor pe care le-a urmărit și atins, dar și prin locația aleasă, Complexul Rânca Ski patronat de Vasile Mitroi, o locație perfectă pentru asemenea evenimente.

Pe lângă calitatea invitațiilor, printre care nu putem să nu îi amintim pe profesorul Adrian Cioroianu, fost ministru de externe, Costin Enache de la Radio România Actualități, care a fost și moderatorul manifestării, numeroși sponsori, au participat președinți de cenacluri literare din țară, epigramaști de renume, caricaturiști încărcăți de premii locale și internaționale care au fost prezentați publicului de Marian Avramescu.

Mihai, Laura și Horia Lungescu asistați discret de sora lui Mihai, Ioana, în calitate de sponsor principal al festivalului au promovat talente locale și obiceiurile gorjenești, rapsozi locali cu cârți de vizită impresionante care s-au întrecut în a ne desfăta cu cântece atât vocal, dar și în cele mai năstrușnice instrumente muzicale.

Decernarea premiilor a fost un adevărat spectacol de gală unde atât premianții, cât și invitații au dat tot ce a fost mai bun spre deliciul publicului, fiecare fiind recompensat cu câte un premiu simbolic.

Manifestarea s-a terminat cu un adevărat festin și o discotecă cu muzica anilor '80 care s-a încheiat târziu în noapte.

Felicitări Familiei Lungescu in corpore și hohotitorilor gorjeni pentru acest minunat festival, o adevărată manifestare de manual.

În ceea ce mă privește, am primit o mențiune la secțiunea Epigramă, dar importantă a fost participarea și contactul cu atâția oameni deosebiți.

Mirela Grigore

Jos pălăria în fața întregii echipe organizatoare – Cenacul „Hohote”, Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu”, Uniunea Epigraמיștilor din România și vouă, neobosiților coordonatori pe care nu pot să nu-i numesc, cu mare respect și profundă recunoștință: Laura și Horia Lungescu, maestrul Marian Avramescu și tu, dragă Mihai Lungescu! Ați reușit să transformați Gorjul, de la Târgu-Jiu și până în crestele Râncăi, în capitala absolută a umorului de calitate și a graficii satirice. Ce bucurie să vezi un festival care nu doar că adună laolaltă elita epigramei și caricaturii, ci și personalități ca maestrul Adrian Cioroianu, Valeriu Butulescu și atâția alții. Festivalul aduce un mare plus pentru că deschide larg porțile și pentru tânăra generație prin workshop-uri și premii dedicate elevilor. Aceasta este adevărata excelență: să cultivi viitorul cu zâmbetul pe buze! De la rigoarea simezelor din muzeu, până la farmecul absolut al tradițiilor oltenești de la Polovragi, probele ad-hoc de pe Transalpina și tocănița la ceaun la care am salivat (uitându-mă la poze, firesc!!!) totul sună a dăruire și talent, adunate într-un maraton cultural memorabil. ... Să rămâneți mereu la fel de „hohotitori”, inspirați și uniți! Bravo, Gorj! Bravo, Cenacul „Hohote”!

Eliza Pagnejer, elevă – Mențiune

Gigi Bușe

Festivalul Național de Umor și Grafică „Hohote”, ediția a X-a, a fost o reușită

Ediția a X-a a Festivalului Național de Umor și Grafică satirică „Hohote” a început vineri, 29 mai 2026, la Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu și a luat sfârșit duminică, 31 mai 2026, în Stațiunea Rânca din județul Gorj.

Festivalul a fost organizat de Cenacul „Hohote” din Târgu-Jiu, în mod special prin familia Laura și Mihai Lungescu (care este și președintele cenacului) în parteneriat cu Muzeul Județean

„Alexandru Ștefulescu” Gorj din Târgu-Jiu și Uniunea Epigrafiștilor din România, cu sprijinul financiar al unor entități private.

Vineri, în Sala indiană a muzeului au fost prezenți graficieni din toată țara: Marian Avramescu, Victor-

Eugen Mihai VEM, Cristinel Vecerde CRIV, Sergiu Fărcășanu, Gabriel Rusu, Liviu Stănilă, Marcel Claudiu Morariu și Ticuș Bălănescu, membri ai Cenacului „Hohote”: Mihai și Laura Lungescu, Grig Dobreanu, Luminița Săceleanu, Valeriu Butulescu, Grigore Haidău, George Drăghescu, Vasile Munteanu și Gigi Bușe, foarte mulți elevi participanți la secțiunea Grafică satirică elevi, care au venit însoțiți și de părinți. Din partea Consiliului Județean Gorj a fost prezent domnul Prof. dr. Gheorghe Nichifor.

Mesajul de bun venit a fost rostit de către Prof. dr. Victor Albinel Firescu, șef secție de Artă și Etnografie la Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” Gorj, apoi doamna Laura Lungescu a mulțumit graficienilor care au participat la festival și au și expus din lucrările dumnealor în sălile primitoare ale acestui muzeu, și nu în ultimul rând elevilor prezenți, deoarece în programul de azi a fost prevăzută și decernarea premiilor câștigătorilor subsecțiunii de Grafică satirică la categoria elevi sub 18 ani.

Domnul Marian Avramescu i-a prezentat pe graficienii prezenți în sală apoi ne-a invitat să le admirăm și opera expusă în sălile muzeului, iar dumnealui a fost și moderatorul acestui eveniment și astfel a avut loc inaugurarea Salonului național de grafică pentru adulți, dar și pentru elevi, fiind expuse și lucrările elevilor participanți la festival. De asemenea, am admirat și o expoziție de fotografie a doamnei Profesoare Laura Lungescu.

Activitatea a continuat cu un workshop destinat elevilor gorjeni, sub îndrumarea graficienilor prezenți, eveniment organizat de Laura și Horia Lungescu, apoi au fost decernate premiile câștigătorilor subsecțiunii de grafică la categoria Elevi sub 18 ani.

La final, pentru crearea unei atmosfere destinsă și vesele, au intrat în scenă câțiva hohotitori de la Cenacul „Hohote”: Mihai Lungescu, Grig Dobreanu, Valeriu Butulescu, Grigore Haidău și Luminița Săceleanu.

Cea de-a doua parte a festivalului s-a desfășurat la Stațiunea Rânca din județul Gorj. Pensiunea care a găzduit festivalul se numește RÂNCA SKI și este administrată de familia Veronica, Andra, Cătălin și Nicu Mitroi, care au fost gazde extraordinar de primitoare, ospitaliere și au oferit și mâncăruri alese.

Așadar, vineri, 29 mai 2029, începând cu ora 16:00, au început să sosească invitații.

Domnul Mihai Lungescu, după salutul de bun venit, a prezentat auditorului activitatea desfășurată la Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu, al cărui director este domnul Dumitru Hortopan, apoi, ca o noutate pentru acest festival, a propus un concurs ad-hoc. „Vă propun un concurs ad-hoc pentru mâine, dar pe alte reguli. Nu pe regulile cunoscute de dumneavoastră. Tema concursului va fi Rânca schi. Rânca Ski este denumirea acestei generoase pensiuni conduse de familia Mitroi, căreia îi mulțumim pentru amabilitate. Rânca este stațiunea aceasta, iar schiul este sportul de iarnă pentru care urcă mii de sau poate zeci de mii de turiști în fiecare an la Rânca. Deci tema este Rânca schi. A doua precizare. Tema este obligatorie pentru toți participanții și concursul nu este opțional. Toată lumea intră în competiție. A treia precizare. Umoriștii au obligația să depună o lucrare grafică, un desen. Deci fiecare umorist va face un desen pe tema Rânca schi. Toți graficienii, atenție, toți graficienii pregătesc o epigramă, un catren pe tema Rânca schi”. După discuții au fost făcute următoarele precizări: „Pentru epigramă sau catren, trebuie să apară cuvântul Rânca sau cuvântul schi, oriunde în textul lor. Pentru însoțitori. Ei au de asemenea obligația să depună materiale în concurs. Însoțitorul unui epigramist va depune un desen, iar cel al unui grafician va depune o epigramă sau un catren, pentru a nu fi influențați de parteneri. Coli și creioane vor fi date de către maestrul Marian Avramescu. Lucrurile se depun până sâmbătă la ora 17:00”.

A salutat prezența domnului Costin Enache, realizatorul emisiunii „Vatra Luminoasă” de la Radio România Actualități, care va fi și prezentatorul festivității de premiere a umoriștilor, iar la graficieni va fi maestrul Marian Avramescu.

De asemenea, a salutat și prezența domnului Prof. univ. dr. Adrian Cioroianu, căruia i-a dedicat următoarea epigramă: „*A fost ministru, senator / La Digi-n distribuție / Și-a devenit hohotitor / Frumoasă evoluție!*”.

La rândul său, istoricul Adrian Cioroianu i-a mulțumit gazdei, Nicu Mitroi, pentru ospitalitate, familiei Lungescu pentru invitație și tuturor celor prezenți într-un număr așa de mare la festivalul care a devenit, ad-hoc, și o tabără de creație. Și cum dumnealui îi face plăcere să vorbească despre istorie a punctat și acest lucru: „Să știți că într-un fel, noi facem cu toții istorie. Acest eveniment frumos va rămâne în istorie. Iar dacă noi ne bucurăm de pace într-un astfel de loc minunat, în același timp aflăm despre drone care, să sperăm că accidental, au pătruns pe teritoriul României, iar una a lovit un imobil din Galați și a rănit două persoane, mamă și copil. Noi suntem norocoși că ne bucurăm de astfel de clipe magice cu artiști cum e talentatul instrumentist Ștefan Popescu.”

Și, cum ospitalitatea în Gorj este la ea acasă, după întâmpinarea invitaților cu pâine și sare, a urmat să ne încante și o trupă de muzicanți autentici condusă de renumitul instrumentist Ștefan Popescu, profesor doctor în instrumente muzicale, însoțit de solista Nicoleta Lătărețu, urmașa Mariei Lătărețu, violonistul Andrei Carcalicea, dirijorul Ansamblului Folcloric „Maria Lătărețu” și Constantin „Coco” Stana, profesor de percuție. Și am mâncat, am jucat și am băut, trei ore cheful a ținut!

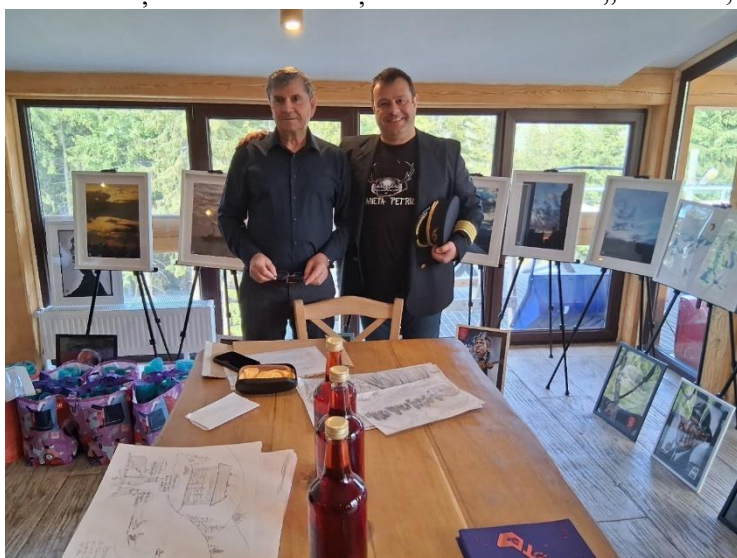
Sâmbătă dimineața, după micul dejun, a sosit de la Polovragi, județul Gorj, Ansamblul folcloric „Cheile Oltețului” – seniori, condus de Gheorghe Epure, primarul comunei, avându-i în componență pe fluierașii: Gheorghe Popescu, Ilie Carcalicea, Mituță Gheorghe, Roșu Ion (Oane) și băcițele: Maria Dinoiu și Roxana Crețu. La propunerea organizatorilor ne-au prezentat un program artistic în vârful pârtiei de schi. Și, ca un făcut, vântul și-a umflat foalele, a început să lege cabinele de la teleschi și am fost nevoiți să urcăm pârtia pe jos. Pe la jumătatea acesteia a venit o rafală puternică ce era cât pe ce să ne doboare la pământ. Unora le-au zburat pălăriile, iar pe alții, mai firavi la trup și plete-n vânt, i-a „zburat” înapoi la pensiune. Voia bună a fost întreținută și de glumele unor participanți și recitalul de muzică folk susținut de poetul ieșean Daniel Bratu.

După o fotografie de grup în vârful pârtiei de schi, am coborât la pensiune mai mult cu ajutorul rafalelor de vânt.

Deschiderea festivalului a fost făcută de epigramistul Mihai Lungescu, președintele Cenaclului „Hohote” și al Festivalului Național de Umor și Grafică satirică „Hohote”, ediția a X-a. „Maestrul Costin Enache va prezenta premიაții, iar doamna Laura Lungescu va înmâna diplomele și premiile. Vom începe cu secțiunea Epigramă, vom continua cu Poezia, apoi cu Grafica satirică, după care le vom înmâna diplome de participare celor prezenți în sală”, a precizat domnul Lungescu.

Domnul Costin Enache – realizatorul emisiunii „Vatra Luminoasă” de la Radio

România Actualități, emisiune despre oameni și locurile lor, datorită căreia a ajuns și la Râncea – a avut onoarea să prezinte, în premieră, și Festivalul Național de Umor și Grafică satirică „Hohote”, ediția a X-a, după ce, de câțiva ani, îl prezintă pe cel de la Mizil. Înainte să înceapă festivitatea de premiere, am ascultat o suită de piese interpretate la țambal de către tânărul gorjean Gabriel Tîlvescu, student al Conservatorului din Craiova.

La secțiunea Epigramă, au fost impuse două epigrame cu tema: „Pe cont propriu” și o epigramă fără temă, dar și un madrigal despre Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului. Premiații acestei secțiuni au fost:

– Premiul 1: Laurențiu Ghiță, cu motto-ul „Pe IBAN-ul propriu” și epigramele: „Realitate”, „Profesie”, „Paradox” și „Istoricul Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului”.

– Premiul 2: Florin Rotaru, cu motto-ul „Cioplitorul de cuvinte” și epigramele: „Iubita, la despărțire”, „Principii de viață”, „Dificultăți” și „Istoricul Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului”.

– Premiul 3: Petru Ioan Gârda, cu motto-ul „Războiul de Independență” și epigramele: „Pe cont propriu? Ușor de zis”, „Propunerea fiului”, „Conformare” și „Alexandru Ștefulescu a întemeiat Muzeul Gorjului”.

– Mențiune 1: Liviu Gogu, cu motto-ul „Dintre sute de catarge” și epigramele: „Politicieni”, „Chiar de soața-i casnică...”, „În politică și-n piață” și „Personalități gorjene”.

– Mențiune 2: Constantin Moldovan, cu motto-ul „Prietenia rămâne oglindirea în alter ego” și epigramele: „Lovit de soartă”, „Sunt pe cont propriu”, „Idilă pe litoral” și madrigalul „Alexandru Ștefulescu, întemeietorul Muzeului Gorjului”.

– Menține 3: Valentin David, cu motto-ul „Ho, ho, ho” și epigramele: „Avutul obștesc”, „La comun”, „Suprasarcină” și „În pas cu vremea”.

La această secțiune au participat 57 de concurenți.

La secțiunea Poezie umoristică, a fost impusă o poezie epigramatică în patru strofe, la tema „Pe cont propriu”. Laureții acestei secțiuni au fost:

– Premiul 1: Daria Dumescu, cu motto-ul „Narghilea” și poezia „Destin”.

– Premiul 2: Liviu Gogu, cu motto-ul „Dintre sute de catarge” și poezia „Familie... pe cont propriu”.

– Premiul 3: Nicolae Bunduri, cu motto-ul „Cont închis” și poezia „Pe cont propriu”.

– Mențiune 1: Cătălina Orșivski, cu motto-ul „Capra neagră” și poezia „Of, viața mea”.

– Mențiune 2: Ioan Moraru, cu motto-ul „Ciur” și poezia „Atitudine politicianistă”.

– Menține 3: Daniel Bratu, cu motto-ul „La curțile dorului” și poezia „Pe barba lui”. La această secțiune au participat 35 de concurenți.

La secțiunea Grafică Satirică Adulți, a fost ca temă: „Schi/drumeție/pe(cu) Păpușa” și „Părtia fără sfârșit”. Păpușa este un vârf muntos și în stațiunea Rânca, județul Gorj.

Prezentarea laureaților acestei secțiuni a fost făcută de maestrul Marian Avramescu, președintele juriului, care a fost prezentat astfel: „*Grafician celebru, creator, / Model de viață și hohotitor, / Cultivă-n tot ce face pitorescu, / Acesta e maestrul Avramescu*”.

Înainte de a prezenta laureații, a transmis un scurt mesaj prin care a atins un punct sensibil pentru cultură, spunând că festivalurile de grafică și epigramă sunt pe cale de dispariție. Unul câte unul, pier. Dar la Gorj s-au găsit organizatorii și sponsorii care trebuie pentru a ține aprinsă făclia unor astfel de festivaluri. Apoi i-a invitat pe laureați să-și ridice premiul, astfel:

Premiul 1: Liviu Stănilă, premiul 2: Cristinel Vecerde CRIV, premiul 3: Gabriel Rusu, mențiune 1: Sergiu Fărcășanu și Cornel-Marin Chiorean, mențiune 2: Marcel-Claudiu Morariu și Victor Eugen Mihail-VEM, mențiune 3: Horia Crișan și Mihai-Gabriel Boboc. Au participat cu lucrări 16 graficieni, iar șapte au fost prezenți la Gorj. Din nefericire, Victor Eugen Mihail-VEM, de la Bacău, a trebuit să plece de urgență acasă deoarece i-a murit mama.

După un nou recital al studentului Gabriel Tâlvescu, a urmat înmânarea diplomelor de participare: Florina Dinescu din Ploiești, Ionuț-Daniel Țucă din Constanța, Silvia Horga din Orăștie, Valentin Ursu din Ploiești, Adela Cotul din Bistrița Năsăud, Sanda Nicucie din Iași, Grigore Cotul din Bistrița Năsăud, Radu Păcurar din Cluj-Napoca, Alexandru Hanganu din Brăila, Mihai Frunză din Brăila, Vasile Vajoga din Iași, Ioan Toderașcu din Costești, județul Vaslui, Laurențiu Bădicioiu din Mizil, Lucian Perța din Vișeu de Sus, Maramureș, Janet Nică din Ostroveni-Dolj, care a spus următoarea epigramă: „*Noi făcurăm festivaluri, / Ce făcură valuri, valuri. / Dar acum ca niciodată, / Cu Lungescu-o facem lată.*” Și au intrat în scenă membrii Cenaclului „Hohote”: Mihai Lungescu, Grig Dobreanu, Luminița Săceleanu, Nelu Vasile din Turburea Gorj și jurnalistul Gigi Bușe.

Și cum de față era și domnul Adrian Cioroianu, moderatorul l-a invitat la microfon. Acesta a mulțumit din nou familiei Lungescu „*pentru acest prilej de întâlnire a dumneavoastră, creatori, oameni de litere și artiști graficieni. Mă simt onorat de fiecare întâlnire pe care o am cu oameni ca dumneavoastră, pentru că îmi dau un sentiment foarte tonic*”. Apoi a vorbit despre acest fascinant drum care este Transalpina.

Festivitatea a continuat cu premiarea însoțitorilor și o nouă intervenție muzicală a lui Gabriel Tâlvescu, după care a urmat premiarea desenelor în cadrul concursului ad-hoc. Marea majoritate a desenelor, fiind făcute de epigramiști, au fost însoțite și de epigrame. Domnul Marian Avramescu, președintele juriului a prezentat desenele câștigătoare iar cei care și le-au recunoscut au venit să-și ridice premiul. Locul 1 a fost câștigat de poetul și epigramistul hunedorean Valentin David, locul doi de Grigore Cotul din Bistrița-Năsăud, iar locul trei de Vasile Vajoga din Iași. La secțiunea epigramă, unde au participat graficienii, domnul Petru Ioan Gârda din Cluj Napoca, președintele juriului, a prezentat următorul catren intitulat Epigonii: „*Interesant c-acești urmași, / De Eminescu și de Micle, / Să faci-n sală patru pași, / Și se lovesc de două sticle.*” În continuare a citit epigramele câștigătoare, iar autorii au venit să primească premiul. Locul 1 a fost obținut de Marcel-Claudiu Morariu din Târgu-Mureș, locul doi de Liviu Stănilă, și locul trei de Gabriel Rusu din Târgu-Mureș.

Festivitatea s-a încheiat cu prezentarea câtorva momente comice realizate de Gabriel Tâlvescu, cel care l-a imitat pe actorul Gheorghe Dinică și cu un recital de muzică folk realizat de poetul ieșean Daniel Bratu.

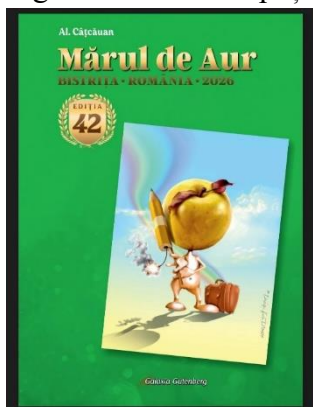
Cea de-a zecea ediție a Festivalului Național „Hohote” s-a încheiat oficial duminică dimineața, ultima zi a lunii mai a anului 2026, lăsând în urmă amintiri memorabile, legături culturale consolidate și promisiunea unei ediții viitoare cel puțin la fel de reușite.

CRONICI ALE FESTIVALURILOR DIN ȚARĂ

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE SATIRĂ ȘI UMOR „MĂRUL DE AUR”

Bistrița, 3-4 aprilie 2026

coordonat de același neobosit amfitrion Alexandru Cățcăuan (ce pare obligat să mai organizeze încă cel puțin 20 de ediții). Sănătate și putere de muncă!

Festivalul debutează cu cea mai mare expoziție de grafică satirică, cu participare națională și internațională, anul acesta fiind inclusă și categoria elevilor. Salonul impresionează prin multitudinea lucrărilor expuse, dar și prin densitatea artiștilor pe metru pătrat, în frunte cu actorul-caricaturist-epigramist Horațiu Mălăele, secondat de Marian Avramescu, Lucian Dobârtă, Gabriel Rusu, Liviu Stănilă, Sergiu Fărcășanu ș.a. Cu siguranță voi fi subiectivă și voi sublinia participarea cu o expoziție impresionantă a lui Horațiu Mălăele (cu un aer distins, într-o mare de mulțime curioasă, ședințe foto și dialoguri interminabile), iar acest subiectivism vine din dorința de a evidenția că maestrul este... gorjean de-al nostru!

Premierea caricaturiștilor naționali și internaționali a fost făcută de către președintele juriului Marian Avramescu, într-o notă de umor serios, menit să creeze atmosferă extrem de plăcută. Emoționată de aceste trăiri de care am parte doar aici, la Bistrița, intensitatea a fost și mai mare când am fost chemată să primesc diplomele elevilor gorjeni participanți la concursul de grafica satirică, parcă fără număr. Aș menționa numele câtorva:

Alexandru-Ștefan Condeescu, Alexia-Ioana Ciobanu, premii de excelență, Eliza Pagnejer și Gabriela-Lavinia Băran.

Tot în sala expoziției a urmat și premierea participanților la concursurile de epigramă, proză umoristică și volume publicate, mare parte prezenți în sală.

Ziua de vineri părea fără de sfârșit. După cele întâmplare mai sus ne-am deplasat spre o nouă locație unde lansările de carte s-au împletit cu istoria de-acum celebrelor produse din Țuică, marca Zetea, prezentată chiar de proprietarul afacerii, seara încheindu-se cu degustări de Țuică la binemeritata cină.

În dimineața zilei de sâmbătă, conform tradiției, ne-am deplasat la Stațiunea Pomicolă MĂRUL DE AUR, unde s-au pornit dialoguri interminabile în sala de ședințe (cu sau fără subiecte epigramatice), iar concursul ad-hoc și-a desemnat câștigătorii. După premierea și încoronarea (cu mere conform tradiției), în hol, ca de fiecare dată, și-au dovedit măiestria caricaturistii Marian Avramescu și Cristinel Vecerdea-CRIV, pândindu-ne, parcă, să nu scăpăm neimortalizați de frumosul lor condei și de talentul nemărginit.

Socializarea în sala în care platourile cu gogoși ne așteptau calde pe masă, s-a întins pe o bună bucată de timp, cu greu reușind să părăsim locația pentru pozele de grup și întoarcerea la hotel.

Festivitatea de premiere a continuat la Palatul Culturii sau Centrul Municipal pentru Cultură „George Coșbuc”, unde au fost prezentate diverse momente artistice realizate de

amatori, dar și de profesioniștii Costel Pătrășcan, Radu Pietreanu și Cosmin Natanticu. În hol se afla expoziția de grafică și acuarelă a lui Marian Avramescu, pus iarăși pe caricatură alături de CRIV. Socializarea și pozele de grup nu au lipsit nici de această dată. Încărcați cu poveștile din seara aceea, încolonați am plecat spre hotel, dar nu înainte de a ne bucura de frumusețea parcului municipal, pe care l-am traversat. Cina festivă a încheiat capitolul de anul acesta.

Duminica, după micul dejun și după un mic rezumat al festivalului, făcut la cald cu domnul Alexandru Cățcăuan, ne-am îmbarcat în mijloacele de transport, dar nu înainte de repetate îmbrățișări, promisiuni de revenire și mulțumiri adresate neobositului organizator, care ne-a condus amabil, parcă pentru a se asigura că plecăm și nu rămânem până la următorul festival.

Am revenit acasă cu multe bucurii sufletești, cu diplomele elevilor gorjeni participanți la secțiunea de grafică, cu premiul al doilea obținut de colega de cenaclu Calotă Rodica, (prezentă la festival și partenera noastră de voiaj alături de soțul său), cu mențiunea la concursul de epigramă, obținută de Doru-Mihai Lungescu și cu satisfacția primei mele participări la concursul de proză scurtă, clasată pe locul 12.

Felicitări organizatorilor, viață lungă festivalului!

Laura Lungescu

FESTIVALUL NAȚIONAL DE SATIRĂ ȘI UMOR „ZÂMBETE ÎN PRIER”

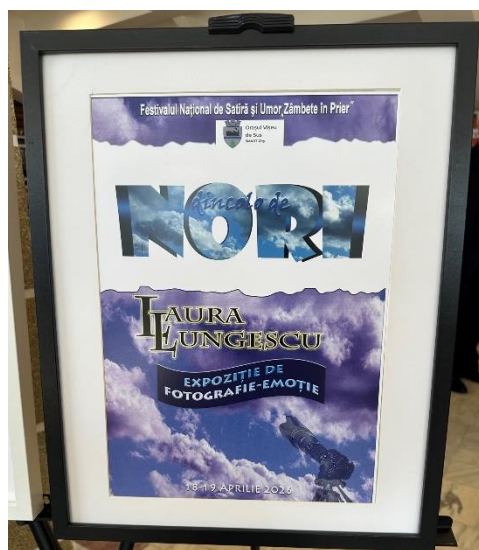
**Vișeu de Sus, Maramureș,
17-19 aprilie 2026**

După Sărbătorile de Paște, într-o zi de joi, odihniți și nerăbdători să mergem într-o zonă geografică diametral opusă nouă, cu frumuseți peisagistice numai bune de pus în rama sufletului, am pornit entuziasmați într-o nouă călătorie spre... Vișeu de Sus. Drumul a fost destul de lung, dar nu atât de greu, la gândul că vom revedea oameni frumoși, prieteni și locuri primitoare. Spre miezul nopții, când tocmai se încheiase activitatea pensiunii, gazda ne-a primit cu chip zâmbitor, punându-ne la dispoziție întreg localul pentru înrămarea fotografiilor ce urmau să fie expuse a doua zi.

Vineri, în prima zi de festival, am fost preluați cu mare grijă de cel mai mare parodist din țară, organizatorul cu energie inepuizabilă – Lucian Perța. Am intrat repede în program, mergând la Casa de Cultură unde, pe holul de la intrare, urma să panotăm expoziția de grafică a lui Marian Avramescu și expoziția de fotografie „Dincolo de Nori” a Laurei Lungescu (eu). Totul contra cronometru. La ora 12, holul central a fost luat cu asalt de elevi de liceu din localitate, însoțiți de profesori. S-a râs copios, s-au pus întrebări, s-au făcut poze peste poze, iar Marian Avramescu nu s-a oprit din caricaturizat. Înălțătoare momente prin emoția creată între generații!

Am revenit la pensiune unde, unul după altul, au început să apară umoriștii invitați. După schimbul de saluturi cu prietenii veniți din toate colțurile țării am pornit să vizităm locurile din imediata zonă a pensiunii. Tocmai înfloriseră pomii, iar mireasma lor era îmbătătoare. Tabloul era completat de verdele crud al ierbii, iar norii spectaculoși întregeau imaginea. Din loc, în loc, oile, caii sau păsările intrau și ele în imaginea descrisă. Reîntoarcerea la pensiune mi-a dat prilejul să fac poze realizând niște cadre superbe, dată fiind frumusețea curții pensiunii în care eram găzduiți. Seara s-a încheiat cu cina în care epigramiști și neepigramiști s-au duelat la concursul ad-hoc, evident pentru premii... lichide!

Sâmbătă dimineața, am pornit spre aceeași Casă de Cultură, recent renovată, zăbovind câteva minute în expoziție pentru o nouă rundă de fotografii. Sala de spectacol, în haine noi, și-a deschis larg ușile pentru umoriștii prezenți, grupurile folclorice care urmau să urce pe scenă și spectatori. Sub coordonarea neobositului

Lucian Perța și în prezența primarului localității, Dl. Vasile Coman și a viceprimarului Marius Andreica s-a pornit spectacolul de gală. Au urcat pe scenă grupuri de copii, în costume tradiționale, care ne-au cântat și încântat cu talentul lor muzical și actoricesc. Au urmat grupurile de seniori și s-a trecut la festivitatea de premiere a câștigătorilor concursurilor din festivalul Zămbetelor în Prier, moment mult așteptat de cei prezenți.

S-a recitat, s-a aplaudat, s-au făcut poze noi, s-au înmănat diplome, nelipsitul lapte de pupăză și chiar pupăza din... aluat de grâu! În tot acest interval, neobositul Marian Avramescu realiza caricaturi pe bandă în holul de intrare.

Seara, la pensiune, s-au depănat amintiri și lumea s-a încins la joc și voie bună. N-a lipsit concursul ad-hoc de epigramă, la premii punând umărul, sau mai bine zis buzunarul, oficialitățile participante.

Plecarea din Vișeu ne-a emoționat și mai mult ca venirea. Prin voința parodistului-artist Lucian Perța, toți participanții au plecat acasă cu o operă realizată de domnia-sa, din ramuri de copac, piatră sau alte materiale naturale, aleasă după placul fiecăruia. Mare curaj pe artist să ne dea voie să intrăm în prețiosu-i atelier!

Am revenit acasă cu două trofee: premiul al doilea la epigramă și premiul al treilea la parodie, obținute de Doru-Mihai Lungescu.

Felicitări organizatorilor, viață lungă festivalului!

Laura Lungescu

ÎNTÂLNIREA UMORIȘTILOR Brăila, 24-26 aprilie 2026

Dacă la festivalul din toamnă a fost o adevărată provocare să ajungem, din cauza unui vânt cumplit, de data aceasta provocarea a constat în faptul că, în Gorj, la Turceni, în dimineața zilei de vineri 24 aprilie, se organiza festivalul de umor pentru copii „Al. C. Calotescu Neicu”.

După ore bune de spectacol, expoziție foto și de caricatură, jurizare și premiere, ne-am urcat în mașina plină până la refuz de bagaje (orice drum, în orice parte a țării, trece – pentru noi – prin București), și am plecat cu destinația clară – Brăila! Ne-a ajutat natura cu peisajele ei minunate, lanurile superbe de rapiță într-un galben invidiat, poate, și de Van Gogh, cu cerul brăzdat de nori în diferite forme și culori. Cu gândul la copiii talentați pe care tocmai i-am admirat și apreciat, dar și dornici de o reîntâlnire cu oamenii dragi din epigramă și din alte genuri literare, timpul a trecut mult mai repede decât am fi crezut. Am ajuns direct la cină, primiți cu aceeași căldură și afabilitate de cei doi organizatori, Alexandru Hanganu și Mihai Frunză. Orele de povești au alungat oboseala, târziu în noapte retrăgându-ne spre camere.

Sâmbătă dimineața, organizatorii, plini de surprize, în locul plimbării cu vaporelul, ne-au oferit un tur al străzilor din centrul orașului cu cele mai frumoase clădiri de patrimoniu, în compania unui ghid specializat. Brăila este singurul oraș din România care încă mai păstrează un ansamblu de 172 de centre de patrimoniu cultural-național cu 2.000 de imobile vechi, case și palate, conace boierești care au dat nume urbei și au făcut din aceasta un oraș de poveste. Personal, bucuria a fost și mai mare pentru că îmi propusesem câteva ședințe foto pe această temă.

Ajunși la hotel, am servit prânzul, iar o mică odihnă ne-a prins bine tuturor.

La vremea amiezii, sub directa coordonare a lui Mihai Frunză, în pași mărunți și cu privirile pironite pe tot ce se ivea la orizont, am plecat spre Casa Umorului Desenat, pentru festivitatea de premiere. Gala Laureatilor a reunit câștigătorii concursului lansat în luna

februarie, selectați dintre umoriști din România, Republica Moldova și Croația, care au înscris în competiție 98 de lucrări, repartizate pe cele trei secțiuni: „Umor pe rime” (tema: *Greșeli*), Proză scurtă și Aforisme (cu tema comună: *Obrăznicie*).

În deschiderea evenimentului, publicul a avut ocazia să participe la vernisajul expoziției de caricatură „Să râdem... din nou”, semnată de artistul plastic Florin-Gabriel Călin.

Profesorul Florin Lazăr, cantautor, împreună cu organistul Dumitru Vasilescu și interpreta Viorica Mogoș au oferit publicului un program artistic de înaltă clasă.

În cadrul galei, scriitorul Mihai Frunză, umorist, a venit în fața spectatorilor cu volumul de proză umoristică „Carte de colorat cuvintele”, moment care a dat ocazia unor comentarii savuroase și unor plăcute ironii epigramatice.

Jurnalista Roxelana Radu, din Buzău, a moderat cu profesionalism evenimentul, aducând galei un mare plus, făcându-l memorabil.

Am apreciat organizarea impecabilă care i-a avut protagoniști pe aceiași Alexandru Hanganu, Mihai Frunză și Mircea Ciucașu, directorul Casei de Cultură și de Agrement „Chira Chiralina” Brăila, în care stăpânul absolut a fost publicul, într-o simbioză totală cu umoriștii. Felicitări sincere!

Cina bogată culinar și muzical a dat din nou tonul veseliei, poveștilor frumoase și dorințelor revederii la noi festivaluri, din păcate tot mai greu de organizat.

Am pornit spre casă duminică dimineața, cu sufletele pline de încântare și cu premiul I obținut de Mihai-Doru Lungescu.

Felicitări organizatorilor, viață lungă festivalului!

Laura Lungescu

FESTIVALUL NAȚIONAL DE EPIGRAMĂ „CÂT E BUZĂUL DE MARE” 8-10 mai 2026

La începutul lunii Florar, când miresmele se adună într-o horă a salcânilor, narciselor și bujorilor galbeni (pe care eu i-am descoperit pentru prima dată în Buzău), am fost invitați să participăm la Ediția a XXVII-a a Festivalului Național de Epigramă CÂT E BUZĂUL DE MARE, care se desfășura sub logo-ul

UMOR CU PELIN DE MAI, fapt care ne-a bucurat și determinat să ne îndreptăm cu nerăbdare spre frumosul oraș. Venind din București, drumul a fost extrem de bun și de scurt, iar partea de autostrăzi era vizibil îmbunătățită față de anii precedenți.

Am ajuns vineri în jurul prânzului la hotelul Pietroasa, un hotel așezat în Piața Dacia din centrul orașului, cu o vedere superbă spre Palatul Comunal, cu oameni amabili și camere primitoare. Am fost întâmpinați de domnul Mihai Sălcuțan, amfitrionul acestui festival longeviv. De data aceasta am avut bucuria de a panota expoziția mea de fotografie pe holurile generoase ale hotelului.

Începând cu ora 16:30, în Sala de conferințe a hotelului, a început dezbateră CU UMORUL NU E DE GLUMIT, condusă de Președintele Uniunii Epigramiștilor din România, Dl. George Corbu, care a decernat premiile UER pentru anul 2025. Premiile se regăsesc pe site-ul UER, secțiunea Comunicate UER. Cenaclul HOHOTE se remarcă prin obținerea a trei distincții:

- Premiul Opera Omnia, obținut de Janet Nică;
- Premiul pentru continuitate și consecvență în promovarea epigramei românești (peste 25 de ani: 1999-2025), obținut de Nelu Vasile;
- Premiul pentru punerea în valoare a speciilor umoristice și a divertismentului, pentru calitatea prezentării grafice și tipografice, pentru preocuparea constantă față de istoria cenaclului și a UER, obținut de revista HOHOTE.

Domnul Mihai Sălcuțan a pus în discuție aspecte din viața organizatorică, a prezentat programul festivalului și a invitat participanții la discuții.

A urmat cina, servită într-un mod elegant, de parcă bucătarul a fost pictor, farfuriile fiind ornate cu cele mai vii culori, reușind să ne pună imaginația la încercare.

Sâmbătă dimineața, după micul dejun și fotografiile din Piața Dacia, am pornit să

vizităm Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic „Aurel Vlaicu” – Școala de Instruire Interarme a Forțelor Aeriene, din localitatea Boboc.

Am aflat multe lucruri noi, am vizitat spații cu specific aeronautic, am descoperit profesioniști care știu să-și facă meseria cu plăcere și dăruire.

Masa de prânz ne aștepta în același loc prietenos, unde arta servirii și porțiile generoase ne-au cucerit din

nou. Ne-am retras în camere pentru încărcarea bateriilor în așteptarea galei laureaților.

Și gala a venit: începând cu ora 17, în Sala Mare a Consiliului Județean, pentru o seară, umorul s-a întâlnit cu inteligența și eleganța cuvântului. Spectacolul a fost prezentat de Dl. Mihai Sălcuțan alături de Cristina-Maria Nicolae, prezentatoare și interpretă. Umoriștii prezenți și-au prezentat cele mai bune creații într-o sală aproape plină, dornică de umor de calitate. Recitalul muzical a fost susținut de Corina Țepeș și Costi Burlacu.

Cina festivă s-a desfășurat în restaurantul aceluiași hotel, încununând o zi plină de evenimente frumoase.

După micul dejun și îmbrățișările aferente, am pornit spre casă cu mențiunea obținută la secțiunea Epigramă de către Doru-Mihai Lungescu.

Precizăm că organizatorii au decis să nu acorde premiile I, II și III.

Felicitări organizatorilor, viață lungă festivalului!

Laura Lungescu

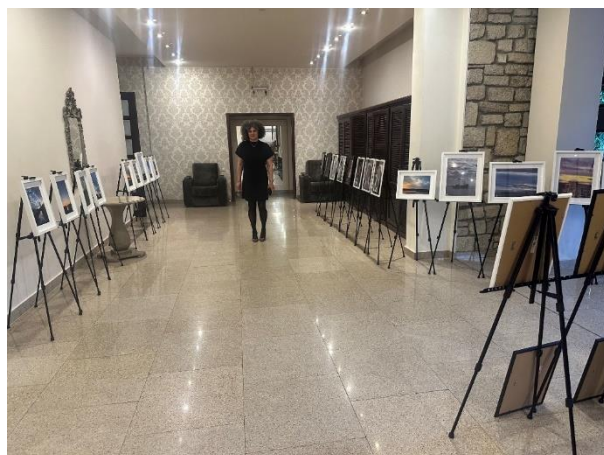
**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE LITERATURĂ UMORISTICĂ
„SCÂRȚ-UMOR”
Iași, 5-7 iunie 2026**

După zilele trăite cu atâta intensitate în compania dragilor noștri musafiri din toată țara, cu ocazia festivalului de la Târgu-Jiu și Râncea (prelungit cu o mică oprire la Albeni, pentru certificarea calității viei din care rezultă licoarea rubinie), am pornit cu mare entuziasm spre inegalabilul târg ieșean, la Festivalul internațional de literatură umoristică SCÂRȚ-UMOR. Orașul poate fi definit ca simbolul iubirii eterne, deoarece atrage în Parcul Copou, sub celebrul tei eminescian, valuri de îndrăgostiți și totodată ca patrie a literaturii, dat fiind faptul că aici au scris Mihai Eminescu, Ion Creangă, Mihail Sadoveanu, George Topîrceanu... Daniel Bratu, Sanda Nicucie, Vasile Vajoga, Daria Dumescu și lista ar putea continua. Orașul, străjuit de cele șapte coline creează o stare de melancolie profundă, este un muzeu în aer liber, iar arhitectura, ca o poezie, culminează cu Palatul Culturii, o bijuterie neogotică emblematică, înălțată maiestuos spre cer.

Drumul nu a fost așa de greu pe cât am fi crezut deoarece, pentru noi, toate plecările au escală la București. Dar de data aceasta, au fost două. De la Costești, l-am preluat pe Ioan Toderășcu, zis Todo, care mergea spre aceeași destinație. Motelul Bucium, locul de cazare părea desprins din nori, poziționarea și peisajele ce puteau fi admirate erau fără egal. Chiar și din balconul camerei privești te îndemna la visare...

După îmbrățișările și pupăturile datorite de neobositele gazde Sanda și Daniel a trebuit să ne facem repede utili prin panotarea expoziției de caricatură a lui Marian Avramescu și de fotografie a Laurei Lungescu (a mea), într-un spațiu extrem de generos și de o eleganță aparte. În scurt timp, sala cu vedere superbă spre oraș, pregătită cu mare atenție, s-a umplut de invitați. Joviali, au creat atmosfera perfectă pentru o seară deosebită. Ingredientele au fost: dialogurile spirituale, concursul ad-hoc, bucatele alese și muzica perfectă pentru a nu ne lăsa să stăm prea mult pe scaun. Cu greu am părăsit ringul, pentru un pat odihnitor!

Sâmbătă, după micul dejun copios, oaspeții au fost conduși spre o zonă de belvedere, de unde aveau Iașul la picioare. Dar eu și Mihai (jumătatea mea), am alergat spre Palatul Braunstein, unde urma să se desfășoare programul propriu-zis al festivalului, să transferăm expoziția prezentată cu o seară în urmă la motelul Bucium. Locația ne-a permis să o așezăm într-un mod inedit, care dădea senzația unei mai mari apropieri de participanți. Cupola Palatului îți conferea privilegiul de a fi la înălțime și prin rafinamentul și bunul gust al organizatorilor. Cele două lansări de carte au dat tonul manifestării în care neobositul

Daniel Bratu și-a prezentat volumul „Șapca lui Bâlici”, iar Vasile Vajoga, volumul „Simeze – Tablouri din cuvinte”. Evenimentul a fost salutat de primarul municipiului, Dl. Mihai Chirica. A urmat premierea, pe secțiuni, într-o manieră relaxantă și plină de voie bună. Timpul s-a scurs cu o viteză uimitoare, dar toți participanții au reușit să se exprime după bunul plac (motiv pentru care organizatorii au solicitat prelungiri!), invitații Costel

Pătrășcan și Cezar Popescu înțelegând situația și regândind programul, raportat la timpul rămas. Așa-i cu epigramiștii, poeții, scriitorii! Sunt oameni vorbăreți, greu de oprit! Exemplul cel mai elocvent este Mihai Lungescu, aflat într-un dialog continuu cu amfitrionul acestui eveniment, Daniel Bratu, dialog în versuri ce lasă de fiecare dată loc dreptului la replică. Poezia „Bratu cu chitara” este dovada acestor provocări începute de Daniel la Festivalul „Ion Cănașoiu” din toamna anului trecut. Savuroasele replici între cei doi au destins sala, au smuls râsete și ropute de aplauze.

După-amiaza ne-am petrecut-o la frumoasa familie Lili și Oleg Spânu, în locația deja știută de anul trecut, dar parcă și mai arătoasă prin munca neîncetată a acestora. Gazde perfecte într-o locație de poveste, ei ne-au pregătit tot felul de preparate cu specific moldovenesc care, fără îndoială, nu au concurență la vreun alt festival. Interesant de remarcat faptul că aceleași persoane talentate din epigramă și poezie au pus umărul la realizarea bucatelor, fiecare participând cu ceva: Sanda Nicucie cu sarmale și cornulețe, Daria Dumescu cu gustoasele și frumoasele torturi, Lili Spânu cu kilogramele de salată boeuf, Oleg Spânu cu frigăruile proaspete, iar Daniel Bratu... cu ambianța.

Nu au lipsit epigramele, poezia, fabulele, concursul ad-hoc, replicile savuroase Daniel-Mihai, caricaturile neobositului Marian (fără căpușă anul acesta!), dar cu o listă imensă de doritori, Daniel cu chitara, și multe reprize de dans și de ședințe foto într-un

peisaj perfect. Spre miezul nopții cu greu ne-am despărțit de așa gazde și locuri minunate și, printr-o ploaie torențială, în care cu dificultate distingeam carosabilul, am ajuns la hotel.

Anevoioasă a fost trezirea, dar drumul lung pe care trebuia să-l parcurgem ne obliga să fim matinali.

La micul dejun am fost așteptați de Sanda și Daniel, gazde amabile, atente ca totul

să fie bine până în ultimul moment. Ne-am îmbrățișat și ne-am despărțit cu speranța că ne vom revedea în curând.

Dar întâlnirea cu marele oraș nu se încheiase. Alături de Todo, care urma să ne fie partener de drum până în Costeștiul său natal, am poposit la Muzeul de Istorie Naturală, închis pentru consolidare și reabilitare. În curtea muzeului, cu puține luni în urmă, au fost montate trei lucrări proiectate de fiul nostru, Horia, proaspăt arhitect.

Ne-am mulțumit cu fotografii realizate din afara perimetrului și am pornit glonț spre București, unde același Horia, participa la o dezbatere publică în Piața Revoluției, în cadrul

celui mai mare festival creativ din capitală (Bucharest Design Festival – BDF), care și-a propus să transforme designul într-un instrument de conectare între oameni și oraș. Am profitat de ocazie să-i admirăm creațiile proprii, amplasate în centrul orașului.

Peste toate aceste bucurii, festivalul de la Iași ne-a adus premiul al II-lea, obținut la secțiunea poezie de Doru-Mihai Lungescu.

Felicitări organizatorilor, viață lungă festivalului!

A consemnat: *Laura Lungescu* – Cronicar de serviciu

Grig M. Dobreanu

Lansare de revistă: Ceașca de cafea nr. 269

Debutând cu urarea de LA MULȚI ANI, ceașca de cafea 269 continuă cu un set de articole – laudatio sau nu – semnate de Ana Blandiana, Șerban Foarță, Ștefan Augustin Doinaș, intercalate cu desene semnate... Gheorghe Grigurcu, completate cu desene ale maestrului semnate de Codruț Dedeman și Dragoș Morărescu. Referințe scurtissime sunt urmate de o caracterizare a lui Gabriel Dimisianu.

Recomandarea făcută lui Eugen Jebeleanu pentru tânărul absolvent al Facultății de Litere – Gheorghe Grigurcu semnată de poetul Lucian Blaga, precedă o cugetare – olografă – a lui Gheorghe Grigurcu, urmată de două pagini de aforisme semnate... Gheorghe Grigurcu, care se prezintă apoi în biroul său, dar și într-un moment de efuziune cu poetul Nicolae Tzone.

Prezentarea „fenomenului” Gheorghe Grigurcu de către Liviu Ioan Stoiciu este urmată de un set de fotografii ale MAESTRULUI în diferite ipostaze, singur sau cu prieteni, fie ei chiar pisica ori cățelul din dotare.

La mulți ani Gheorghe GRIGURCU!

Lansare de revistă: Ceașca de cafea nr. 270

Apărută în întâmpinarea Festivalului internațional „TUDOR ARGHEZI”, Ceașca de cafea nr. 270 ne introduce treptat în atmosfera argheziană, debutând cu portretul poetului care ne gratulează cu un... autograf. În pagina următoare, o minunată fotografie a soților Arghezi, la a 80-a aniversare a poetului. Poeme ale scriitorilor contemporani, străini – Pierre Béarn în traducerea lui Romulus Vulpescu și români – Dinu Flămând, Lucian Blaga alternează cu fotografia lui Arghezi de vorbă cu micuții cititori.

Mircea Bârsilă și Adrian Alui Gheorghe preced alte două fotografii ale poetului, una din ele, din tinerețea mai puțin cunoscută.

O scrisoare olografă a lui Arghezi despre Radu Beligan precedă eseul „Îți place muzica” de Constantin Noica, urmând o serie de fotografii de la festivalul din 2025, alternate cu un mozaic de Ivan Canchev reprezentând figura lui Arghezi.

O surpriză mare o constituie redescoperirea unui deosebit „SALUT EMISIUNII ODĂ LIMBII ROMÂNE” scris de Tudor Arghezi în iulie 1967, la aflarea începerii unei noi emisiuni de limbă românească.

Criticul Gheorghe Grigurcu în compania unor invitați de marcă ai Festivalului, Dinu Flămând și Angelo Mitchievici, apoi un autograf al lui Vasile Spiridon dedicat revistei „Ceașca de cafea”, se pregătesc să încheie cu două poze de grup ale participanților la Festivalul Internațional „Tudor Arghezi” 2025.

Și a fost FESTIVALUL INTERNAȚIONAL „TUDOR ARGHEZI” 2026.

Scriitorul Victor Troacă și *cufărul cu amintiri*, momente emoționante despre Sucursala Gorj a Băncii de Investiții

Muzeul de Artă din Târgu-Jiu a găzduit în după-amiaza zilei de miercuri, 20 mai 2026, lansarea unei monografii a Băncii de Investiții, Sucursala Gorj, scrisă de Victor Troacă, fostul director adjunct al acesteia până în anul 1990, când a fost desființată prin... transformare și transferare la Banca Română de Dezvoltare S.A.

Evenimentul, organizat de către Asociația Cercetătorilor și Autorilor de Carte Gorjeni „Al. D. Șerban” Târgu-Jiu și Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” în parteneriat cu Editura „Măiastra” Târgu-Jiu, Filiala „Jean Bărbulescu” a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și redacția revistei de literatură, arte și istorie culturală „Spicon”, a beneficiat de o numeroasă asistență, pe lângă foștii angajați ai băncii de investiții – care au și fost evidențiați prin diplome și cadouri amintind de activitatea bancară – participând și oameni de cultură din Gorj, fiecare dintre ei aducându-și contribuția la aprecierea importanței Băncii de Investiții din Târgu-Jiu, atât la dezvoltarea postdecembristă a municipiului, cât și la apariția unor investiții de valoare în Gorj. Printre ei îi amintim pe Dl. Profesor Ion Mocioi, Dl. Gelu Birău – director al filialei Gorj a BNR, Dr. Doru Fometescu împreună cu președintele Cenaclului „HOHOTE”, Mihai Lungescu și membrii Luminița Săceleanu și Grig M. Dobreanu.

Sesiunea de comunicări, cuvântări și amintiri a fost încheiată cu intervenția membrilor cenaclului „Hohote”, care au destins atmosfera și au permis încheierea lansării într-o stare de spirit foarte nimerită pentru partea a doua, care a însemnat „stropirea” ca la orice lansare, a volumului, cu produse „de răcorire, dar și de încălzire” a participanților.

Lansarea volumului mi-a prilejuit producerea la foc automat a unor catrene dedicate, care sunau chiar așa:

Domnul Victor Troacă

*După grozave opintiri,
Aduce azi în competiții,
Din „cufărul cu amintiri”
Banca, din Gorj, de Investiții.*

Un vorbitor care s-a referit la activitatea Băncii de Investiții mi-a inspirat catrenul:

*Era-n afaceri uvertura,
Cu investiții ca pe roate,
Îi mai lipsea agricultura
Și-atunci le-ar fi avut pe toate.*

Un omagiu pentru volum...

*Prezintă, în frumoase proze,
Printr-un artistic procedeu,
Idei, activități și... poze,
Pe care le pricep și eu.*

Așteptăm lansarea următoare...

*Mergând în viață mai departe,
Idei, pe tâmpilele-i ca roua,
Lunar să scoată câte-o carte,
Că mie-mi place partea doua...*

Grig M. Dobreanu

Momentul Mihai Lungescu, la foc automat:

CUFĂRUL CU AMINTIRILE UNUI BANCHER

*Din cufăr a trezit la viață
Povești, în termeni literari.
Desigur, mai de suprafață...
Că, jos, e teancul cu dolari!*

DESPRE CARTEA UNUI SCRITOR ȘI FRUMOS, ȘI DEȘTEPT

*O carte de succes, cu amintiri
Din interacțiunile-i bancare,
În care nu vorbește de iubiri...
Că n-are-un cufăr chiar atât de mare!*

CELOR PREZENȚI AICI

*În criza cu dobânzi ce-ajung la cer,
Sosesc români cu leafa-n pioneze,
Să-i mulțumească fostului bancher...
C-a refuzat cândva să-i crediteze!*

TREI ÎN UNUL

*Bancher, profesor, scriitor,
Aceste trei domenii, dacă
Găsesc un singur numitor
La Gorj, se cheamă... Victor Troacă!*

A consemnat Gigore Dobreanu

Doru-Mihai LUNGESCU

Elena Stredie, ARIPI FRÂNTE

Editura EUROCART, Iași

Am primit, cu puțin timp în urmă, un alt roman al autoarei Elena Stredie din Iași, cunoscută dumneavoastră din numărul 36 al revistei, în care v-am îndemnat să citiți romanele „Ninge cu lacrimi de Crăciun” și „Jurnalul unui bărbat”, însoțit de o dedicație extrem de scurtă: „*Ați dorit o carte cu final fericit? Iată, o aveți!*”

Mi-am propus să parcurg cartea fără pauze, dar, de ce să nu recunosc, m-am poticnit pe alocuri în dramatismul situațiilor, așa că mi-a trebuit ceva curaj să trec la capitolul următor. Cartea este de actualitate și pare construită pe suferința sufletească a celor două personaje principale, inginerul Miha Dragomir, pornit în căutarea dragostei adevărate pe care-o întrezărește la capătul unei corespondențe virtuale, în persoana Magdei Pagu și iubita sa, Cora Vasilescu, soția profesorului Orest Vasilescu, pe care a cunoscut-o la un cabinet stomatologic: (– Ai venit lângă mine și mi-ai spus „*E deprimant locul acesta*”. Și eu am răspuns: „*Da, aici vin visele să moară!*”. La nici o săptămână am fost în patul tău). Iubirea celor doi ne dă prilejul să aflăm durerile trecutului fiecăruia. De departe însă, drama tinereții Corei ne șochează: violul unui tată criminal, avortul pruncului din relația incestuoasă, deznădejdea și lipsa de speranță într-o viață normală, iubirile fugare, un copil din flori și, în final, căsătoria cu Orest, mai în vârstă cu 20 de ani. Relația Cora-Miha devine cu timpul una de prietenie, în care ajung să-și îndeplinească așteptările pe cărări diferite, dar alăturate: „*Totuși, nu se poate! Mai există undeva o speranță! Și pentru Cora... și pentru mine!*”

Pare că binele nu aparține unui loc. El trebuie căutat, cu orice preț, în lumea largă. O româncă și un britanic reușesc să-l găsească foarte departe: „*Acolo, în Japonia, mi-a fost dat să fiu fericită, să iubesc și să fiu iubită*”.

Când schimbul de mesaje dintre Miha și Magda par să-i aducă, în sfârșit, alături, Magda cade în tăcere pierzându-se în imensitatea bucureșteană. Doar voința și căutările lui Miha îi aduc față în față, dezvăluind marea dramă a Magdei. Acțiunea romanului se intensifică. Urmează decesul profesorului Orest Vasilescu, lupta pentru obținerea fondurilor necesare unor intervenții chirurgicale, eforturile de recuperare fizică etc.

Dar dincolo de romantismul și dramatismul celor două personaje, Miha și Magda, adevărații eroi sunt Cora și ocrotitorul său Orest Vasilescu, trimis de divinitate să-i corecteze destinul, să-i întrețină copilul, să-i înțeleagă nevoile trupesti, să-i asigure liniște financiară și să-i deschidă calea spre viitor. Iar altruismul lor deschide pentru cei din jur, fie porțile iubirii, fie porțile iertării.

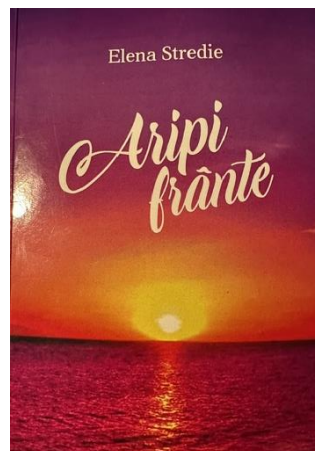
Mă voi opri aici cu prezentarea și las cititorului surpriza finalului cărții.

Ca și în romanele anterioare acțiunea atrage: propoziții clare, exprimări directe, lipsite de fast, sentimente sincere, acțiuni bine alese, vieți subordonate aspirației spre puritate. Chiar dacă te înduioșează în bună parte, romanul se încheie cu o stare de bine.

Recomand romanul „Aripi frânte” cu toată căldura.

O felicit pe doamna Elena Stredie, îi mulțumesc și o aștept cu noi creații!

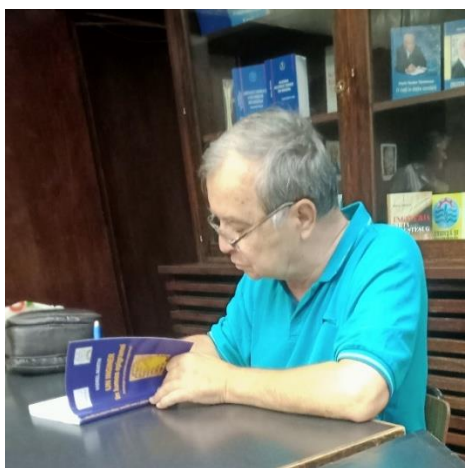
Cititorilor le doresc lectură plăcută!

P.S. Am cunoscut, întâmplător, o persoană care s-a născut în Gorj, lucrează în București și are origini în Cernăuți, unde au trăit bunicii și merge adeseori. Nu știu ce mi-a venit să-i recomand romanul „Ninge cu lacrimi de Crăciun”, al cărui subiect tratează drama românilor din Ucraina la stabilirea noilor granițe în 1940. Mi-a oferit următorul răspuns. „Am citit cartea. Autoarea ieșeancă este chiar personajul Ilinca”.

Mai ai curaj să nu crezi în Dumnezeu?

INSTANTANEE CU DOI FRAȚI ÎNTRU GILORT: NELU VASILE și VIOREL MARTIN

AGIR – Viorel Martin, Ion Ruse și Nelu Vasile, la ședința Cenaclului epigrafiștilor ingineri

Ultima activitate la care a participat VIOREL MARTIN: București, 3 decembrie 2025, sala AGIR, sărbătorirea Zilei Naționale a României, de către cenaclurile conduse de el: ING – Epigrama și Literar – ING; i-au fost alături, printre alții, poeta și epigramista Maria Sturdza-Clopotaru și trei gorjeni: Gheorghe Țiclete, Geo Călugăru și între cei doi, în spate, Nelu Vasile.

Nelu Vasile**IN MEMORIAM -
NICOLAE BRELEA**

S-a născut la 1 decembrie 1932 în comuna Bârsești, județul Gorj, în prezent cartier al Municipiului Târgu-Jiu. A absolvit Liceul Tudor Vladimirescu, din Târgu Jiu și cursuri postliceale și a lucrat ca revizor contabil la Poșta Târgu-Jiu, până la pensionare.

A scris epigramă și poezie cu formă fixă, apărând în numeroase publicații și a primit mai multe premii pentru creațiile sale.

I-a fost prieten apropiat lui Alexandru Doru Șerban, alături de care a activat în Grupul spiritual AGER, iar în 1995 au fondat Societatea Umoriștilor Gorjeni „Adrian Becherete” (condusă de Doru până în 2011, iar după moartea sa, de către Nea Nicu Brelea, cum îl numeam cu respect toți cei care le eram alături). A fost membru fondator al Cenacului Hohote, din Târgu-Jiu (2000) și

membru al Uniunii Epigramiștilor din România.

A înființat Cenacul Literar Bolta Verde, care își ținea ședințele sub bolta viei din curtea casei sale din Târgu-Jiu și edita revista cu același nume.

Apariții editoriale: *De la butuc la pahar* (sonete, epigrame, 1999, am fost prezent la lansare) și *De taină sub bolta verde* (epigrame, 2022). Cea de a doua carte, îngrijită de Marian Dobreanu, a lansat-o la împlinirea vârstei de 90 de ani, împreună cu familia și colegii din Cenacul Hohote.

În fotografia de mai jos: Nicolae Brelea, al doilea din stânga, la Runcu, Gorj, la ediția 2008 a Festivalului Ion Cănașoiu.

Iată și câteva dintre epigramele scrise de Nicolae Brelea:

Obstacole

Intrând în viață tragi pe rupte
Simțind cum gleznele se-ndoaie;
Escaladezi și stânci abrupte...
Dar greu poți trece de... gunoaie!

Cugetarea zilei

În lumea plină de erori
Ridicolul nu se dezmințe:
Prostia e de-atâtea ori
Stăpână pe un car de minte.

Atenție, români!

Alegeri noi, noi pretendenți
Din a minciunilor uzină;
Cei vechi, mereu tot repetenți,
Cei noi... pe cale să devină!

Alternativa săracului

Când durerile te-ngheață
Stai proptit de-o întrebare:
Îți vinzi casa pentru viață
Ori o lași de-nmormântare?!?

Banii

Hârtie sau metal, o droaie,
Sunt seva vieții – ne-ndoiș.
Chiar de sunt strânși de prin
gunoaie,
Ei totdeauna n-au... miros!

A propos de mult trâmbițata intrare în Europa

În Europa, pe-ndelete
Au intrat, dovedesc anii:
La Stambul, un cârd de... fete,
La Berlin, droaie... țigani.

Umoriștilor ce-nțepă prostia

Mulți lovit-au în prostie
Cu arsenic pe săgeată;
Dar – ce cruntă ironie:
Proasta nu e decedată!...

Din păcate

Jucăm mai toți un rol în viață
Cum cere scena și decorul;
Mult prea puțini însă învață
Ca OM CINSTIT să-și joace rolul.

Lingușitorul

Cu bani și cu virtuți puține
Spre a-și croi un drum în viață,
Luându-și prototip un câine,
Ar linge... tot ce-i iese-n față.

Parșivul

Aparent fără prihană
Nu-i ca alții de la ghenă;
E... „om bun” de pus la rană
S-o transforme în... cangrenă!

Necazuri

Greutăți ce le aduc
Pentru țară și popor,
Toți acei ce ne conduc
După... impotența lor!

Motive de criză

CRIZA, în esența ei,
E un pol de simetrie
Între criza de idei
Și surplusul de... hoție.

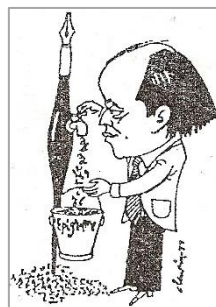

Gabriela -Lavinia Băran, elevă – Premiul III

SĂRBĂTORIȚII CU VÂRSTA ROTUNDĂ – DINCOLO DE BORNA 65

Grigore LUPESCU – 95

(n. 31.08.1931)

Singur pe pagină

Șefului meu

De câte ori am bucuria
Să-l văd pe șeful meu cel bun,
Îmi scot amabil pălăria
Și-n fața ochilor mi-o pun...

Logică

În a nopții grea tăcere
Dintr-un plop cad două pere.
„Pere-n plop, cine-a văzut?”
„De-aia cred c-au și căzut”.

Medicilor O.R.L.-iști

De arta lor am spus mereu
Că-i veritabilă magie:
Un puști a înghițit un leu
Și doctorul i-a scos o mie!

Unui pediatru cu veleități de epigramist

M-a atacat, mai ieri, un adversar
Cu zâmbet inocent ca de sugar.
Eu l-aș putea combate fără milă,
Dar cresc mortalitatea infantilă.

Frați de cruce

Chirurgul, popa și groparul
Ce buni amici sunt între ei!
Cel care-l caută pe primul
Îi întâlnește pe toți trei...

Sus pe cer

Sus pe cer ard două stele:
Sunt chiar ochii mândrei mele!
Brusc a dispărut o stea...
„Faci cu ochiul, draga mea?”

Ședințomanie

Și voi, în orele târzii,
V-ați întrebat măcar o dată:
De ce, când ordinea-i „de zi”,
Ședința ține noaptea toată?

Epitaful soacrei

Mama soacră zace-ntinsă
În a veșniciei pace,
Numai nora e convinsă
Și acum că se preface!

Epitaful șefului

Aici zace șeful meu
Și-n stomacul lui... sunt eu.

Tobogan

Amorul neștiind ce e,
Ea-ntreabă prima dată: CE?
Perseverând pe acest drum,
Nerăbdătoare-ntreabă: CUM?
Dar din păcate pentru sine,
Ea tot mai rar întreabă: CINE?
Iar azi întreabă doar atât:
Nici ce, nici cum, nici cine, CÂT?

Traian BRĂȚIANU – 85
(n. 09.06.1941)

Cerere

La ușa de apartament
Aud adesea: cioc, cioc, cioc.
Îmi cere-un nou divertisment
Vecina blondă de la bloc.

Împotriva evidenței

În cârciumi este mai mereu
Și nu s-a îmbătat vreodată.
Motivul să-l ghicești nu-i greu:
Consumă numai apă plată.

Nechibzuință

Pe mare bani a câștigat
Cu alții deopotrivă,
Dar cu femei el i-a tocat
Și-acum e în... derivă.

După mărirea pensiilor

Pensia de pe o lună
Ei au pus-o la un loc
Pentru-o vizită comună
La vecinii lor de bloc.

Ionilor din epigramă

Supărat pe multă lume
Nea Ion a ripostat:
„Vreau să vă lăsați de glume,
Numai eu sunt atestat!”

Petru BRUMĂ – 85
(n. 28.06.1941)

Dulce consolare

Șapte feluri de mâncare
Mi-au servit la-nsurătoare
Și sunt foarte fericit –
Că de-atunci doar tac și-nghit!

Îndemn și consecință

Când te lovești de porți rigide
Ori de potrivnici, fă scandal
Și bate! Ți se va deschide...
La Tribunal dosar penal.

Recunoaștere

Învățământul – scop prioritar
O spun mai marii națiunii clar.
Ei știu ce mult contează a avea
Întâi de toate o... patalama!

Ordinea de stat

Ne-am ales c-un nou concept:
România – Stat de Drept.
Drept era, zic cei deștepți,
Să fi fost un Stat de Drepti!

Sfârșitul tranziției

Pe celălalt tărâm s-a dus:
Tristețe multă, jale mare...
Și rugi fierbinți la Cel de Sus:
„Ferește-ne de re-ncarnare!”

Mihai HAIVAS – 85

(n. 04.06.1941)

Ce este epigrama?

Că mult de ea s-a tot vorbit
Pe nimeni astăzi nu surprinde,
Eu spun că e un foc mocnit
Iar când nu te aștepți, se-aprinde.

Remarcă poetică

„Românul e născut poet”.
S-a spus cândva și nu-i secret,
Dar e de-a dreptul dureros
Că mulți o iau în serios!

Venituri și taxe

Guvernul nou, ce tura-vura
A învârtit de-o vreme roata:
Salariu-l dă cu picătura
În schimb ia taxe cu găleata.

Ce e soacra?

E frumusețea pe pământ,
Un înger coborât din stele,
Când este vorba, ntr-un cuvânt,
De soacra soțioarei mele!

Autoepitaf

Zace Haivas sub aluni,
Nu-i în Rai, și-i foarte trist
Că o viață-a spus minciuni,
Susținând că-i umorist.

~~~~~

Rodica HANU-PAVEL – 80

(n. 17.08.1946)

Unei tinere

N-a vrut doctor, nici șofer,
Nici primar, nici deputat,
Ci un simplu pompier,
Că-i „ardea de măritat”.

Unei salariate

În postul ei, cât a lucrat,
Făcea întruna boroboațe,
Dar pân' la urmă a "zburat"...
Taman la șeful ei în brațe.

Turistul la Bușteni

Doar vârful „Omul” vrea să-l vadă,
În rest mai toate rece-l lasă,
Căci „Babe” vede-oricând pe stradă,
Iar „Urlătoare” are-acasă.

Spre capitalismul sălbatic

La mutații, mi se pare,
Nu avem în cale piedici:
Cozile de la mâncare
S-au mutat acum la medici.

Soacra

Ea stă duminica la noi,
La fel, de luni și până joi,
Iar vineri, nu mai merge-acasă,
Că, sâmbătă, stăm toți la masă.

Gheorghe I. GHEORGHE – 80
(n. 03.08.1946)

În Munții Făgărașului

Se-ntreabă, cu năduf, olteanu',
De supărare indispus:
„Cum reușita Moldoveanu
Să se înalțe-atât de sus?!”

Căsătoria – definiție

V-o spun făr' de echivoc
Chiar de cad într-o sincopă:
Este jocul de noroc
Binecuvântat de popă.

In vino veritas

După ce-am băut susțin,
Fără urmă de vendetă:
Adevărul stă în vin,
Iar minciuna-n etichetă.

Consecință

Cândva, iubita noastră țară
A fost văzută ca agrară
Și de aceea multă lume
Azi ne tratează ca legume.

Dezvăluire

Când stai la masa copioasă,
Vă spun acuma, frații mei,
Că viața-i bună și frumoasă...
Depinde ce pastile iei.

~~~~~

Ștefan-Cornel RODEAN – 75
(n. 03.07.1951)

Parlamentarii noștri

În plen, în sală, rânduri-rânduri,
Aleșii par „căzuți pe gânduri”,
Dar de-i trezești, ceva să spună,
Observi că sunt... „căzuți din lună”.

La distanță

De câțiva ani, în ultimă instanță,
Școlarii și studenții fără zel
Urmează-nvățământul la distanță;
Dovadă certă că se tem de el...

Burlacul pretențios

Trece prin cumplite stări:
Prea bătrân și plin de tare,
După multe căutări,
Nu mai are... căutare.

La spital

Moștenitorii-așteaptă-o veste,
Iar doctorul le-o dă, în fine:
Nicio speranță nu mai este...
Bolnavul... se va face bine!

Ca ofițer pensionar sunt optimist

Eu, când ascult fanfara militară
Interpretând cu gingășie rară
Un marș funebru, mă gândesc la mine
Și-mi spun că viitorul... sună bine!

Julian RADU – 75

(n. 17.05.1951)

Origine

Cât ar fi de necrezut
Frunza Evei – zic străinii,
Dacă nu ar fi căzut,
N-ar fi apărut bikinii.

Necuțetare

Un „pește” – neavând ce face,
Cu o „sirenă” s-a-ncurcat;
Acum pe pat de boală zace,
Că și de solzi l-a „curățat”!

Anacronică

Cum ar fi fost ca Diogene
Să locuiască-n damigene
Și Dionisos, fără să vrea,
Să-l tragă-ntruna... la măsca?!

Unor politicieni

Când le privesc obrazul gros,
Ca un șoricel întors pe dos,
Mă-ntreb: ce lamă ar putea
Să răzuie așa ceva?!

Mie

Despre mine să se spuie
Nu că mi-am dorit statuie,
Ci doar un autograf,
La sfârșit, ca... epitaf.

~~~~~

George CEAUȘU – 75

(n. 07.08.1951)

Țară de dor

Țara – vede orișicine –
E un stup, o dulce casă,
Iar în ea trudesce albine...
Pe când trântorii-s la masă.

Nerăbdare

Timpul marilor prefaceri
N-a venit, de-aceia eu
N-am s-aștept și, în afaceri,
Investesc din timpul meu.

Viața la țară

Soarele pe cer străluce,
Oamenii la muncă ies,
Doar muierea mea își duce
Perna sub umbrarul des.

Enigmistul

Stă-n parchet la declarații
De mai mult de patru ore,
Fi'ndcă l-au pârât confracții
De abuzuri cu minore.

Autoepitaf

Ca pescar de apă dulce,
Când m-or duce... să mă culce
În ostrovul dintre ape,
Să-mi fie și-un somn pe-aproape.

Eugen SFICHI – 70

(n. 26.05.1956)

Reclamă pentru un insecticid

Noi producem o capsulă
Ce stârnește interes
Și combate cu succes
Chiar și musca pe căciulă!

Exces de zel

Primaru-i dedicat deplin
Proiectelor de milioane
Și toată ziua este prin
Comisii și... comisioane.

Unui medic

Un pacient, firavul,
Mai răspândește zvonul
Că nu consulți bolnavul,
Ci doar comisionul.

Unui comerciant

Cultivi afaceri mici, oculte,
De la tețghea ne dai în dar
Un zâmbet cald și vorbe multe
Adăugate la... cântar.

Propunere de epitaf

Sub placa asta de granit
Poetul zace supărat
Că nu-i atâta de citit
Pe cât a fost de premiat!

~~~~~

Maria STURDZA-CLOPOTARU – 65

(n. 07.08.1961)

Autoportret

Unui Don Juan răscop
Adesea-i place să braveze:
Că face sală, face sport,
Dar schimbătorul de viteze,
Îi e mereu la punctul mort!

Unui „vânător” stilat

Văd că la toate țintele te dai,
Punctând cu vorbe într-o veselie,
Mai bine spune-mi ce ”calibru” ai,
Sau arma ta e doar de panoplie?!

La școala de șoferi

Ea conduce aplicat,
Mai ceva ca un bărbat
Și ar fi cu mult mai dură
De-ar șofa precum înjură.

La mare

Valuri efemere,
Vântul e hoinar;
El visează bere...
Ea, un salvamar!

Răsturnare de valori

Într-o lume relativă
Stau în spate damele,
Fi'ndcă-n roluri mari de divă
Sunt alese... „poamele”!

LA MULȚI ANI MEMBRILOR CENACLULUI HOHOTE NĂSCUȚI ÎN AL DOILEA TRIMESTRU!

- Gigi BUȘE – 27 aprilie;
- Janet NICĂ – 12 mai;
- George DRĂGHESCU – 16 mai;
- Doru-Mihai LUNGESCU – 18 mai;
- Doru FOMETESCU – 27 mai.

Mihai Sălcuțan

Amintiri: Când nu ești dus la biserică

Cortina se lăsase la Festivalul „Glume la masa tăcerii”, dar nu m-am grăbit să plec din Târgu-Jiu, luasem hotărârea de a mai zăbovi o zi pentru a fotografia pe îndelete monumentalele opere ale lui Constantin Brâncuși. Urma să le adaug în arhiva personală lângă nu mai puțin vestita „Rugăciune” lăsată orașului meu natal, Buzău, de inegalabilul maestru care a revoluționat sculptura în lume.

Era duminică, pe la ora prânzului și mă aflam în fața Catedralei Sfinții Apostoli Petru și Pavel de pe Calea Eroilor. Liturghia tocmai se terminase și credincioșii ieșeau, marcați de evlavie, din lăcașul de cult ce domină maiestuos împrejurimile.

O patrulă a poliției locale supraveghea cu discreție respectarea ordinii și liniștii publice. Încet, încet, mulțimea s-a împrăștiat în toate direcțiile, în deplină orânduială. Cei doi polițiști au înconjurat biserica, au inspectat locul amenajat pentru aprinderea lumânărilor în amintirea celor adormiți și în sănătatea celor vii și au constatat că totul este în regulă.

– Ce facem, șefu’, în ce direcție o luăm, s-a adresat superiorului cel mai mic în grad.

– Până la ieșirea din tură mai e mult timp așa că mergem spre stadion. Astăzi avem meci de fotbal și microbiștii poposesec mult mai mult decât ar trebui pe la localuri pentru a face încălzirea vocii și

a stimula curajul, entuziasmul față de echipa noastră poate scăpa de sub control. De fiecare dată se găsesc suporterii înfierbântați peste măsură, agitați, care vociferează cu intensitate maximă, care proferează injurii și rostesc vorbe triviale de neadmis, nu se știe niciodată până unde se poate ajunge.

Dialogul a fost întrerupt brusc, și-a făcut apariția parohul, un preot în etate, cu părul și barba complet albite, care s-a grăbit să-i salute:

– Binecuvântare și înger păzitor slujitorilor legii și ai urbei, ce se întâmplă în sector, sunt probleme?

– Este silențiu și pace părinte, Dumnezeu îi iubește pe cei aflați la datorie și nu pot intra în sfânta biserică într-o asemenea zi.

– Respectarea ordinii publice și a drepturilor cetățenești este literă de evanghelie în comunitate. E bine să fim tot timpul vigilenți, legea este călcată în picioare acolo unde nu te aștepți.

– Pentru prevenirea și combaterea infracționalității stradale existăm noi, ne străduim să ne îndeplinim cât mai bine sarcinile de serviciu, 24 de ore din 24, atât în zilele lucrătoare cât și în cele de sărbătoare.

– Trăim într-o colectivitate pașnică, oamenii sunt civilizați, respectă legalitatea și normele de conviețuire socială, fapt ce trebuie să ne bucure pe toți.

– Aveți dreptate părinte, dar ce-ați pățit la mână, văd că o aveți bandajată și legată de gât...

– Am dat de necaz, o am pusă în ghips. Am fost la casa părintească de la țară și în fața cuhniei am alunecat, în cădere m-am sprijinit în ea și rezultatul este o fractură de toată frumusețea. Au îmbătrânit și oasele nu numai eu, acum sunt fragile după cum bag seama. Apoi, oi fi având și eu păcatele mele și Cel de Sus mi-a trimis o atenționare. Se poate întâmpla oricui, mă rog în fiecare zi să nu se repete!

– Neplăcută situație, vă dorim însănătoșire grabnică!

– Așa să fie! Iar voi să aveți parte de un serviciu fără evenimente neplăcute, a rostit

sacerdotul formula de despărțire.

– Sărut mâna, mulțumim! au răspuns sincron polițiștii.

După ce s-au îndepărtat, polițistul mai tânăr a întrebat:

– Șefu', iertați-mi ignoranța, ce este aceea *cuhnie*?

– Habar n-am, nu cunosc cuvântul, acum l-am auzit prima dată și nu am nici cea mai vagă idee asupra semnificației lui. Am vrut să întreb, dar mi-a fost rușine! Presupun că trebuie să aibă legătură cu religia, poate o fi un obiect sau vreo icoană anume, Dumnezeu știe! Nu am mai intrat într-o biserică de la cununie, de mai bine de zece ani!

George Drăghescu, Interviu mini

1. Cum definește epigramistul Dan Norea epigrama?

Epigrama văzută de programatorul Dan Norea

If trei versuri se declamă
And un vers un pic obscen
Then făcuși o epigramă
Else făcuși doar un catren.

2. Puteți face o legătură între epigramă și desen/grafică umoristică? Poți compara o epigramă cu un desen umoristic?

Să le compari nu-i nicio dramă,
 Cu un creion mai ascuțit
 Scoți un desen... sau epigramă...
 Ce-nțeapă-n tur un nesimțit.

3. V-ați născut epigramist sau ați devenit pe parcursul vieții?

Știu de la doica mea
 Când lapte de catren am supt
 Am învățat și-ți spun și ție:
 Eu cu umorul mă înfrupt
 Din fragedă copilărie.

Laura Lungescu în dialog cu Victor-Eugen Mihai – VEM

L.L.: – Nu știu dacă e de la faptul că suntem Vărsători, dar întâlnirea cu tine mi-a dat senzația unei vechi prietenii, iar dialogurile noastre au fost interminabile (și oltenii, și moldovenii sunt buni povestitori). Te-am cunoscut ca făcând parte din elita caricaturiştilor, dar tu ești mai mult de atât: artist vizual, jurnalist, președintele Uniunii Artiștilor Plastici din România - filiala Bacău.

Dacă ar fi să te definești cum ar arăta descrierea făcută de tine?

VEM: – Un băiat fără astâmpăr. Din toate punctele de vedere. Dar pentru că nu-mi place să vorbesc despre mine am pus întrebarea asta unui „prieteni”.

„Dacă ar fi să-l definesc pe Victor Eugen Mihai, aş spune: VEM este un artist al paradoxului vizual, aflat la granița dintre caricatură, fotografie conceptuală și comentariu social.

Victor Eugen Mihai – VEM este un creator care și-a construit identitatea artistică din întâlnirea dintre umor, spirit critic și imaginație vizuală. Pornind din zona caricaturii, unde a obținut numeroase premii internaționale, și-a extins expresia către fotografia conceptuală și suprarealistă, dezvoltând proiecte în care realitatea este răsturnată, reinterpretată și pusă sub semnul întrebării. Lucrările sale au adesea o componentă ludică, dar dincolo de jocul vizual se află observații despre societate, vanitate, convenții culturale și natura umană. El transformă ironia în limbaj artistic și folosește imaginea nu doar pentru a fi privită, ci pentru a provoca întrebări.”

În sfârșit mă vorbește ceva de bine. Doar că e un robot. Chatgpt.

L.L.: – *Pentru că întâlnirea noastră a fost pe tărâm gorjenesc, în preajma operelor lui Brâncuși, Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu”, Rânca, locuri des vizitate și apreciate de turiști, ai putea să-mi relatezi cum a fost sau în ce context ai vizitat prima dată Gorjul?*

DEM: – În toamna anului 2023, Muzeul Național de Artă Timișoara a găzduit expoziția „Brâncuși: surse românești și perspective universale”. Mi-am luat câteva zilele libere să merg la Timișoara. După vizitarea acestei expoziției, am realizat faptul că e obligatoriu să ajung imediat la Tg. Jiu, să-l văd pe Brâncuși „acasă” la el.

L.L.: – *Am încercat să contorizez performanțele tale de-a lungul timpului, dar multitudinea premiilor au făcut ca misiunea să fie greu de dus la bun sfârșit. Poți realiza o ierarhie a rezultatelor din palmaresul tău de-a lungul anilor, în funcție de trăirile proprii?*

DEM: – Nu am făcut niciodată un obiectiv din a aduna și a contoriza premii. Dar, probabil, asta zic toți cei care au reușit să obțină un număr mare de diplome și medalii. Pentru mine reprezintă doar un semn că sunt pe un drum bun, pe „autostradă”, nu pe un drum comunal. Câte? Am să citez dintr-un comunicat de presă apărut la una dintre recente mele expoziții: „Pentru activitatea artistică este distins cu peste 170 de premii internaționale (30 de medalii de aur) în cadrul saloanelor internaționale de fotografie și cu peste 70 de premii (47 internaționale) în cadrul saloanelor de grafică satirică/umoristică. În anul 2020, este distins de Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România cu Premiul „Acta non verba”, pentru activitate vizuală în cadrul unor publicații. În 2024, primește Premiul Filialei Bacău al Uniunii Artiștilor Plastici.”

„Premiul cel mare” este pentru mine bucuria sau uimirea din ochii celor care privesc lucrările mele.

L.L.: – *Am observat că o bună parte din timp o aloci fotografiei conceptuale, punând la un loc arta și creația, curajul tău ieșind din zona de confort și destul de diferit de caricatură. Cum s-a născut această idee și cum a fost primită de către vizitatorii multiplelor tale expoziții?*

DEM: – Ceea ce fac eu în fotografie nu e foarte departe de ce am construit în cariera mea, de aproape 40 de ani, de caricaturist. Și țin foarte mult să spun că am debutat în octombrie 1988, în revista „Urzica”, fapt cu care mă mândresc foarte tare. Cei care au trăit acele vremuri înțeleg foarte bine de ce.

Am păstrat umorul, satira, toate „armele” din caricatură, dar am schimbat „frontul”. Fotografia performativă parodică este zona în care activez cel mai mult în această perioadă.

În urmă cu trei-patru ani am terminat un master în foto-video la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași. Un capitolul dintr-un curs, cel de fotografie performativă parodică m-a atras foarte tare. Atunci s-a născut și ideea „Ceci n'est pas un Magritte”, o expoziție pe care am realizat-o în următorii ani. Fotografiile mele, realizate într-o manieră parodică, au reinterpretat într-o cheie vizuală cu simbolistică modernă/postmodernă câteva dintre cele mai cunoscute lucrări ale celebrului artist René Magritte. A urmat apoi proiectul „Gliss”. Gliss, personajul central, locuitor al Glissandisului, e un tip misterios, fluid, schimbător și greu de prins, navigând printr-un tărâm al absurdului. Pentru Gliss, parodia devine un instrument de explorare și înțelegere a lumii.

Dar, în același timp, lucrez la un proiect de grafică „anti-sistem”/„anti-prostie” intitulat „Nu ne mai facem bine” și nu am renunțat la caricatură.

L.L.: – Festivalul de Umor și Grafica Satirică de la Târgu-Jiu și Rânca a reunit un număr mare de graficieni, colegi, prieteni într-o expoziție a tuturor participanților la concurs, tu fiind unul dintre premiați. Implicat în această frumoasă poveste, ai putut observa un număr impresionant de tineri prezenți alături de voi, cei din categoria consacraților. Ce sentimente ți-au creat includerea tinerilor în concurs, premiarea lor la muzeu și demonstrația de talent în prezența voastră?

VEM: – În urmă cu câțiva ani, la una dintre expozițiile organizate de ziua mea, Vasile Crăiță Mândră a zis: „Astăzi, cel mai tânăr caricaturist băcăuan a împlinit 50 de ani!”. Trist.

Frica generației mele este că noi vom fi cei care vor „stinge lumina” în caricatură. E un domeniu dificil, accesibil doar celor înzestrați de divinitate, cu puține resurse financiare, șanse zero de a te îmbogăți. Deci, ZERO șanse de a avea „urmași”.

Orice inițiativă de a îndrepta copiii către desenul umoristic, satiric e o mare victorie. Felicitări!

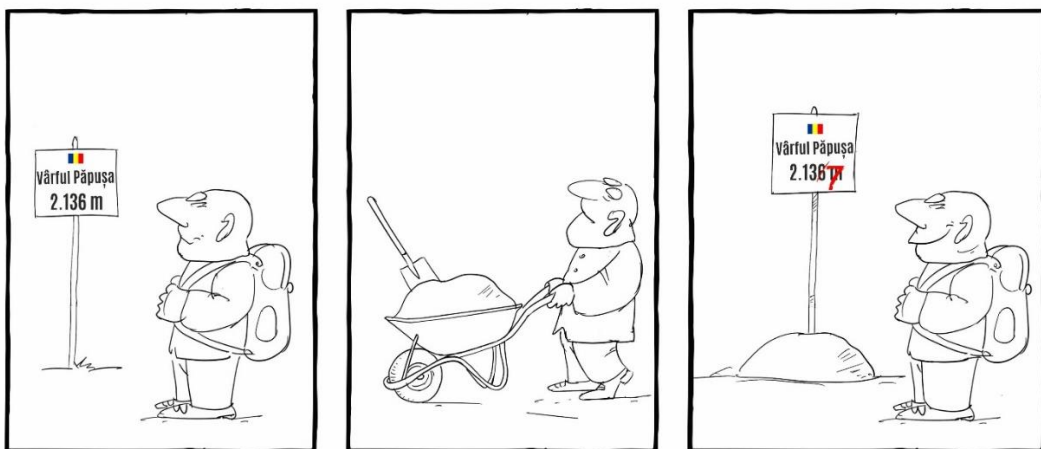
L.L.: – Ești o persoană dinamică, prezentă acolo unde e necesar, indiferent de zona geografică, cu activități pe multiple planuri. De la expoziții până la ședințe UAP viața ta e foarte colorată. Ți-ai conturat planurile pentru viitorul apropiat? Cum arată acestea?

VEM: – În principiu, eu lucrez pe proiecte. Proiectele sunt planurile mele din domeniul artistic. „Gliss” (fotografie), „Chapeau Bas”, „Art Arca” (arte plastice), „Nu ne mai facem bine!” (grafică satirică), „VEMmania” (caricatură) etc. Eu voi fi peste tot acolo unde vor călători și proiectele mele.

Zilele petrecute cu ocazia festivalului au cuprins partea de expoziții, premiarea graficienilor, workshop-uri, jurizări ad-hoc, întâlniri cu epigramiștii, cu tradițiile zonei și cu muzica autentică.

L.L.: – Ce recomandări ne faci pentru edițiile viitoare?

VEM: – Am o singură recomandare, una foarte grea: REZISTAȚI!

Luminița SĂCELEANU

DIN ACTIVITATEA ASOCIAȚIEI „UNIUNEA FEMEILOR DIN GORJ”

În această perioadă, proiectele asociației „Uniunea Femeilor din Gorj” au fost multe și diverse.

La sfârșitul lunii martie s-a desfășurat evenimentul **„Miss Gorj 2026 – Primăvara eleganței”**, un proiect inițiat de colega noastră Loredana Pupăzan și care a reunit, într-un cadru distins și primitor, frumusețea, emoția și talentul. Juriul, format din personalități din domenii diverse, a avut o misiune dificilă în a nota cele 15 concurente, care au avut mai multe probe: ținută de zi, proba de talent, costumul popular și rochia de seară. Concurente au dovedit pe lângă frumusețe și alte calități: creativitate, expresivitate și autenticitate.

Evenimentul a avut momente muzicale susținute de artiștii: Jessica Lăzărescu, Bianca Constantinescu, Daria Ciortan, Constantin Fetica, Loredana Sax și DJ Lukas, care au întreținut atmosfera. Publicul s-a bucurat de prezentări de colecții semnate de designerul Cristian Mihai Buză și modelul Dalia Florescu. În urma deliberării juriului, titlul de „Miss Gorj 2026” a fost acordat tinerei Brotac Pană Roberta.

Toate câștigătoarele au fost răsplătite cu premii consistente, oferite de sponsorii evenimentului, iar fondurile obținute în urma evenimentului au fost direcționate de către A.U.F.G. către trei cazuri medicale urgente, oferind sprijin financiar pentru intervenții și tratamente esențiale.

În Vinerea Mare a Sfințelor Sărbători Pascale, echipa AUFG din Ploșoru, coordonată de Liliana Nănuți, a desfășurat o acțiune de suflet **„Dulapul comunitar - Dăruim din suflet”**, la Ploșoru și Aninoasa și care s-a bucurat de un real succes.

Proiectul „Armonii și zâmbete”, aflat la prima ediție, a fost creionat de mine și de colega mea Ana-Maria Lungu, în cadrul „Uniunii Femeilor din Gorj”, printre parteneri aflându-se Școala Gimnazială nr. 1 Rovinari și Cenacul „Hohote” din Târgu-Jiu. Evenimentul dedicat frumuseții cuvântului, sensibilității și bucuriei de a crea a adus în prim-plan momente de poezie, proză, muzică, dans și nu în ultimul rând, umor, într-o atmosferă caldă și inspirată.

Au citit din creațiile lor membre ale asociației „Uniunea Femeilor din Gorj”, autoare de poezie și proză, iar partea artistică a fost susținută de elevii Școlii Gimnaziale, nr. 1 Rovinari și de soliști vocali sau instrumentiști talentați. Membrii cenaclului „Hohote” au venit cu momente de umor, epigrame și alte creații literare, care au binedispus publicul.

Seara a început cu momentele artistice ale elevilor din Rovinari. Ne-au încântat auzul și văzul Larisa Gheorghe, Raisa Vîlceanu, Anastasia Majon, grupul de dans modern „Steluțele zâmbitoare”, Arina și Adonis Florea și Albert Rîpan, acompaniați de profesorul Marius Florea, trupa de dans modern „Fortnite”. Solista de muzică populară.

Ioana-Elena Stana a interpretat două cântece de suflet, iar micuța Elena Arcanu a cântat romanța „Pe lângă plopul fără soț”. Au recitat poezii și/sau au prezentat volumele editate, poetele: Adriana Săvescu, Corina Vlădoiu, Vali Sorea, Alina Flitan și elevele: Ana-Maria Flitan și Raisa Vîlceanu.

Dansurile tematice, susținute de trupa Fortnite de la Rovinari, coordonată de Ana-Maria Lungu, eleva Karina Neamțu și grupul de chitariste, coordonat de profesorul Gabi Olteanu au întregit atmosfera festivă.

Venind rândul prozei, am ascultat, în format „audio”, pe tânăra Elena Pomană, care și-a prezentat volumul de proză, recent lansat, „Învingătoare în arena vieții” și care, din motive de sănătate, nu a putut fi prezentă fizic.

A urmat scriitoarea Maria-Mihaela Budei care a vorbit despre romanul „Marți, 13” și scriitoarea Mariana Bendou care a prezentat câteva fragmente din romanul „Cine ești tu, Melania?”, aflat la tipar. Poetul Vasile Rușeti a citit două poezii, „Vis cu îngeri” și „Femeie”, din volumul „Confesiuni”.

Momentul umoriștilor gorjenii din Cenaclul „Hohote” a fost unul memorabil. Fiecare dintre membrii cenaclului a adus un plus de talent, experiență și autenticitate.

Primul invitat în scenă a fost epigramistul Mihai Lungescu, președintele cnaclului, care a încântat audiența cu epigramele sau poeziile umoristice și a intrat într-un dialog savuros cu publicul, doamnele fiind invitate să intervină în anumite momente. Vă redau aici doar una dintre epigrame, care suna așa:

STRATEGIE

*Să-mi fie viața sărbătoare
Și căsnicia de succes,
Ascult nevasta cu răbdare,
De parcă aș avea de-ales.”*

Următorul hohotitor a fost Grig Dobreanu, poet și epigramist de succes. El a spus câteva epigrame, printre care și următoarea:

DESPRE FEMEI FRUMOASE

*Privesc la trupul ei felin,
Un ceas la sânu-i mi-aș petrece,
Dar când mă uit în buletin
Și văd ce vârstă am, îmi trece.”*

A urmat domnul Valeriu Butulescu, poet, prozator, traducător, dramaturg, cel mai bun autor de aforisme din țară, care a citit trei poezii proprii, care au plăcut publicului, în mare parte feminin.

Doamna Iolanda Mirea, poetă și scriitoare, a vorbit despre romanul său istoric „Hatice și elefantul” și a citit o poezie.

De la Motru, doamna Ana Ionele, poetă jurnalistă, redactor șef la revista „Ad-Mutrium a citit două poezii din volumul „Dor și Runc”.

Profesoara Laura Lungescu, organizatoare de ateliere de creație artistică și grafică pentru elevi, fotograf expozant și sufletul acțiunilor cnaclului a prezentat o scurtă poveste umoristică intitulată „Stelică”.

Colega mea din asociație, dar și colegă de cnaclu, Andreea Tudorescu, a venit special de la Brașov și a prezentat o poezie și un eseu. Simona Rădoi, președinta asociației, și subsemnata am dat citire unor catrene despre femei.

Artiștii consacrați: Marius Florea la vioară, Daniel Șoșoi la nai, Constantin Fetica la nai și caval și Gabriel Olteanu la orgă, au încheiat evenimentul cu un program de interpretare instrumentală.

La final au fost înmânate diplome de participare la eveniment și ne-am bucurat împreună de clipe de suflet și de dialog între cei prezenți.

De **1 Iunie, Ziua copilului**, s-a desfășurat la Rovinari un spectacol artistic pentru copii, s-au oferit medalii, dulciuri și a fost organizată o tombolă cu jucării, cărți, dulciuri și rechizite, oferite de voluntarele din asociație.

Pe 6 iunie, la Săulești, Gorj s-a desfășurat evenimentul „Tradiție și Spiritualitate în satul gorjenesc”, un proiect pe care asociația l-a mai avut și în anii trecuți, în satele Săulești, Săcelu și Sârbești. Ana-Maria Lungu și Ionuț Lungu s-au ocupat de pregătirea și bunul mers al evenimentului, chiar la ei acasă. Evenimentul a adus împreună oameni de toate vârstele într-o atmosferă caldă, plină de emoție și respect pentru valorile noastre autentice. Ne-am bucurat de preparate tradiționale delicioase, iar copiii de la Școala Gimnazială Nr. 1 Rovinari au adus energie, bucurie și prospețime prin momentele lor artistice, atelierele de pictură pe cănuțe de pământ, lecțiile de curățat porumb și jocurile prin livadă. A fost prezent și preotul paroh care a binecuvântat casa, bucatele și pe noi, cei prezenți.

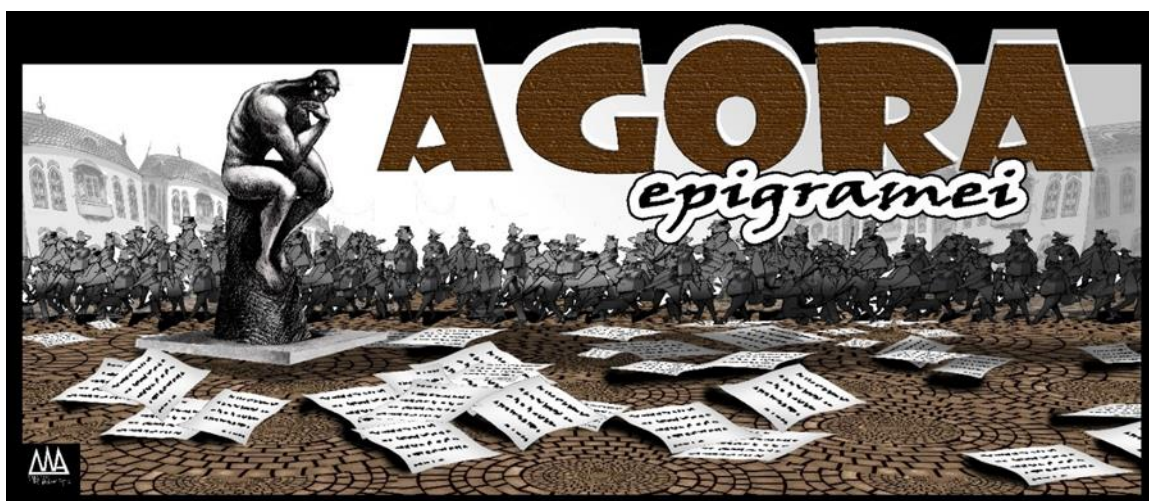
Doamnele din asociație, îmbrăcate în frumoase costume populare, au reînviat farmecul șezătorilor de altădată. A fost o zi în care tradiția, credința și comunitatea s-au întâlnit firesc, demonstrând că sufletul satului gorjenesc rămâne viu și puternic.

Alături de noi au fost cei doi reporteri de serviciu, Gabi Nănuți și Gigi Bușe, care au surprins în imagini și filmulețe cele mai frumoase momente.

Transmitem mulțumiri speciale doamnei Ana-Maria Lungu, vicepreședinte al asociației „Uniunea Femeilor din Gorj”, sufletul acestui proiect.

Marcel-Claudiu Morariu

DUELUL EPIGRAMATIC

de Nae BUNDURI

Spre marea bucurie a compunătorilor de epigramă, căroră gurile rele le spun epigramiști, numărul celor care urmăresc vizual sau auditiv acest „fenomen”, este tot mai mare. Nu voi face o categorisire amănunțită a epigramelor, ci le voi clasa sumar, ținând cont de specificul auditoriului. Având experiența festivalurilor la care se citește pe scenă, în fața unui public uneori foarte numeros, pot să vă spun cum reacționează cei din sală și este valabil și pentru cei care citesc epigrame stând acasă, în fotoliu.

Cei din fotoliu, având mai mult timp de gândire, pot savura și epigrame având un sâmbure de filozofie, o adâncime pe care o poate observa doar o minte sclipitoare. Iată câteva exemple luate aleator:

Ratare în viață

Din ale vieții mari probleme,
Pe asta cel mai bine-o știi:
Întruna m-am sculat devreme,
Dar veșnic m-am trezit târziu!

(epigramă de Stelian Ionescu)

Este o cugetare superbă care în patru versuri poate spune cât o întreagă nuvelă.

Sau:

Plâns de toamnă

Când norii plâng și când copacii,
Își plâng pierduta boltă verde,
Iar câmpul gol își plânge macii,
Eu râd... că nu mai am ce pierde!

(epigramă de Stelian Ionescu)

La fel de profundă, la fel de filozofică, o epigramă care nu stârnește hohote de râs, ci multă meditație. Astfel de epigrame nu au nevoie de explicații, deoarece spun totul în câteva cuvinte.

A doua mare categorie este a epigramelor ale căror poante sunt ușor prinse de publicul din sala de spectacol, la care reacția este imediată.

Iată o mostră la care poanta vine cu mult tâlc și care poate însenina și cele mai întristate fețe:

Nunta de argint

Au mâncat și au băut
Sub același clar de lună,
S-au băgat sub așternut,
S-au certat și... Noapte bună!

(epigramă de Ștefan Marinescu)

Iată alta care aparent ar fi puțin indecentă, dar care merită a fi prezentată pentru calambur și umor de situație:

Unui invitat la Conferința femeilor

Își susține teoria,
Îmboldit de toți hormonii:
Sunt femei... jos pălăria
Și femei... jos pantalonii!

(epigramă de Ștefan Marinescu)

Și totuși, dintre toate, cel mai bine primit, savurat și aplaudat de marele public, este DUELUL EPIGRAMATIC.

Cei mai mari specialiști în duel au fost inegalabilii Al Clenciu și Nic Ghițescu, avantați atât de schimburile savuroase, cât și de fețele lor de mucaliți. Era suficient să apară în scenă și publicul aplauda înainte ca ei să scoată o vorbă. Cu regret, nu dețin un astfel de duel, mai ales că de cele mai multe ori au fost făcute ad-hoc.

Dar să revin la duel, ca subspecie a epigramei, propunând câteva sfaturi și scurte exemple. Prima condiție într-un duel epigramatic este să nu dea dovadă de vulgaritate, să nu facă referiri asupra unor infirmități fizice sau psihice ale combatanților și să nu lovească sub centură, respectiv să nu conțină atacuri violente.

Asta nu înseamnă că cei doi spadasi să nu se înțepe, ci dimpotrivă, să se piște unul pe celălalt spre bucuria publicului.

Fără să am vreo școală a duelului, practicându-l cu pasiune, am devenit autodidact, fără pretenția că tot ce spun este perfect și nu poate fi atacat.

Deci, să începem. Duelgii trebuie să aleagă o temă care se va respecta cel puțin la primele schimburi. De așa manieră trebuie aleasă tema, încât să poată fi dezvoltată. Un aspect sine qua non este acela că, făcând un atac, să îl judeci de așa manieră, încât să nu-l blochezi pe partener, să nu-l încui, ci, dimpotrivă, să gândești anticipat pentru a-i asigura și lui o porțiță de ieșire cu care să continueți duelul. Cu alte cuvinte, să nu-l blochezi.

De cele mai multe ori, pe parcursul luptei se mai iese din sfera temei propuse inițial și este ceva firesc, altfel, păstrând aceeași și aceeași idee, lupta devine monotona. Condiția este ca între temele care apar pe parcurs, să fie și o legătură logică. Tehnic vorbind, este de preferat, în măsura în care se poate, să se păstreze același ritm, de regulă iambic sau trohaic cu care se începe, dar nu e o crimă dacă ești obligat de replică să schimbi ritmul pe parcurs. În ceea ce privește rima, e de preferat să fie în sistem „rimă încrucișată”, având și o mai bună muzicalitate.

Și la același capitol, este de evitat repetarea „cuvântului rimă” de la un catren la altul, cu excepția situației în care acel cuvânt este tema în curs de dezbatere. O altă problemă tehnică ar fi metrica. De preferat este octosilabul, iar când situația impune, să nu se depășească endecasilabul (11 silabe) Ca încheiere, trebuie într-un duel să știm când să ne oprim. Nici prea repede, astfel încât publicul să rămână cu sentimentul că ar mai vrea, nici să o lungim până la plictiseală. Cel mai bine să ne oprim puțin după apogeul duelului din care nimeni să nu iasă rănit, eventual publicul să se țină de burtă. De râs, evident.

În continuare, prezint un duel pe care l-am avut cu Ioan Petru Gârda.

Petru Ioan Gârda

Epitaf lui Nae Bunduri

Crâșmari, birtași, o-nțreagă turmă,
L-au însoțit în drum spre groapă
Și șapte soacre, dar nici urmă
De distribuitori de apă.

Am o jenă

Consumator din tată-n fiu,
Eu beau tărie-n multe moduri,
Deci n-am probleme la rachiu,
Dar apa o înghit cu noduri.

Blestem

Eu am luat, din fașă, țeapă
Și de atunci cu toți închin,
Căci popa, ne-nvățat cu apă,
A botezat mereu în vin!

Ce mă fac eu de acum?

Mă mai ierta nevasta mea
Când i-aminteam – te știe bine –
Că e în lume, undeva,
Un ins ce bea mai mult ca mine.

Nu le putem avea pe toate

Ești mândru rău și te-nțeleg:
Te duci pe lumea aialaltă,
Că ai băut un lac întreg;
Cu alte alea... las-o baltă!

Va veni momentul adevărului

Gagicile cu burta mare,
Întâmplător, îmi sunt vecine,
Așa că n-ar fi de mirare
Să fi rămas mai mult cu mine.

Nae Bunduri

Fac pomană

La groapă dau o țiucă mică,
Apoi mă duc la Dumnezeu,
Că de la apă, Domn' Petrică,
Se poate duce-n locul meu!

La moartea mea

Voi da doar vin curat, la groapă,
Că Domn' Petrică, orice spui,
Pe limbă n-a pus strop de apă,
Exact de la botezul lui.

Sechele de la botez

La moartea mea, în mare chin,
Petrică este cum e manga
Că popa l-a scăldat în vin
Și de atunci o ține langa!

Regrete târzii

Că nu s-a măritat cu mine,
Pe soața ta o prinde jalea,
Fiind la șpriț mai bun ca tine
Și sigur... chiar la alte alea.

Potență

Cum energia-n mine saltă,
Din multe fete cam avide,
Pe una am lăsat-o baltă...
Pe două le-am lăsat gravide.

Dreptul la paternitate

De-așa ceva te cred în stare,
Că nu sunt eu ca toți diliiii
Deci înțeleg... și ca atare,
Rămâne să le crești copiii!

Janet Nică**ESEU****Cuvintelnic de întâmpinare**

„Eu, MILENIUL AL DOILEA, acum, la sfârșitul meu calendaristic, dau în primire Mileniului care vine INVENTARUL ideilor nevăzute, ale lumii de dincolo, INVENTAR primit, la rândul meu, de la mileniile dinainte: mituri, legende, magie, mistere, basme, superstiții, născociri, zei, monștri, zmei, câpcăuni, balauri, dragoni, zgripturoaice, scorpii, mume ale pădurii, babe-cloaște, ghionoaie, hidre, ciclopi, arguși, sirene, spirite, duhuri, fantome, strigoi, titani, iad, draci. Atașez, din respect și corectitudine, și așa-zisele tipare de gândire practică și cultural-artistică, în care s-au dospit asemenea plăsmuiri, probabil de mare însemnătate pentru omenire, devreme ce le-a pritocit, cu atâta râvnă, atâta amar de vreme: monstruosul, oribilul, fantasticul, mitologicul, legendarul, miraculosul, religiosul, sacrificialul, absurdul, grotescul, nocturnul, magicul, demoniul, dionisiacul, inconștientul, subconștientul, iraționalul și, implicit, stările psihice provocate de acestea: spaimă, teamă, disperare, derută, încordare, durere, plâns, lacrimi, vaiete, nebunie”.

La Procesul-verbal, de predare-primire, dintre cele două MILENII, MILENIUL AL TREILEA ar fi trebuit să spună:

– Mulțumesc pentru generozitate, dar acest inventar este, începând de astăzi, clasat, pentru eternitate. De acum, avem altă treabă!

Dar noul MILENIU a semnat, liniștit, de primire și s-a dus, probabil, să doarmă, neîntors, până la expirarea mandatului. Vedem, acum, nu „aceeași Mărie cu altă pălărie”, ci „altă Mărie cu aceeași pălărie”! Măi să fie! Se întâmplă ceva ciudat cu omenirea asta! Cui folosește acest parlament de creaturi monstruoase și hidoase, că, omului de rând, în niciun caz! Hipostaziate și fetișizate, cu insistență, apoi ontologizate și personificate, toate aceste plăsmuiri agresive au torturat mintea omenească, au tocat-o mărunț, făcând-o tălței. Negăsindu-și locul în realitate, acest invizibil violent s-a cuibărit în sufletul omului, formând așa-zisa interioritate, mult cântată și ridicată în slăvi, prin care omul s-ar distinge, chipurile, de suratele animale. Și chiar se distinge, dar nu la modul benefic. Invazia lumii de dincolo pe plaiurile vizibilului a fost, și este, glaucomul care l-a împiedicat pe om să vadă lumea reală și pe sine însuși. Odată INVENTARUL preluat, orbirea continuă să-și exercite prerogativele, nestingerită. Gravitatea fatală, imprimată de apostilele violenței absolute, a chircit omenirea și a mutilat-o, pare-se, pentru totdeauna.

Miturile, legendele și plăsmuirile religioase cereau respect, supunere necondiționată, credință: „Crede și nu cerceta!”, „Cred, tocmai că e absurd!” În toate aceste creații, omul era victimă sigură, animal vânat, torturat, un ierbivor sub colții gravității carnivore.

Singurele, dintre aceste plăsmuiri grotești, care au dat dovadă de respect față de om, au fost basmele. Ele au dăruit un zid al gravității abisale, prin formulele inițiale și finale. Formulele inițiale, prin îmbârligături de planuri reale și imagine, logice și ilogice,

posibile și imposibile, plasau ascultătorul în logica illogică a unei lumi absurde, de neînțeles.

Formulele finale îl debranșau pe ascultător de la sistemul energetic al fabulosului înfrigorant. Prin aceste manevre, basmele au trădat puterea gravității imperatoare. Creatorii de basme se detașaseră de fenomen și îl tratau ca pe un joc al fanteziei controlate. Acum, cuvântul de ordine era: „Frumoasă poveste, dar mare minciună!” Ascultătorul de basme crește psihic: are în față două planuri, aflate în contrast: planul real, normal, vizibil și planul imaginar, anormal, invizibil. După încordarea trăită în lumea răsturnată, absurdă, anormală, nefirească, ascultătorul răsuflă, ușurat, și reintră în firescul cotidian, ca într-o trezire din vis.

A doua lovitură dată Absolutului de beton armat al miturilor și al plăsmuirilor religioase a venit din partea parodiilor. Cărțile sfinte, scripturile, evangheliile, testamentele, rugăciunile sfinte, toate au fost jumultite de penajul absolut și ridiculizate în rituri și carnavaluri populare, ca un triumf al vieții asupra unui spirit abstract, de neînțeles. Tirul ridiculizării s-a îndreptat spre toate formele de violență socială, venite din partea autorităților, imperatori, senatori, regi, militari, preoți. Pofa de putere, de mărire, trufia, mândria, orgoliul nemăsurat, arivismul, desfrânarea, toate au fost trecute, de-a lungul timpului, prin ciurul și dârmonul comediei și al satirei, pentru o corectă echilibrare psihică a protipendadei cu plebea, cu talpa țării.

„Faultarea” absolutului grav și violent, începută de basme, continuată prin parodii, comedii și satire, s-a desăvârșit prin cinismul cultivat al unor personalități istorice și filosofice trăitoare pe acest pământ și al unor personaje cinice, eroi ai unor opere literare de renume. Primul cinic al antichității, promotorul filosofiei mute, a gestului și a atitudinii, a fost filosoful Diogene, care, protestând împotriva luxului nemăsurat al potentatilor vremii, locuia într-un butoi. Tot el, invocând lipsa de omenie a oamenilor, căuta, cu lampa, ziua în amiaza mare, oameni. Elogiul simplității și al naturalității, făcut de către Diogene, li se părea oamenilor de atunci o nebunie. Lucian din Samosata, zeflemistul, a fost al doilea filosof al antichității care a satirizat, în operele sale, viciile vremii. Vitrina cu cinici, personalități istorice atestate și eroi de opere literare este destul de bogată: Antistene, Crates, Aristofan, Villon. Scarron, Rabelais, Machiavelli, Buhoglină, Castruccio Castracane, Sancho Panza, Shakespeare, Nepotul lui Rameau, De Sade, Mefistofel al lui Goethe, Marele Inchizitor al lui Dostoievski, Flaubert, Nietzsche, Cioran, Ion Creangă, I.L. Caragiale, Topîrceanu. Dănilă Prepeleac, Ivan Turbincă, Păcală, Tândală. „Luminile” au fost un adevărat bazar al cinismului. S-a demască tot: aparența metafizică, suprastructura idealistă, rațiunea pură, aparența morală, transparența socială, aparența naturală, aparența privată. Dorința de a elibera gândirea de naivitate, de ignoranță și de iluzii a repurtat victorii după victorii, dar, din păcate, nu definitive. Totuși, domeniul invizibilului este în scădere, domeniul vizibilului crește. Reevaluarea rațională a lumii a pus omul într-o poziție corectă față de existența reală. Încet-încet, gândirea s-a debarasat de idolii invizibilului și a început să creeze lucruri măsurabile și controlabile. Marile probleme au fost trase pe linie moartă, omul a început să se bucure de micile probleme.

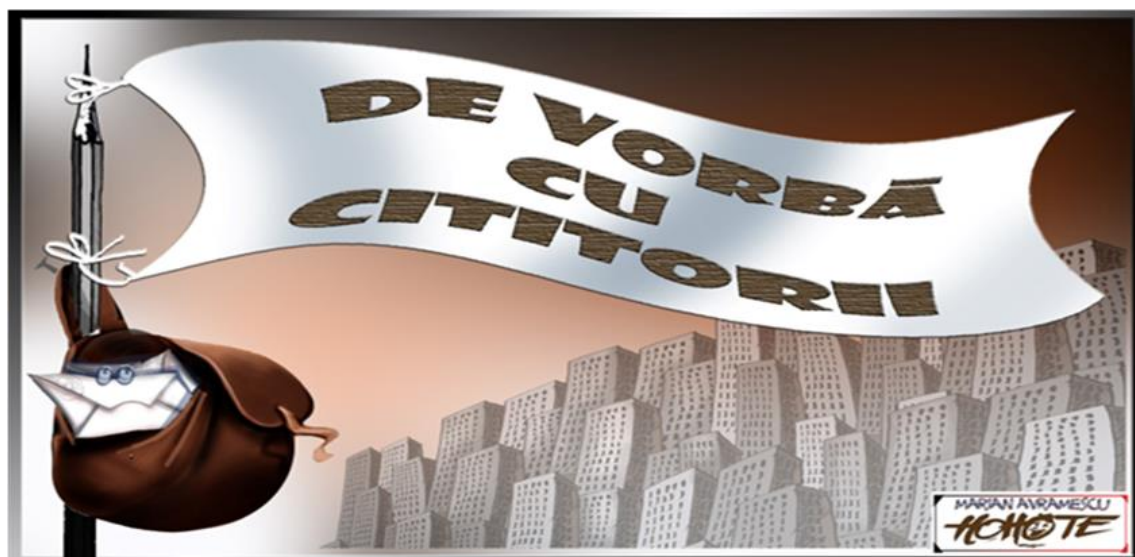
Știința și tehnica au înlesnit munca omului, postata de timp liber a crescut, s-a dezvoltat o adevărată industrie a divertismentului, care îl înnobilează pe om. Pofta de glumă și de relaxare a crescut. Creațiile umoristice, poezii satirice, scheciuri, parodii, epigrame, sunt prezente în toată media. Comicul și umorul pun lumea și gândirea în ordine, împlinesc adevărul dual, singurul adevăr adevărat. Fără umor, lumea ar fi călare pe jumătate-de-iepure-șchiop.

Aici, e nevoie de o precizare. Cinismul verbal și guraliv al „Luminilor”, cinismul modern, a mers pe linia satirizantă a lui Lucian din Samosata, având ca obiect structura gândirii și a socialului. Al doilea tip de cinism, care, de fapt, cronologic, este întâiul, vine pe linia lui Diogene din Niopie și este un cinism nonverbal, o filosofie mută, care arată direct realitatea corpului uman. Este un cinism al non-ascunderii, un cinism al nudității, ca elogiu al naturalității palpabile. Limbajul mut al corpului este, de la sine, grăitor, în diferite ipostaze ale vieții. Limba scoasă, gura zâmbind strâmb și răutăcios, gura acră și strânsă, gura larg deschisă, etalarea sânilor. Arlethy, celebră în Franța, ar fi fost certată că a întreținut relații cu ocupanții germani, iar ea ar fi răspuns: „Mon coeur est français, mon cul est international!” De asemenea, dacă e să-i dăm crezare istoricului Flavius Iosefus, în antichitate, ca urmare a unui pârț tras într-un templu, s-a produs o încăierare în care au murit peste zece mii de oameni. Istoricul consemnează că s-a înregistrat, astfel, cel mai semnificativ pârț din istoria omenirii. Și, ca o prelungire, parcă, a acestui episod, vine George Topârceanu cu uluitoarea baladă „Eșapamentul” care a făcut și face vâlvă, dar prudent, pe „sub mână”, să nu jignească bunele maniere.

Evident că s-a trecut de la râsul sonor, plenar, sănătos, popular, carnavalesc, la firavul zâmbet, intelectual, spilcuit, sub egida căruia lucrează, astăzi, spre cinstea lor, dar nu se știe până când, epigramiștii, parodiștii și umoriștii de toate soiurile.

Cornel Mărginean -Păpușa, energia schiurilor

Prezentăm reacțiile cititorilor la primirea Revistei HOHOTE, cu nr. 78/martie 2026

Cenacul „HOHOTE” prin Revista de umor omonimă a ajuns la deplină maturitate artistică! Activitățile cenacului, conținutul revistelor publicate cu regularitate, prezența cvasitotală a umoriștilor consacrați, dar și a debutanților de toate vârstele în paginile acestora m-au convins să afirm că avem în Târgu-Jiu un urmaș al celebrelor cenacuri Junimea (condus de Titu Maiorescu), Sburătorul (Eugen Lovinescu), Literatorul (Alexandru Macedonski) și Cenacul de Luni (Nicolae Manolescu)! Nu exagerez fiindcă Cenacul „HOHOTE” este o adevărată școală de literatură umoristică, dar și o platformă de lansare pentru scriitori, umoriști, epigamiști, poeți și caricaturiști. Târgu-Jiu, un oraș mic, și un om cu Suflet Mare dedicat unei pasiuni devoratoare, Doru-Mihai Lungescu, cu un „motor” neobosit, au reușit să mute capitala umorului în vecinătatea mai serioasei „Coloane Fără de Sfârșit Monument al Eroilor”!

Liviu Albu

A APĂRUT REVISTA HOHOTE NR. 36 /03. 2026, TÂRGU-JIU

Redactor-șef Doru-Mihai Lungescu. Revista editată de Cenacul „Hohote”, Tg. Jiu, apare sub egida UER, Uniunea Epigamiștilor din România. Este o publicație națională de satiră și umor. Se poate citi și pe site-ul UER.

Coperte: Marian Avramescu.

Este o revistă frumos realizată, de o calitate foarte bună și are 164 de pagini.

Cuprinde informații despre festivalurile de umor din anul 2026 și alte evenimente de umor și culturale, dar și activitatea Cenacului „Hohote” și texte de umor ale scriitorilor din România.

Pentru mine este o bucurie și o onoare să mă regăsesc în paginile revistei.

Mulțumesc pentru publicarea a zece senryuri scrise de mine, cu tematică de primăvară (p. 36) și publicarea portretului meu, făcut de caricaturistul Leonte Năstase și mulțumesc și pentru publicarea a mai multor texte scrise de colegii mei, membri ai Clubului Umoriștilor Constanțeni (CUC)!

De asemenea, mulțumesc foarte mult d-lui redactor-șef Doru-Mihai Lungescu și întregului colectiv de redacție pentru realizarea revistei și pentru că am primit revista!

Cojocaru Mihaela

Revista_Hohote_78_2026

Elegantă și stilată, proaspătă, cu o grafică și o ținută impecabile, cu file mirosind a tipar și a primăvară, a ajuns la mine revista care-mi găzduiește epigramele (mai timide la început) și (cu mai multă îndrăzneală) poezia și articolele de cultură.

Într-o lume grăbită, în care seriozitatea pare să domine spațiul public, umorul rămâne una dintre cele mai rafinate forme de rezistență culturală. Revista #Hohote se înscrie cu naturalețe în această tradiție, aducând în prim-plan epigrama – o specie literară scurtă, dar extrem de densă în spirit și inteligență.

Cu un titlu sugestiv, care evocă râsul sănătos și molipsitor, publicația reunește autori pasionați de jocul subtil al cuvintelor, de ironia fină și de observația atentă a realității cotidiene.

Numărul 78 al publicației de divertisment, satiră și umor păstrează aceeași notă caldă și optimistă, prin rubrici precum: Agora epigramei, Editorial de final – O primăvară fără de sfârșit, Poezia, dragostea mea, Sărbătoriți cu vârsta rotundă, Interviu revistei, Proză scurtă, Râsul, fenomen cultural și atitudine socială, Întâmpinare, Remember: Viorel Martin, Galeria invitaților, Gorjenii s-au întors la esență – Brâncuși 150, Rebus, Despre umor, cu seriozitate, Din culisele unui festival de umor, anunțuri despre Concursul revistei viitoare, Regulament, Premiul revistei și multe altele titluri interesante, extravagante, ce mai... de pomină, consolidând sentimentul unei comunități unite prin pasiunea pentru umorul de calitate. Semnături cu ștaif se află sub fiecare material ales cu pertinentță și rigurozitate. Felicitări domnului Doru-Mihai Lungescu și întregului colectiv redacțional!!

Hohote nu este doar o simplă colecție de texte umoristice, ci un spațiu în care satira, autoironia și spiritul critic se întâlnesc pentru a oferi cititorului nu doar divertisment, ci și reflecție. Prin epigrame, pamflete și alte forme de expresie ludică, revista cultivă un tip de umor inteligent, ancorat în tradiția literară românească, dar perfect adaptat sensibilităților contemporane.

Pe scurt, Hohote nu este doar o revistă – e un loc unde râsul are cultură, iar cultura știe să râdă. Iar într-o astfel de companie, nu-ți rămâne decât să faci exact ce sugerează titlul: să hohotești... cu stil.

Păi, cum nu! Doar apare sub egida Uniunii Epigramiștilor din România. Așa, ca să știți!

Ana Ionele

Nu cred că exista o ocazie mai bună să urez viață lungă revistei „HOHOTE”, ajunsă la numărul 78, decât azi, de Ziua Internațională a Hohotelor de Râs!

Reamintesc că revista „Hohote” este susținută prin eforturi proprii, cu generozitate, de un grup de umoriști din Târgu-Jiu, redactor-șef fiind Mihai Lungescu.

Mă bucur că și în acest număr și-au găsit locul caricaturi care fac echipă bună cu textele umoristice.

Sergiu Fărcășanu

Cu deosebită plăcere am primit azi o revistă de înaltă factură artistică: „HOHOTE” ca rezultat al muncii maestrului Mihai LUNGESCU. O revistă care unește un bogat buchet de epigramiști, care mai de care mai ocoș și cu umorul în sânge. Cred că alături de EPIGRAMA, oglinda UER-ului, face un cuplu strălucit pentru cultivarea și propagarea unei specii a genului liric cu umor. Marele păcat este că nu se găsește în toate chioșcurile de ziare din România. Avem nevoie acută și urgentă de umor adevărat ca rezultat al minților sclipitoare, sătui fiind de trupe de așa-zis umor, care poluează micile ecrane cu scălbâmbăieli. Deci, trăiască epigrama de calitate cu umor autentic și original!

Nae BUNDURI

*La Cârna dacă pescuiești
Și scapi un pește mare,
Îți vine-ades să hohotești
De-atâta... supărare!
Și doar în ziua când primești
Revista minunată,
Îți vine chef să chiuiești
Și s-o citești de-îndată!*

Mii de mulțumiri domnului redactor -șef Mihai Lungescu!

George Ceașu

A apărut revista Hohote. O revistă făcută de profesioniști, cu participarea umoriștilor profesioniști sub bagheta lui Mihai Lungescu.

Citiți-o și veți râde în hohote, la modul profesionist!

David Valentin

Revista HOHOTE? O comoara pe care abia aștept să o am în mână. Dacă ați ști câte persoane o mai citesc!!!!

Felicitări!

Elena Stredie

Concursul revistei

O FI CU SOȚUL SAU CU ȘEFUL?

*Stând pe plajă buză-n buză
În mascul apare cheful,
El propune, ea refuză...
Nu e șeful!*

Doru-Mihai Lungescu

Grigore Cotul – 9,83**SUNTEM PE CALEA CEA BUNĂ**

Deși-i aglomerat la mare
Și se perindă mulți turiști,
Nu-i niciun hoț de buzunare
La noi pe plajă... la nudiști.

IMAGINI DIN CONCEDIU

La mare, totu-i foarte bine:
Văd nave, pânze, un catarg,
Am și fotografii cu mine...
Cu mine ce plutesc în larg.

Ion Moraru-Galați – 9.41**RĂZBOINICĂ**

Vin pe Marea Neagră drone,
Printre nave, printre vase,
Iar în unități cazone,
Vin adeseori... „focoase”!

INCIDENT LA MARE

S-a ridicat un mare val
Și-atuncea a-nceput calvarul...
Doar soacră-mea ieși la mal,
Purtând în brațe... salvamarul!

Gheorghe Bâlici – 9,33**CONDIȚII EXCELENTE LA MARE**

La mare, unde-avurăm parte
De-o săptămână fără ploi,
Rechinii au fugit departe...
C-a fost și soacră-mea cu noi.

ABNEGAȚIE

Când șeful meu cel harnic tare
Se duce în concediu vara,
Cred că lucrează și la mare
Că-și ia cu el și secretara...

Ionuț-Daniel Țucă – 9.33**IUNIE LA CONSTANȚA**

E marea calmă și senină,
Nisipul arde-n multe zone,
Turiști au început să vină,
Au început s-apară drone...

LA PLAJĂ

Pe mal, când blonda prospătură
Împrăstie în jur mesaje,
Mă uit la ochi, la nas, la gură;
La rest nu pot. De tatuaje.

Laurențiu Ghiță – 9,31**DUPĂ O VARĂ „FIERBINTE”**

Cum vara aceasta la mare-a fost bine,
Cu chefuri pe plajă, cu sex, estimez
Că sunt iminente în anul ce vine:
În martie nuntă, în august botez!

SEJUR LA MARE

Hotelu,-n general, n-a fost urât:
Terasă, bar și curte cu grădină,
Dar n-am plătit atâția bani încât
Să fi avut și apă în piscină.

Gheorghe Șchiop – 9.30**GRĂDINAR**

Iubesc livada de la țară,
C-o duc, din rodul ei, ca pașa,
Nădăjduind că și la vară
La mare preț va fi cireșa.

DOR DE RĂZBUNARE

Pe șefa, o turbată fiară,
Așa îmi vine s-o ucid,
Dar n-am ce face, că e vară
Cu-o mare membră de partid.

David Valentin – 9,23**PARADOX**

Când e căldura lui Cuptor
Și mai fierbinte e muierea,
Ciudat, ai vrea în dormitor...
Să curgă-n valuri, rece, berea!

OCHIUL PLAJEI

Cu totu-ntâmplător am observat,
Pe plajă, că voind să fie-n trend,
A mea vecină nu s-a epilat...
Dar are silicoane second hand!

Daniel Bratu – 9.20**NOAPTE CU VARĂ**

Litoralul e-o poveste,
După-o noapte-n doi, ratată –
Și când este, nu mai este
Vara-aceea de-altădată.

SEZON RATAT

Vara, când apare,
Îl reține frica –
Ar pleca la mare,
Da-i la „mititica”.

Dan Norea – 9,16**DERUTA UNUI SALVAMAR**

Voi cum le înțelegeți pe femei?
O doamnă dintre valuri am salvat,
Am dus-o pe cearșaf, la nora ei
Și-aceasta, nu-ș’ de ce, m-a înjurat.

FUSTANGIUL LA TECHIRGHIOL

Nu merg de două ori cu-aceeași fată,
Da-i greu de respectat un protocol,
De un’ să știu dac-am mai fost o dată
Cu tipa asta, neagră de nămol?

Nae Bunduri – 9.08**PLECAREA LA MARE**

Spre mare, bată-mă năpasta,
Pe lângă mărunțișuri, vara,
Eu uit mereu să-mi iau nevasta...
Și plec la drum cu secretara.

DIMINEAȚA, LA MARE

Pe plajă, unde nu vezi rochii
Și-n valuri zburdă mulți delfini,
Abia îmi dezlipisem ochii,
De pe-o pereche de bikini.

Liviu Kaiter – 9,06**PREVENȚIE**

Privesc cum stau pe plajă blonde, brune,
La soare se expun, își iau măsură,
Să nu se ardă, dau cu loțiune,
Dar mai ales când intră în călduri.

LA PLAJĂ

Cu-o doamnă mai plinuță-am fost la mare
Și s-a ținut de mine-o săptămână,
Ca să-i aplic protecție de soare,
Dar n-aveam trafaletul la-ndemână!

PIF Vasilescu – 9.00**VARA LA MARE**

Cazarea, hrana, plaja, toate alea,
Deodată se scumpesc și n-au măsură,
Noi îndurăm, dar ne cuprinde jalea
Gândind c-ar cere bani și pe căldură!

UN ALES GRIJULIU CU ALEGĂTORII

Vechi senator, găsesc că-s de mirare
Românii ce se-ndeașă ca-n tramvai
Pe plajă, vara să stea-n cârd la mare
Și n-o petrec ca mine... în Hawai!

Daria Dumescu – 8,83**SEJUR LA MARE**

La plajă azi să nu te miri
De cei ce n-au pe ei o Țoală,
Că, după valul de scumpiri,
Rămas-au mulți cu pielea goală.

DEZAMĂGIRE

Am agățat un tip mișto la mare,
Cu părul grizonat și pectorali,
Dar a fugit, c-am vrut o finanțare
Spre Marea Barieră de Corali.

Vasile Vajoga – 8,81**CABARETUL „VRAJA MĂRII”**

Local de prima clasă
În aria mondenă
Cu bunătați pe masă
Și „bunăciuni” pe scenă.

GHINION PE PLAJĂ

I-a fost neșansa dublă, din păcate,
În vara asta, în sejur la mare,
Că și un soare dur l-a ars pe spate,
Și-o blondă sexy, pe la buzunare!

Petru-Ioan Gârda – 8,78**RECUPERARE**

Cât a fost mai frig pe-afară,
N-am ieșit din haine grele,
Însă m-am scăldat în vară...
Vara verișoarei mele.

ÎNTÂMPINARE CU VECINA DE PLAJĂ

Cum tot venea pe ea nisipul
Și suferise de arsuri,
Am încercat să-i scutur slipul
Și l-am pierdut prin crăpături.

Mihai Haivas – 8,77**SOT ÎN CONCEDIU ESTIVAL**

Agitându-și neuronii
A-nțelea în vara asta,
Stând cu soacra și nevasta
Cât de blânzi sunt scorpionii

REMEDIU SMART

Vrând căldura mare s-o înfrunte
Și să fugă totuși de mulțime,
Vara mea-i la mare... înălțime,
Pentru c-a plecat acum la munte!

Vasile Larco – 8,82**VARA LA MARE**

Pe plaja multiseculară
Și încălzită mult de soare,
Mai este uneori și-o „vară”
Venită cu un „văr” la mare.

DUPĂ VARA FIERBINTE

– Ce faci tu? Ai fost la mare,
Te-ai bronzat? – O, m-am prăjit
Și cu prețul la mâncare,
Și cu cel de la dormit!

Florina Dinescu – 8.60**BĂRBAȚI MILOȘI**

Bărbaților viteji le place marea
Să-nfrunte valurile-n fel și chip,
Dar bieții nu suportă depărtarea
Când fetele pe plajă n-au nici slip...

ÎNȚELEPCIUNE

Deși îmi face zile-amare
Și-i veșnic pusă pe bruscăt,
Pe soacră n-o arunc în mare,
Că sunt rechini și pe uscat...

Mihai Frunză – 8,60**SOLUȚIE ESTIVALĂ**

E tare cald în așezare
Iar badea n-are niciun ban,
Soția lui a vrut la mare
Și-a prins-o-n pat cu un cioban.

MAMAIA, AZI

Femei frumoase sting vulcanii
Și valul pare de smarald,
Dar aeru-i-atât de cald
Că mi-a topit rapid toți banii

George Eftimie – 8,41**VARA**

Vara noastră-i muncitoare
Și e greu de explicat,
Cum, la ce atuuri are
Nu e... secretar de stat.

DISTRACȚIE

Vremea-i la Untold de scaldă
Și când vrei ca să petreci,
Pentru cinci „sarmale reci”
Poți primi... o bere caldă.

Ion Diviza – 8,36**PE PLAJĂ**

Moș Ion, un fraier inventiv,
Își expune mândru „sex-apelul”;
Ca să-i fie slipu' atractiv,
Și-a fixat pe el și portofelul.

MĂRTURISIREA UNEIA

Cu bărbatul meu ciudat,
La odihnă nu mă duc:
El pe plajă stă-mbrăcat
Și mă ține sub papuc.

Mirela Grigore – 8,35**OPTIMISM ESTIVAL**

Sunt fericit, se vede după chip,
Stau pe terasă de la ora nouă,
Iar după cum se vede pe nisip,
E vară și la mare... însă plouă.

SEJURUL DE LUX

La mare, prețul... e *fumat*,
Dar simți că ești nabab regal,
Iar când achiți ce-ai consumat,
Te-ntorci acasă... *papagal*.

Ion Micuț – 8,26**CARDIACII NU AU VOIE LA MARE**

Acum când mergi pe litoral,
Să nu te-apeuce disperarea
Când simți concret și nu-i viral,
Că prețurile sunt ca marea!

OLTENII CARE CÂȘTIGĂ LA PLAJĂ

Olteanul, înzestrat la minte,
Când vara soarele-i fierbinte,
Se duce pregătित la mare,
Cu lubenițe la vânzare!

Gheorghe Enăchescu – 8,23**NEHOTĂRÂTUL**

Ar pleca la mare,
Dar nu prea se-ndură –
Frica de căldură
Îl ia cu răcoare.

ÎN CONCEDIU LA MARE

Ce înseamnă întâmplarea:
Astă-vară la Constanța
Soața-i s-a-nâlțnit cu marea,
El, în alt hotel cu... Tanța.

Nicolae Topor – 8,20**LA NUDIȘTI**

Prin garduri de beton armat,
Femeile s-au separat,
Dar n-am văzut, cât am trăit,
Beton așa de... ciuruit!

PARLAMENTUL ȘI MAREA

Când intră-n mare una subțirică,
Nivelul mării chiar nu se ridică,
Dar, dacă într-o deputată,
Se face marea și mai lată.

Violeta Urdă – 8,19**VARA, LA MARE**

În larg văd om la apă,
E ba pe val, ba piere...
Păcat că se adapă,
Când ceilalți sunt la bere.

ÎN CONCEDIU

Sorbi pe plajă-o bere rece,
Briza mării, calm, inspiri;
Totuși, riști să te înece
Valul mare de scumpiri.

Alexandru Hanganu – 8,13**CU NEVASTĂ LA MARE
ȘI CU OCHII DUPĂ ALTELE**

Cum pe nisipu-nfierbântat
Puteai să fierbi cafea,
Eu la atât m-am rezumat:
S-o fierb, în draci, pe-a mea!

ILUZIE OPTICĂ

Bătut în cap de-a arșiței grea trenă,
Cum și la BAR mă răcorisem prea,
Când am văzut pe plajă o balenă,
M-am speriat, crezând că e „a mea”!

Gh. I. Ciulpan – 8,13**CÂRCIUMARUL LA... APĂ**

– Câtă apă, mamă, mamă!
De n-ar fi așa sărată,
Eu aş iriga-o toată,
În butoi, la mine-n cramă!

VARA MEA LA MARE

Vara mea, la Eforie,
În costumu-i de nămol,
Are-n cap o pălărie,
Să acopere ce-i gol.

Ana Ionele – 8,03**ȚIN LA BANI**

Plec la mare, în vacanță!
Însă moftul ăsta-mi pare
Un duș rece, -o aroganță,
Să-mi ard banii din dotare!

LASĂ VISELE!

Cu soarele în geam, visez la plajă,
Și simt răcoarea mării, ca o vrajă.
Dar soața-mi zice: fă un sacrificiu,
Ridică-te și du-te... la serviciu!

Elena Mândru – 8,03**NICI AȘA ȘI NICI ALTFEL
(amfibrah)**

Nu-mi place vreo vară la mare
Căci apa-i adâncă și udă
Și-apoi e pericol la soare
Să stau dezbrăcată și nudă.

WISE DE VACANȚĂ

Eu nu mai plec în croazieră
Și, revenind la datină,
Voi sta la tata-n lizieră...
Că pensia se clatină.

Luminița Săceleanu – 7,98**DOAR LA NEVOIE**

E vară, cald și spumă-n valuri,
Dau unii iama prin localuri,
Se cântă, se dansează-n toi,
Iar alții vin, când au „nevoi”.

LA MARE

Căldură mare, măi băiete,
Iar fetele sunt la diete,
Avide după „pătrățele”
Îți fac bugetul bucățele...

Constantin Bidulescu – 7,98**LA MARE PREȚURI URIAȘE
LA MÂNCARE**

Locuri ocupate,
Arși ca o pârjoală
Unii stau pe spate
Mulți pe burtă... goală.

VARA LA MARE

Neplăcerile sunt varii
Nu mai pot să le confrunt,
Soarele și ospătarii
Te jupoaie cel mai crunt.

Vasile Vulpașu – 7,83**EU ȘI „EA” VARA LA MARE**

Vară, bere, plajă, soare,
Bine-am petrecut la mare,
Dup-o vreme însorită
Eu-s bronzat și ea... pârlită!

E VARĂ LA MARE

Pentru mine-i o schimbare,
Nu mă plâng de vreo fisură,
Toate-s bune azi la mare
Dar și fata-i pe măsură.

Tony Andreescu – 7,83**LA MARE**

Pielea arsă e de soare,
Talpa – de nisipul mare
Și mai este ospătarul
Care-ți arde buzunarul.

ADMIRAȚIE

Ea s-a bronzat, cred, într-o lună,
Ciocolatia-mi place, zău!
Dar soața ține să îmi spună
Că ciocolata-mi face rău.

Valentin Ursu – 7,66**CÂND EȘTI LA MARE CU SOȚIA**

Eu așa sunt de părere
Dacă vezi ceva frumos,
Taci, te uiți, înghiți o bere...
Să nu capeți vreun ponos!

VACANȚĂ LA MARE

Te mândrești c-ai stat la soare
Cam puțin – și negreșit,
Nu a fost concediul mare,
Dar ce bine te-ai pârlit!

Cornel Munteanu – 7,60**FETE LA MARE**

Tolănite stau la soare,
C-o cafea și c-o țigară,
Așteptând cu nerăbdare
O-ntâlnire pentru seară.

NUDISTA

Pe așa căldură mare,
Văd că s-au topit la soare,
Sutienul, chiloțeei,
Bine c-au rămas... cerceii!

Sandu Oltean – 7,60**SENZAȚII NOI**

Litoralul, sunt păreri,
De turiști va fi cuprins,
Mai putini ca-n alte veri,
Dar la drone... fir întins!

ÎN TOT RĂUL E ȘI-UN BINE

Criza asta (neg minciuna),
Neajunsuri multe are
Gicu a plecat la mare,
C-o amantă, doar cu una!

Cecilia Gurgui – 6,97**PLAJA DE LA MAMAIA**

Plaja mică și vestită,
De o lume îndrăgită,
Au lărgit-o mult în mare,
Nu pleca fără de mâncare.

PE ACEEAȘI TEMĂ

Îmi arunc privirea-n zare:
Mult nisip e până la mare,
Să ajung la prânz, pe val,
Mie-mi trebuie un cal.

Maria Vulpașu – 6,89**VARA LA MARE**

Vara nu prea fac rabat,
Merg la mare cu plăcere,
Tot răsfățul m-a costat...
O avere.

UNA-I SĂ VREI ALTA-I SĂ-ȚI PERMIȚI

Vreau să merg la mare vara
Dar e tot mai grea povara,
Prețuri mari, tăicuț-tăicuță,
Numai pensia-i micuță.

Ovidiu Țuțuianu – 6,83**VARA LA MARE**

Caldă-i vremea vara,
Marea „mută” țara.
Litoralul-i plin;
Vin și după... vin!

PREOCUPĂRI VĂRATICE

Unchiul: munci mărunte;
Tanti: la „chemare”;
Vărul: țop la munte;
Vara: iar la... „mare”!

Traian Brătianu – 6,73**LAMENTARE FEMININĂ**

Postul meu mi s-a redus
N-am un ban în buzunar.
Merg la mare doar la dus
Să găsesc un salvamar.

CONFIDENȚĂ

Am întrebat-o într-o doară:
– Mai știi ce-a fost cu noi în vară?
– Da, o vacanță-ncântătoare!
– Când cardul mi-ai golit, la mare!

Liviu Zănefiescu – 6,48**DE MIRARE**

Lăptos în slip, admiratoare
În jur bronzate domnișoare
Se naște-un semn de întrebare:
„Pe bune, vara e la mare?!”

SURPRIZĂ

Constat și nu e de mirare
Că vara-i „vad” de secretare,
Doar soața împăciuitoare
I-a scris: sunt la mai mare!

Elena Agiu Neacșu – 6,33**AVENTURI LA MARE**

O fufă și un derbedeu,
Dar ce să mai vorbim, golani,
I-au cam prostit pe mulți de bani
Și i-au lăsat... fără vreun leu!

SURPRIZA VERII

Una, dornică de soare,
Și în gât cu foame mare,
A făcut greu tărașoi,
Că s-a încurcat cu doi!

Victor Bivolu – 6,16**DON JUAN PE LITORAL**

Azi fiind în bune toane
Și-a pus cel mai sexy slip
Să „vâneze silicoane”
Tăvălite prin nisip!

ÎNSĂNĂTOȘIT SUBIT PE LITORAL

Lui, bolnav chiar de spital,
I-a trecut rapid migrena
Când văzu ieșind din val
Chiar Sirena!

Grig M. Dobreanu – hors concours
(membru în juriu)**VARA LA MARE**

Prin pădure, pe cărare,
Ce grătar mi-am tras aici.
Vara e frumos la mare,
Dar mai bine e la mici.

CIUDĂȚENIE..

După ce-am băut o glajă
De palincă de la moșu'
Parc-am fost mascat la plajă
Și-am venit cu nasul roșu.

*Foto
Laura
Lungescu*

Mihai SĂLCUȚAN

Cireșe roșii, cireșe albe, cireșe negre

Frumusețea și atracția anotimpurilor constă în diversitatea și ciclicitatea lor. Cele patru diviziuni ale anului alcătuiesc simfonia vieții într-o armonie perfectă, oferă o lecție despre regenerare, adaptare și admirație pentru mediul înconjurător, contribuie la îmbogățirea și sensibilizarea sufletului uman, reamintește că viața este un dar minunat ce trebuie trăit cu intensitate în fiecare zi și că trecerea timpului este una firească.

Vara, care simbolizează vitalitatea, vacanța, bucuria libertății petrecute în aer liber, este un spectacol vizual și senzorial care influențează starea lăuntrică, sângele pulsează puternic în fiecare ființă. Natura se află la apogeu, paleta cromatică este încântătoare, nourii albi plutesc spectaculos în oceanul de albastru infinit al cerului, florile și plantele înmiresmează cu generozitate atmosfera.

În ceea ce mă privește, în luna lui Cireșar mă reîntorc la vârsta copilăriei, re trăiesc miracolul fructelor roșii, albe sau negre strânse în mănunchiuri pe crengile înfrunzite ale cireșilor, regăsesc șarmul celor cu codițe perechi agățate la urechile fetițelor, întâii lor cerceluși.

Nu-mi amintesc exact ce a declanșat atracția irepresibilă pentru primele roade autohtone ale anului, poate nevoia de fruct proaspăt la vremea la care săritul gardurilor în grădinile vecinilor era o simplă joacă sau la care dulceața de cireșe albe făcută „la mama acasă” era un deliciu al zilelor de duminică.

Nu exclud să o fi căpătat când am citit remarcabila pentalogie *Cireșarii*, scrisă cu măiestrie de Constantin Chiriță, carte-reper în literatura română în ceea ce privește popularitatea în rândul a numeroase generații de tineri.

Iau în calcul și episodul, plin de haz molipsitor, intitulat *La cireșe* din volumul *Amintiri din copilărie* al marelui povestitor Ion Creangă. Spre deosebire de mătușa Mărioara care păzea cu strășnicie roadele cireșului din curtea humuleșteană, în multe dintre grădinile din părțile mele, gospodarii, cu bună știință, nu-și îngreădeau livezile pentru a permite copiilor să culeagă fructele dulci și aromate după pofta inimii.

Înainte de a rodi, cireșul încântă cu gingășia florilor ce variază de la un alb aproape pur la roz, ba chiar până la roșu aprins, cu toate nuanțele intermediare. Forma și culoarea acestor inflorescențe au simbolizat din vremuri străvechi puritatea și simplitatea. Un cireș înflorit atrage cu siguranță privirile, în fața unei livezi rămâi pur și simplu fără cuvinte.

În istoria și cultura japoneză sublimul florii de cireș, numită Sakura, este laitmotiv în literatură, pictură, teatru, poezie, muzică. De-a lungul secolelor, artiștii au immortalizat-o pe

diverse suprafețe, de la obiecte din lut și ceramică la paravane pliante, kimonouri, eșarfe, îmbrăcămintă, articole de uz casnic.

În beletristica noastră, cireșul i-a inspirat pe mulți creatori, alții decât cei menționați deja: Mihai Eminescu l-a imortalizat în versul „Atât de fragedă, te-asemeni / Cu floarea albă de cireș”, la Petre Ispirescu, împăratul se topea de iubire pentru Ileana Sânziana și se uita la dânsa ca la un cireș copt, unul dintre personajele lui Mihail Sadoveanu era înalt ca un cireș, Traian Demetrescu, în poezia amuzantă „Cireșele”, aseamănă sânul fetelor cu cireșele („Dă-mi, fa, cireșele!”)...

Scriind aceste rânduri mă întreb dacă minunatul pom fructifer despre care fac vorbire, florile sale încântătoare, savuroasele fructe roșii, albe, negre, cu gust de la dulce la amar, nu pot constitui o temă de lucru și pentru umoriști. Sunt convins că da!

Timpul zboară cu viteza unui nevăzut supersonic și nu-mi va fi greu să aștept creațiile pe care le voi citi cu interes și mă voi bucura ca la vederea unui cireș copt!

Aștept vara

*Îmi pun gândul pe hârtie
Pentru-o vară colilie,
C-a promis că vine, vine;
De cuvânt... nu se mai ține!*

*Poate, pe la Sânt'Ilie?
Ori pe la Sfânta Marie...
Mi-aș dori să țină-odată
Vreo... trei ani – sau viața toată!*

*Vino, VARĂ, pe răzoare,
Să-mi așterni în suflet SOARE!
Că te-aștept de-o vreme-ncoace
Pitulată-ntre cojoace.*

*VARĂ, VARĂ, primăvară,
Vino iar la noi în țară,
Să-nroșești cireșele,
Să-ncununi miresele!*

Cristina Stanciu-Truță

UMORUL SUB LUPĂ - Conexiuni

Alexandra Dogaru-Aldo

Parfumul epigramei, de la Pământ la Lună ...

*A câștigat, pledând cu fală
În roba-i neagră ca un corb
C-a reușit s-aducă-n sală,
Drept martor ocular, un orb.
(Elis Râpeanu, Avocat celebru)*

Rândurile de mai jos, menite să popularizeze o farsă celebră, pot constitui deopotrivă un prilej de meditație pentru *cei care au ochi, dar nu văd, au urechi, dar nu aud*. O savuroasă comedie americană, de modă veche (turnată în 1989!), „Unul nu aude, celălalt nu vede” (*See No Evil, Hear No Evil*), aduce în scenă doi prieteni cu handicap care se vor completa senzorial pentru a depăși un impas dramatic al vieții lor. Pe măsură ce se derulează povestea, făcându-ne părtași implicați, ca observatori subiectivi, cele două personaje comută în toate registrele comicului. Actorii care dau viață celor două personaje chiar constituie un „cuplu”, întrucât se află, întâmplător sau nu, pe aceeași axă astrologică: Gemeni (Gene Wilder – personajul Dave Lyons) – Săgetător (Richard Pryor – personajul Wally Karue). Hipoacuzicul Dave este un adevărat gentleman, în timp ce orbul Wally este un guraliv, insolent, șmecher... singurul lucru pe care îl au în comun cei doi prieteni la începutul poveștii este chioșcul de ziare din New York și dorința de a nu li se remarca handicapul. Prin jocul întâmplării ajung să fie martorii unei crime, iar din martori, vor deveni apoi acuzați!

Mărturia lor este de un tip cu totul special: Dave a văzut niște picioare frumoase, iar Wally a simțit *parfum de femeie*, „Shalimar”, ambele percepții, olfactivă și vizuală, fiind la fel de bine întipărite în memoria martorilor. *Shalimar* este sigiliul feminității „grele”, marcante, aristocrate, parfumul casei Guerlain, care, deja cu o vechime de 190 de ani, s-a asociat în timp cu aura unor femei celebre în istorie, ca Ducesa Eugénie, soția lui Napoleon al III-lea, regina Victoria a Marii Britanii, regina Isabela a Spaniei sau împărăteasa austriacă Sissi.

Cine încearcă o plimbare pe sub bolta colonadei de lemn de la Buziaș, restaurată în fine în anii 2016-2017, are șansa să evadeze preț de câteva clipe din prezentul imediat și poate chiar va simți adierea parfumurilor casei Guerlain rămase în memoria copacilor acestui parc, unde împărăteasa Sissi, îndrăgostită de natură, venea să se plimbe, cu doamnele sale de companie. Pierre-François-Pascal Guerlain își crea marca de parfum în 1828, iar 47 de ani mai târziu, în 1875, se construia colonada de lemn de la Buziaș la cererea expresă a împăratului Franz Joseph al Austriei, care dorea să-i ofere frumoasei sale soții un cadru feeric. Și a reușit: se pare că această construcție le depășește pe cele asemănătoare din bine-cunoscutele stațiuni Karlovy Vary, Cehia, sau Baden-Baden din Germania.

Motivul parfumului care definește femeia pentru acel ce nu mai vede se regăsește într-o producție cinematografică mai recentă, „Parfum de femeie” (*Scent of A Woman*, 1992), un remake după „Profumo di Donna” (1974, regizor Dino Risi). În acest caz, percepția olfactivă este „banda magnetică” pe care se derulează întreaga intrigă a filmului, iar un personaj orb de o cu totul altă factură decât simpaticul Wally – dar nu mai puțin talentat în a crea situații comice ce-și trag seva dintr-o dramă sfâșietoare – prinde viață în interpretarea actorului Al. Pacino, răsplătit cu un Oscar și cu Globul de aur pentru acest rol. Dacă Wally Karue este omul de pe stradă, colonelul în rezervă

Frank Slade este irascibilul, obstinatul, tragicul, dar probul insolent în numele onoarei, al elitei americane. Parfumul poate înfiora cu atingerea sa inefabilă, pe stradă, într-un restaurant, iar personajul Frank Slade își construiește posibila salvare din depresie și moarte chiar pe simțul olfactiv, asociat cu un subtil, rafinat simț al umorului, care funcționează ca un al șaselea simț, nu se dezmințe și nu se atenuează odată cu vârsta, ci dimpotrivă!

Dar un hipoacuzic? Ce poate compensa deficiența de auz încât să reconforteze spiritul într-un mediu științific de vârf, într-o Academie de Științe? *Același simț al umorului*, ne-ar răspunde, peste timp, savantul La Condamine, din secolul al XVIII-lea, prin farsa jucată magistral și rămasă în travesti mai bine de două sute de ani. Personajul Dave Lyons dădea mărturie despre niște „picioare de neuitat” într-un caz de crimă, iar savantul La Condamine i-a atras pe nemuritori în cursa farsei cu ajutorul unor *picioare*... prozodice devenite celebre!

La primirea acestuia în rândul „nemuritorilor” Academiei de Științe, la 12 ianuarie 1761, a circulat pe seama hipoacuziei sale un catren crud:

*La condamné et aujourd'hui
seul dans la troupe immortelle
il est bien loard tout nuire pour lui
mais non mort, tropis pour elle.*

*La Condamine, primit în fine
În forul cel nemuritor,
E surd, cu-atâta lui mai bine,
Mut, nu – cu-atâta mai rău lor.*
(trad. Al. Dogaru)

Epigrama considerată anonimă, care a circulat printre academicieni.

Nu s-a știut cine compusese această epigramă care a făcut deliciul saloanelor vremii. Unii i-o atribuiă lui Piron, iar alții îl bănuiau chiar pe La Condamine că ar fi scris-o. Cu atât mai mare a fost satisfacția descoperirii la Editura Bernoulli, din Basel, a unei scrisori trimise de La Condamine însuși lui Jean Bernoulli, în 30 ianuarie 1761, epistolă care dezleagă, în fine, misterul! Cheia care dă savoarea și dezvăluie caracterul de farsă al acestei întâmplări este investigată în articolul „O anecdotă despre Condamine”, publicat de David Beeson în revista „Secolul al XVIII-lea”, în anul 1988, adică mai înainte cu un an de turnarea filmului „Unul nu vede, celălalt nu aude”.

Acest encicloped, Charles-Marie de La Condamine (1701-1774), savant eminent, literat, a avut nu doar o minte strălucită, ci și gustul aventurii, efectuând în 1731 o călătorie de studii în interes științific, în Orientul Apropiat, în compania reputatului corsar Duguay-Trouin. De asemenea, a participat în Peru la lucrările expediției Academiei de Științe menite să determine forma Pământului, iar la întoarcere a ales un drum care începea cu o coborâre pe Amazon. S-a remarcat în medicină, participând la campania de vaccinare împotriva variolei. Este interesant de cunoscut acest „CV” al savantului de acum mai mult de două secole, pentru a înțelege că simțul umorului manifestat în epigramă este un ingredient al rafinamentului spiritului, că inteligenței veritabile nu-i poate lipsi umorul.

Împreună cu Maupertuis și manifestându-și talentul satiric, La Condamine făcea un lobby pasionat în favoarea teoriei atracției universale formulate de Newton și împotriva cartezienilor care predominau în cadrul Academiei. Pierre Louis Moreau de Maupertuis (1698-1759), directorul Academiei de Științe, era matematician și filosof, iar la propunerea lui Frederic cel Mare, a fost primul director al Academiei de Științe din Berlin. Preocupat și el de determinarea exactă a formei Pământului, a efectuat în acest scop o expediție în Laponia. Lui i se atribuie formularea *principiului minimei acțiuni*, o versiune a acestui principiu fiind denumită ulterior principiul lui Maupertuis. A studiat și istoria naturală, focalizându-și atenția asupra aspectelor legate de ereditate și de lupta pentru existență. Această somitate din lumea științei ducea bătălia noului cu vechiul folosind „arma” umorului! Iar forul în care chema spiritul la duel nu era nici pe departe orice instituție, ci însăși Academia!

Aceia care, vizitând Parisul, ar dori să ajungă la Academie vor trebui să caute pe hartă... Institutul (Institut de France). Dacă Academia Română are în subordine mai multe Institute care

deservesc mai multe domenii de cercetare, iată, în cadrul acestui Institut de France sunt cinci academii. Acea care l-a primit în rândurile sale pe epigramistul de ocazie La Condamine, Academia Franceză de Științe (*L'Académie des sciences*, numită *Académie royale des sciences*, la crearea sa în 1666) urmărește încurajarea și protejarea cercetării care contribuie la progresul științei. Actul oficial de naștere datează din 20 ianuarie 1699, când acest for înalt a fost denumit *Académie regală*, a fost instalat la Luvru și a primit primul său regulament de la regele Ludovic al XIV-lea.

În epocă s-a crezut că acela care cuteza să-i satirizeze pe venerabilii academicieni își găsise, în fine, nașul, devenind victima acelei satire nemiloase la chiar primirea sa în Academie. De aceea devine și mai interesantă scrisoarea în

care La Condamine îi împărtășește lui Jean Bernoulli modul cum a decurs festivitatea:

„Am primit epistola dumitale, dragă prietene, în ziua de 8 a acestei luni. Eram prins în chinurile facerii sau măcar pe aproape. În 12 am conceput discursul meu academic, pe care ți-l trimit. A fost tipărit abia după 8 zile, dar era greșit și am ținut să-ți trimit o versiune mai corectă. Iată două exemplare, dintre care unul te rog să-l dai fratelui dumitale. În aceeași zi a circulat și o epigramă pe care este posibil să o fi văzut deja. Ți-o scriu, totuși, pentru orice eventualitate.

*La Condamine est aujourd'hui
Reçu dans la troupe immortelle.
Il est bien sourd : tant mieux pour lui ;
Mais non muet : tant pis pour elle.*

M-am amuzat grozav văzând cu câtă grijă îmi era ascunsă, în timp ce circula printre academicieni, care și-o spuneau la ureche, o copiau și se fereau de mine, care o scrisesem și o

strecurasem în șase exemplare la ședință. Am vrut să-mi asigur sufragiile publicului pentru una din cele două progenituri. Nu poți să-l critici pe copilul mai mare, fără să te bucuri de cel mic.”

Fratele lui Jean, căruia îi este destinat al doilea exemplar din discurs, este fără îndoială Daniel Bernoulli, el însuși membru al Academiei încă din 1750, așadar trebuie să fi fost martor al farsei montate de La Condamine în 12 ianuarie 1761! Ilustra familie Bernoulli s-a afirmat în domeniile matematicii și fizicii, dând numeroși matematicieni, mai mulți savanți și academicieni celebri, de-a lungul mai multor generații. Cu savantul Daniel Bernoulli a studiat matematica, la Sankt Petersburg, fiul mezin al domnitorului român Dimitrie Cantemir și al doamnei Casandra (fiica lui Șerban Cantacuzino), Antioh Dimitrievici Cantemir, poet de limbă rusă, scriitor și diplomat. Acesta a întreținut strânse relații cu autoritățile științifice ale epocii, între care fostul său profesor Daniel Bernoulli.

La Condamine, autor al mai multor articole despre istoria naturală și geografia Americii, din „Enciclopedia” lui Diderot și D'Alembert, s-a bucurat de prietenia multor savanți și filosofi ai timpului său – Maupertuis, Buffon, Maldonado; Voltaire îl numea „ilustru mesager al filosofiei” și se declara „cel mai devotat dintre cei ce aveau bucuria de a-l cunoaște”. Era recunoscut pe străzile Parisului datorită cornetului acustic care îl ajuta să atenueze hipoacuzia dobândită în perioadele petrecute la altitudini foarte mari, în Anzi.

Când contemplăm pe cer astrul nopții, fără să știm, învăluim cu gândul trei spirite care au înnobilit știința umană și au dat numele a trei cratere lunare: La Condamine, Maupertuis și Bernoulli. De pe Lună, cei trei prieteni pot observa mai bine forma Pământului care i-a preocupat atât de mult în trecerea prin viața pământească și, deopotrivă, neajunsurile firii omenești pentru care La Condamine era mereu „en garde”.

*Precum un câine credincios,
Eu mă bazez doar pe miros.
Deci vino lângă mine, poate
Miroși a personalitate!
(George Corbu, Unui viitor circar)*

Referințe bibliografice

- David Beeson, *Une anecdote sur LA Condamine*, revista „Dix-huitième Siècle”, Anul 1988, vol. 20, nr. 1, pp. 399-402
La Beaumelle, *Viața lui Maupertuis*, ediție postumă, Paris 1856, p. 33, in: David Beeson, *Une anecdote sur LA Condamine*
Pierre Brunet, *La Vie et l'œuvre d'Alexis Clairaut*, Paris, 1952, in: David Beeson, *Une anecdote sur LA Condamine*
George Corbu, *Corbigrame, IV*, Ed. Aletheia, Bistrița, 2016, p. 93
Elis Râpeanu, *Nemuritorii și epigrama*, Editura Semne, 2016, p. 602
Surse internet:
<https://ro.wikipedia.org/wiki/Bernoulli>,
https://ro.wikipedia.org/wiki/Antioh_Dimitrievici_Cantemir,
https://fr.wikipedia.org/wiki/Charles_Marie_de_La_Condamine

Colonada bizantină din stațiunea Buziaș.

Revista *HOHOTE* în mâinile unui maestru al umorului, actorul Horațiu Mălăele
Bistrița – 3 aprilie 2026

UN AFORISM ȘI AUTORUL SĂU

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

(Criptografie anagramată:

1 1 4 2 1 2 1; 4 1 2 5 1 2 2 = 7 9; 5 8)

ORIZONTAL: 1) ... 2) Bucată mare de rocă. 3) Vede dincolo de ele! – Gete dispărute! – Stau în vale! – Culă din Galați! 4) CREANGĂ la cramă! – Necunoscutul din mulțime – E într-o doagă. 5) Remarcat în luptă – E cu munca la pământ. 6) Afectați de spaimă. 7) Nu trec pe la părinți – Nu suportă amânare. 8) Înșelat în timpul cursei – Cântec în lacrimi! – De tărie medie! 9) Sunt urmate de fete! – Un cerc cu una! – Sunt devansate de cete! – Ofertă de la o paiată! 10) A schimba atmosfera. 11) ...

VERTICAL: 1) ... 2) Transportator rural. 3) Opusă între ele! – Cazare la drumul mare – Pene jumulite! 4) Stăvilește apa – Găurite la mijloc! – Variantă pentru alegători! 5) A cere mâna – Iaca au dat de încurcătură! 6) Se așază între ele! – Ține socoteala – Găsite în tramvaie! 7) Crescut la sat – Încolțită sub păr. 8) Trimis în misiune – Timp limitat pentru predare – Intrat în post. 9) Dați în funcțiune! – Muncă la întovărașirea agricolă – Puși unul lângă altul! 10) Se instruiesc laolaltă. 11) ...

Notă: Pe conturul careului veți citi aforismul, iar dezlegând criptografia veți afla prenumele și numele autorului, precum și titlul cărții în care a fost publicat aforismul.

Nelu VASILE – Turburea, Gorj

GAUDEAMUS IGITUR!

S-a maturat în HOHOTE umoru'
Vreo două luni în plus – un vin robust!
Cu doage de la Aldo, crama „Doru”
Îmbie-acum la un regal AUGUST!

Alexandra Dogaru

INVITAȚIE PENTRU CITITORI

Miroase-a toamnă, via are spor,
Și Aldo e deja în dogărie,
Veniți cu un ciorchine de umor,
La HOHOTE e loc în mustărie!

Doru-Mihai Lungescu

MULȚUMIRI SPONSORILOR NOȘTRI!

Festivalul Național de Satiră și Umor „HOHOTE”, ediția a X-a, 2026, organizat de Cenaclul HOHOTE, Târgu-Jiu, în parteneriat cu Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” Gorj și Uniunea Epigrafiștilor din România, s-a desfășurat cu sprijinul financiar al următoarelor entități:

SC ROWALT SRL București;
Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu” Gorj;
Doamna Doctor Corina Udriște;
SC RÂNCA SKI SRL;
Beefcarm 2017 SRL;
Relad Med SRL;
Inidan SRL;
Elegant Travel SRL;
Doamna Laura Pagnejer;
Domnul Doru Cochină;
Ambasador SRL;
Enigma SRL;
Lăstărel SRL;
Vlanisia SRL.

*„Mecenatul nu este o cheltuială,
ci o investiție în nemurirea spirituală a unui popor.”*

Nicolae Iorga

Lansăm pentru numărul 38 al revistei HOHOTE, cu apariție în septembrie 2026, concursul de epigramă fără premii, la tema

„Cri-cri-cri, toamnă gri, nu credeam c-o să mai vii!” (George Topârceanu).

Sunt acceptate lucrări de pretutindeni. Fiecare material va conține două epigrame și va fi transmis, pe e-mail, la adresa revistahohote@gmail.com,

până în 01.09.2026.

Vă dorim succes!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	C	A	N	D	P	R	O	S	T	I	A
2	L		P	I	E	T	R	O	I		V
3	U	C		G	T		A	L		L	A
4	R	A	M		I	N	S		C	E	P
5	E	R	O	U		U		O	L	A	R
6	C	U	T	R	E	M	U	R	A	T	I
7	A	T	E	I		A		A	C	U	M
8	C	A	L		C	R	I		A	R	I
9	E	S		O	A		D	U		I	A
10	N		P	R	I	M	E	N	I		R
11	U	T	N	I	A	V	E	S	I	P	I

DEZLEGARE REBUS

Un aforism și autorul său:

CANDPROSTIA – L – PIETROI – V – UC – GT – AL – LA – RAM – INS – CEP – EROU – U – OLAR – CUTREMURATI – ATEI – A – ACUM – CAL – CRI – ARI – ES – OA – DU – IA – N – PRIMENI – R – UTNIAVESIPI (Când prostia va primi aripi, se va întunece cerul);

Criptografie: VALERIU BUTULESCU, STEPA MEMORIEI (e-m-bleu-cu-o-și-u; trei-e-și-patru-m-la-ve).

Publicație de divertisment, satiră și umor
Editată de Cenaclul „HOHOTE”
Apare sub egida Uniunii Epigrafiștilor din România

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Redactor Șef: Doru-Mihai LUNGESCU

Redactori:

Grig M. DOBREANU
Marian AVRAMESCU
Valentin DAVID
Alexandra DOGARU-ALDO
Janet NICĂ

Nelu VASILE
Laura LUNGESCU
Luminița SĂCELEANU
Mihai HAIVAS

Copertile: Marian AVRAMESCU

ISSN 1582-7682

Erată. În numărul 78 al revistei HOHOTE, la pagina 51, s-a produs o eroare, în sensul că bustul sub care apare numele Ștefan Manea aparține lui Viorel Martin, iar bustul sub care apare numele lui Viorel Martin aparține lui Ștefan Manea. Le cerem scuze cititorilor!

Cuprins

A învinge înseamnă a convinge	1
Captiv în labirintul epigramei (6)	2
Brâncuși, departe de casă	9
Galeria invitațiilor	11
Galeria membrilor cenaclului „Hohote”	39
Pagina debutantului	58
Tirania rimei	59
Din agenda cenaclului HOHOTE	60
Poezia, dragostea mea	62
Fabule	77
Festivalul Național de Satiră și Umor „HOHOTE”	78
Marginalii la festival	84
Rezultatele Festivalului Național de Satiră și Umor „HOHOTE”	86
Grupajele câștigătoare	88
Impresii despre festivalul „HOHOTE”	93
Festivalul Național de Satiră și Umor „HOHOTE” a fost o reușită	101
Cronici ale festivalurilor din țară	106
Lansare de revistă „Ceașca de cafea”	117
Scriitorul Victor Troacă și <i>cufărul cu amintiri</i>	118
Elena Stredie, Aripi frânte	120
Instantanee cu doi frați întru Gilort	121
In memoriam Nicolae Brelea	122
Sărbătoriți cu vârstă rotundă	124
La mulți ani membrilor cenaclului HOHOTE	130
Amintiri: <i>Când nu ești dus la biserică</i>	131
Interviu mini	132
Despre umor cu seriozitate	133
Din activitatea asociației „Uniunea Femeilor din Gorj”	136
Agora epigramei	140
De vorbă cu cititorii	146
Concursul revistei	149
Cireșe roșii, cireșe albe, cireșe negre	158
Umorul sub lupă – Conexiuni	160
Un aforism și autorul său – Rebus	165
Mulțumiri sponsorilor noștri	166
Tema concursului viitor	167

ROTHENBERGER
pipetool technologies at work

NOI CONECTĂM OAMENII CU APĂ ȘI ENERGIE
SIGUR. DURABIL.

PRIMA MAȘINĂ
DE PRESARE
HIBRIDĂ
DE PE PIAȚĂ

ROWALT

Muzeul Județean "Alexandru Ștefulescu"

- workshopuri
- expoziții personale:

-Marian Avramescu
-Liviu Stănilă
-Laura Lungescu
-Gabriel Rusu
-Sergiu Fărcășanu
-Constantin Bălănescu

